XXXIV. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. MÁRCIUS 9.

Ludas Matyi

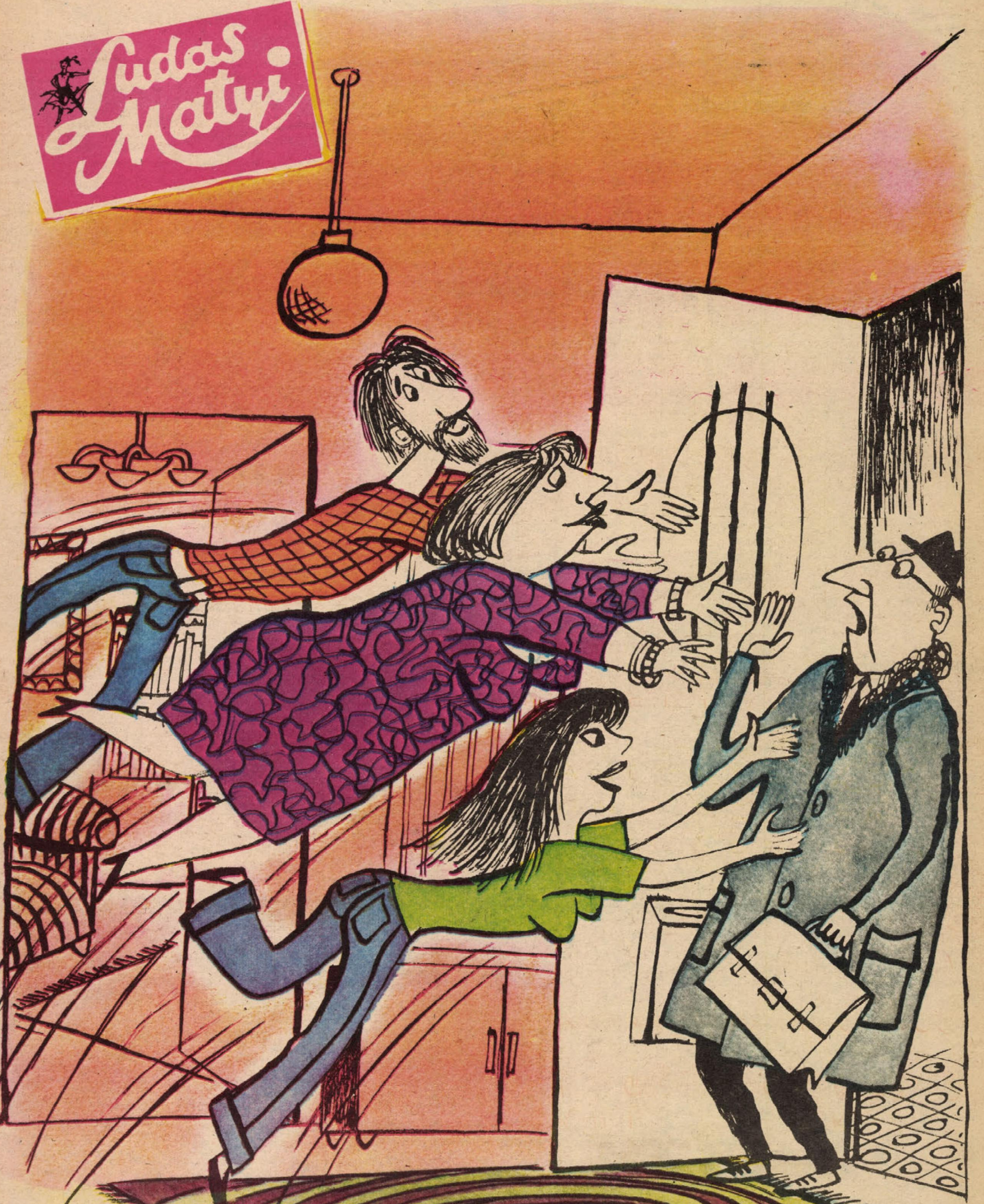

Várnai György rajza

— Álljon meg a menet! Csak holnap fizetik a nyereségrészesedést!

KEDVES LUDAS!

LEVÉL A SÓHIVATALNAK

Igen tisztelt Sóhivatal!

Önökben van minden reményünk, nekünk, sótlanságra ítélt budapesti lakosoknak. Mert száz sónak — akarom mondani: szónak — is egy a vége: Budapestet igazán senki nem nevezte még sótlan városnak, de ha ez így megy tovább, még megérhetjük. Ugyanis újabban a só mifelénk elérhetetlen lett. Kapni ugyan lehet, korlátlanul, csak használni nem. Ezen pedig nem változtat, hogy már a külkereskedelem is megpróbált mindent: hozott román sót, szovjet sót, osztrák sót, NDK-sót.

Mégsincs olyan só, amelyikkel sózni lehet, márpedig — ellenőrizhetetlen hírek szerint — ez volna a hivatása. Mert kemény, mint a kő. Itt van például ez a legeslegújabb, ízesített, finomított német só, amelyről Önök, a Sóhivatal, lefelejtették a magyar szöveget. No, de sebaj, gondoltuk mi, pestiek, ez bizonyára azért van így, hogy tanuljon a magyar idegen nyelveket.

Vettem egy szótárt a sóhoz, üsse kő. Azaz, hogy — éppen erről akartam panaszkodni. Mert a só szótárral is kőkemény. Ha a szövegét megértem, sózni még mindig nem tudok vele. Mégcsak a zacskót kibontani sem! Egy darabban van az egész kiló, legföljebb a tetejéről lehet egy csípetnyit szórni. A többi makacsul ellenáll.

Próbáltam kalapáccsal megtörni ellenállását. Sikerült — elválasztani a kalapácsot a nyelétől. Próbáltam késsel, de az elgörbült. A só kitartott. Szerencsére egyszer kaptam emlékbe a dunaújvárosi kohónál egy darab nyersvasat, azzal kezdtem püfölni a sót. Ez részleges sikerre vezetett: a só kisebb darabokra töredezett és megtelt apró vasszilánkokkal, míg a vasdarabon örök emlékként megmaradtak a sókristályok, kék papírdarabkákkal ízlésesen dekorálva. Azóta áttértünk a diétás kosztra, csupa olyan ételre, amelyet nem kell megsózni.

Meggyőződésem, hogy a határon még hagyományos formájában jön át a só, csak itthon válik kővé. Valami olyasmi történik vele, mint a bibliai Lótnéval, csak ellenkezőleg. Merthogy az sóbálvánnyá változott.

Arról nem maradt fenn tudósítás, hogy Lótnét nedves raktárban tárolták volna, az import-sóval kétségtelenül ezt cselekszik. Bennünket, fogyasztókat még csak az sem érdekel, hogy ki teszi ezt, az ilyen embernek a neve sóra sem érdemes.

Mindezekért ne vegye rossz néven a T. Sóhivatal, hogy bátorkodtam sót emelni. Abban reménykedem, hogy alázatos kérelmemtől még a kő is meglágyul. S akkor — talán — újra só lesz belőle.

(v. e.)

A BETEG IS KOCOGJON?

Évekkel ezelőtt a Madách tér 2. alatti rendelőintézetből kitelepítették a körzeti orvosi rendelőket és a betegeket a Péterfy Sándor utcai rendelőbe irányították. Csak a szív-, a cukor- és a mozgásszervi betegekkel tettek kivételt, ők külön engedéllyel továbbra is a Madách térre járhattak.

Az intézkedés magyarázata akkor észszerű volt. Amíg a Rosenberg utcai rendelőt újjáépítik, betegeit addig a Madách téri SZTK fogadja, azt meg a Péterfy tehermentesíti némileg.

Az átépítés már régen befejeződött, ám a betegek csalódására a visszairányítás elmaradt. Időközben átszervezés történt. A Madách tér 2-re felkerült az V. kerületi Tanács VB. rendelőintézet felirat, a VII. kerület helyett. A Madách tér környékén lakó idős, beteg emberek sérelmezik, hogy a szomszédos rendelő helyett a sokkal messzebb levő Péterfy Sándor utcába kell elmenniük, ahol egyébként akkora a zsúfoltság, hogy a betegek már reggel háromnegyed nyolckor tömegesen várják a kapunyitást. Írásban, szóban panaszkodnak a betegek, és nagyon szeretnék, ha visszatérhetnének a Madách téri rendelőintézetbe.

(f. i.)

SZEGÉNY KISMAMA PANASZAI

— Harmadik folytatás —

1977 augusztusában vettek részemre — a Tolbuhin körúti illatszerboltban — egy Chicco típusú felfújható pelenkázót, amelyet szeptember 8-án kezdtem el használni. December végéig volt jó, akkor a hegesztés engedni kezdett és a pelenkázó használhatatlanná vált.

Kerestem egy pvc-hegesztőt, aki közölte: kár a javításért, mert úgyis tovább fog szakadni, vigyem vissza oda, ahol vettem. Csak februárban sikerült visszavinnem (addig ugyanis hegesztőt kerestem), de az illatszerboltban ekkor közölték velem, hogy a reklamációs idő lejárt, a pelenkázót nem veszik vissza. Szomorúan kellett tehát tudomásul vennem, hogy egy 200 forintos pelenkázó élettartama alig négy hónap.

Höller Károlyné
1097 Bp., Drégely u. 18.

ORVOS, TELEFON NÉLKÜL

Egy ezerötszáz lakásos új lakótelep körzeti gyermekorvosa vagyok, továbbá hozzám tartozik egy 500 személyes általános iskola és egy 200 személyes óvoda, valamint egy 100 személyes bölcsőde. Ezek a helyek azonban mintegy 5—6 kilométernyire esnek lakásomtól. Húsz éven át mindig volt telefonom. Most nincs. A posta nem ad. Talán nyugalmamat kívánja biztosítani, hiszen hány beteg zavarhatna éjjel-nappal, ha lenne távbeszélőm! Kérdés, hogy a betegeim is ilyenfajta nyugalmat kívánnak-e biztosítani nekem?

Dr. Czeglédy György
Debrecen, Domokos L. u. 8.

NINCS MELEG VÍZ!

Mintegy hatvanan lakunk a Melinda út 30—32. alatti házban, fél éve levelezünk az I—XII. kerületi Ingatlankezelő Vállalattal, de mind ez ideig eredménytelenül. Panaszunk: 1977 szeptemberében elromlott a ház központi melegvízszolgáltató bojlere és az IKV azóta sem javíttatta meg. A lakbért azonban, természetesen, úgy inkasszálja be tőlünk, mintha meleg vizet is szolgáltatna számunkra. Meddig lehet még meleg víz nélkül hagyni bennünket?

Bródy Miklós
1121 Bp., Melinda út 30—32.

MEDDIG TART A TÜRELEM?

1973 nyarán vettünk egy 80 literes bojlert. Egy év múlva kilyukadt a tartály, folyt a bojler. Kicserélték, de az eset 1975 januárjában megismétlődött. Most már nehezebben ugyan, de ismét kicserélték — 1976. február 10-én azonban a Gelka erről a tartályról is megállapította, hogy ki kell cserélni, mert folyik és életveszélyes.

Azóta két teljes esztendő telt el. Hol telefonálunk, hol írunk a szerviznek, de nem történik semmi, „tartály nincs, várjanak türelemmel", válaszolják újra meg újra. Ugyanezt a választ kaptuk a Hajdúsági Iparművektől is. Csak új bojlert nem kapunk kereken két éve. Meddig bírjuk még türelemmel?

Dr. Lengyel Istvánné
1143 Bp., Semsey A. u. 9.

ÍRÓGÉPSZALAG

Megint vennem kellett egy ITV-KORES Petőfi írógépszalagot, ára 51 forint, tavaly még 36 forint volt, de nem ez a fő baj, hanem az, hogy a szabványos hossz — kb. 6—7 méter — helyett mindössze 80 cm a szalag hossza és a gépelés a papíron már most, a használat legelején is meglehetősen halványan látszik csak. Elspórolják a szalagot, elspórolják a festéket, ki a felelős?

Dr. Falvay Alfréd
1024 Bp., Forint utca 12.

A MÁSODIK ROHAM

A Ludas 1975. július 24-i számában megjelent panaszos levelem. Azt sérelmeztem, hogy a IV—XV. kerületi IKV az itt dolgozó munkások részére öltöző céljára lefoglalta a ház ruhaszárító helyiségét, akkor már több, mint fél éve, a dolgozók elvonulása után sem szabadítva fel azt. A Ludasban megjelent levél után az IKV sürgősen intézkedett. Örömünk azonban nem tartott sokáig. 1977 októberében újra lefoglalták a ruhaszárító helyiséget, megint munkásöltöző céljára. Csakhogy december elején a munkások újfent elvonultak innen, mert befejezték a munkát, a sok lim-lom, vas, hulladék azonban máig is a ruhaszárítóban van, amelyet ennél fogva még mindig nem tudunk rendeltetésszerűen használni. Hiába kérjük az IKV-t, nem intézkedik. Talán — mint annak idején — megint arra vár csak, hogy a Ludas is megemlítse az ügyet.

Csákvári Géza
1042 Bp., Rózsa utca 36.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az igazgató a következőképpen tesz pontot a vitára a vállalati ülés végén:

— Köszönöm a kartársaknak, hogy csaknem háromórás vitájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a kérdésben végül is úgy döntsek, ahogyan azt a legjobbnak látom.

*

Cseng a telefon.

— Jónapot. Kovács elvtársat keresem.

— Hívja másfél óra múlva, mert most kezdődik a félórás ebédszünet.

A NATO SZÜLÖSZOBÁJÁBAN

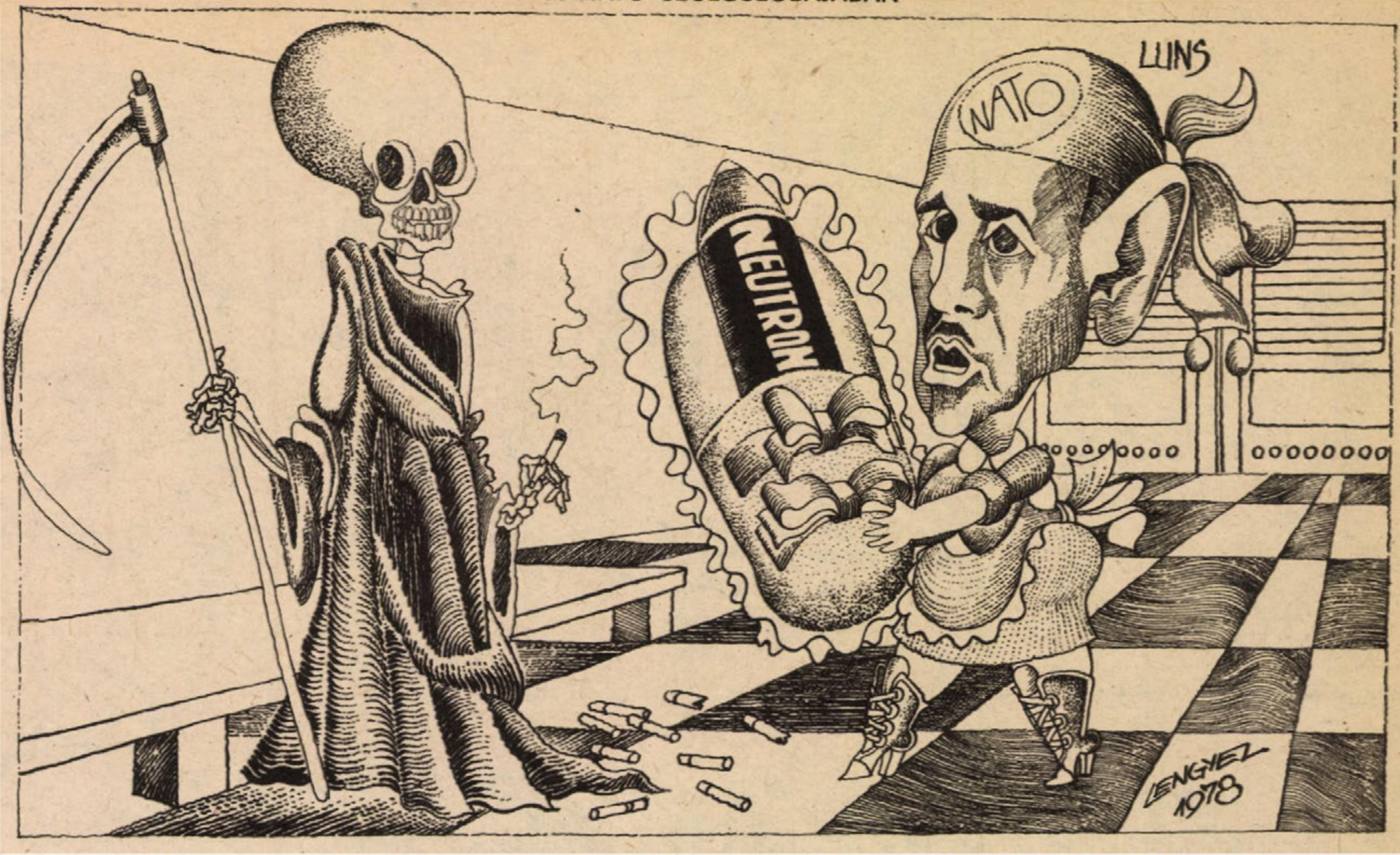

KOPRODUKCIÓ

Igaz örömmel töltött el a hír, hogy a szocialista országok pilótái a közeljövőben közös űrrepülésen vesznek részt. Minthogy azonban nem láttam tisztán, milyen szerepet vállalhatnánk mi, magyarok ebben a nagyszerű koprodukcióban, megbeszéltem a dolgot néhány ismerősömmel.

1

— Mit szól a közös űrprogramhoz?

— Meghatott szívvel fogadtam és most is nehezen találok szavakat. Csodálatos dolog, hogy a kisember is magasra emelheti a testvériség zászlaját, igaz barátai körében egy kicsiny ország kicsiny polgára is meghordozhatja verítékes homlokát a csillagok között. Nagy megtiszteltetés ez és egyben forró kötelesség is, amelyet szép, emberi áhítattal kell vállalnia és legjobb tudásunk szerint teljesíteni.

— Tehát ön is hajlandó lenne felszállni arra az űrhajóra?

— Na nézze csak, van nekem egy sógorom, a Céhuber Géza. Ronda, nagyszájú figura, egy pofozni való ripők. Kérem, nem elég, hogy minden vasárnap az asztalomnál ebédel, hogy a legszebb zúzákat meri ki magának... a tetejébe múltkor besúgott a feleségemnek, hogy látott a moziban azzal a kis szőkével.

— Mit akar ezzel mondani?

— Mit? Mit? Hogy repüljön inkább a Céhuber.

2

— Érdekelne, hogy ön miféle szerepet vállalna a közös űrprogramban?

— Kérem, én már gondolkoztam ezen és kész terveim vannak. Az előkészületek hősi szakaszában például én is ott állnék a kordonkötél mellett és tippeket adnék a tudósoknak.

— Tippeket? Milyen tippeket?

— Tudomisén... „Szorosabbra húzd azt a második lépcsőt, öcsi!” ...„Vigyázzon, a szökési sebességet a másik lyukba kell tölteni, maga kezdő!”... Szóval, ahogy reggelenként szoktam, mikor a szomszédom a Skodát nyöszörögteti... „Nyomja rá a szívatót, száki!”... „Pörgesse, pörgesse, maga kétéves!”

— Hogyan, ön ért az űrhajóhoz?

— Ostoba kérdés, Miért, a Skodához értek? Nos, a második szakaszban, az űrutazás során a szimpatizáns érdeklődő nehéz szerepét vállalnám. Ülnék a rádió mellett és helyeslő fejbólintásokkal, sőt, adott esetben elragadtatott ciccentésekkel kísérném a híreket. Később pedig szívesen lennék a fogadóbizottság tagja. Elhiheti, senki sem ordítaná nálam lelkesebben, hogy „Szép volt, fiúk! Szép volt, fiúk!” A lényeg az, hogy feltétlenül ott akarok lenni, amikor a nemzetközi űrszemélyzet földet ér.

— De miért?

— Nézze, minden bizonnyal lesz köztük lengyel űrhajós is. Hátha hoz ceruzaelemet eladásra.

3

— Ön hajlandó lenne résztvenni a közös űrrepülésben?

— Az a kérdés, mit fizetnek. Megmondom előre: harmincegy forintos napidíjért semmi szín alatt. Még ha kilométerpénzt fizetnének, esetleg hajlandó lennék gondolkozni az ügyön. A legokosabb persze az lenne, ha az egyes űrhajósok külön-külön tárgyalhatnának a munkáltatóval.

— Ön mennyiért vállalná?

— Kérem, én pontosan kiszámítottam. Százezer rubel és egy kopejkával sem kevesebb.

— Százezer rubel hatalmas összeg...

— Miért, a vállalkozás sem csekélység. Kérem, nekem rizikóm van az ügyön.

— Az biztos. De mit kezdene ön százezer rubellal?

— Nézze, a Maca nem hagy élni, hogy még mindig nincs nyaralónk. Ötvenezerért építtetnék egy dácsát a Krímben. Esküszöm menőbb, mint a Dunakanyar.

— Jó, de mit csinálna a másik ötvenezerrel?

— Nagyon egyszerű. Odaadnám egy grúz barátomnak. Hogy repüljön ő helyettem.

Peterdi Pál

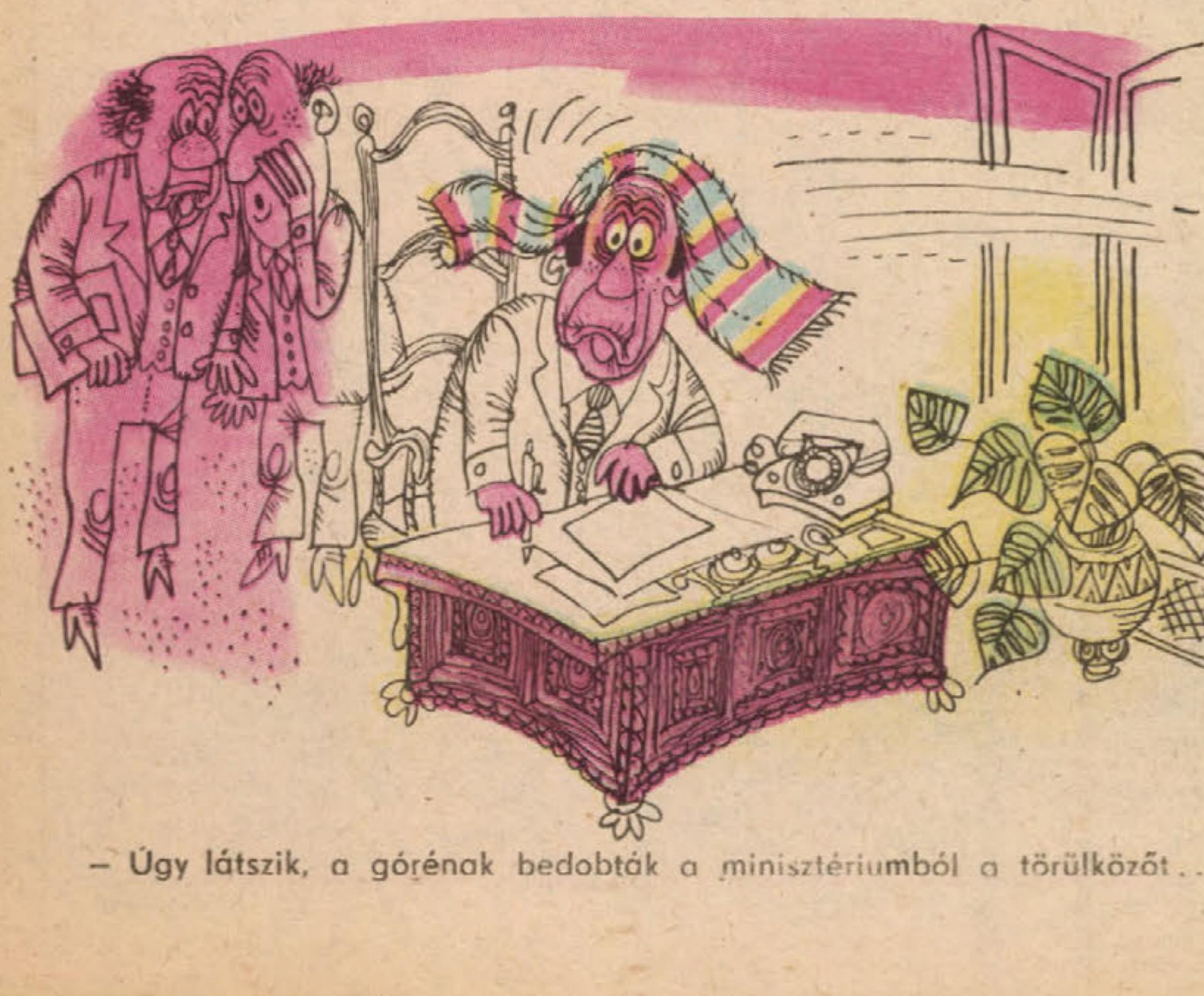

– Úgy látszik, a górénak bedobták a minisztériumból a törülközőt...

ÚTINFORM

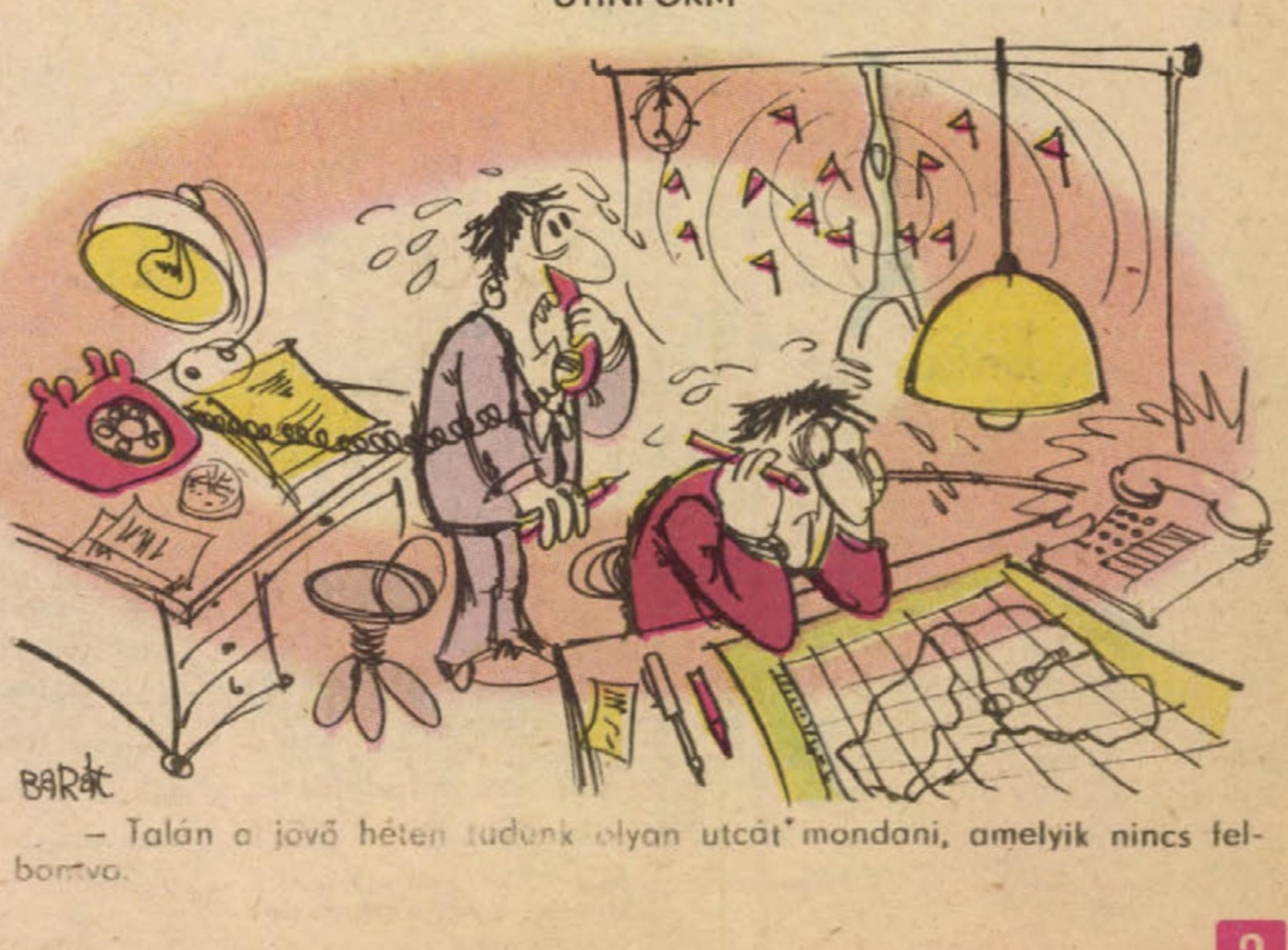

– Talán a jövő héten tudunk olyan utcát mondani, amelyik nincs felbontva.

SZERENCSÉS TÉMAVÁLASZTÁS

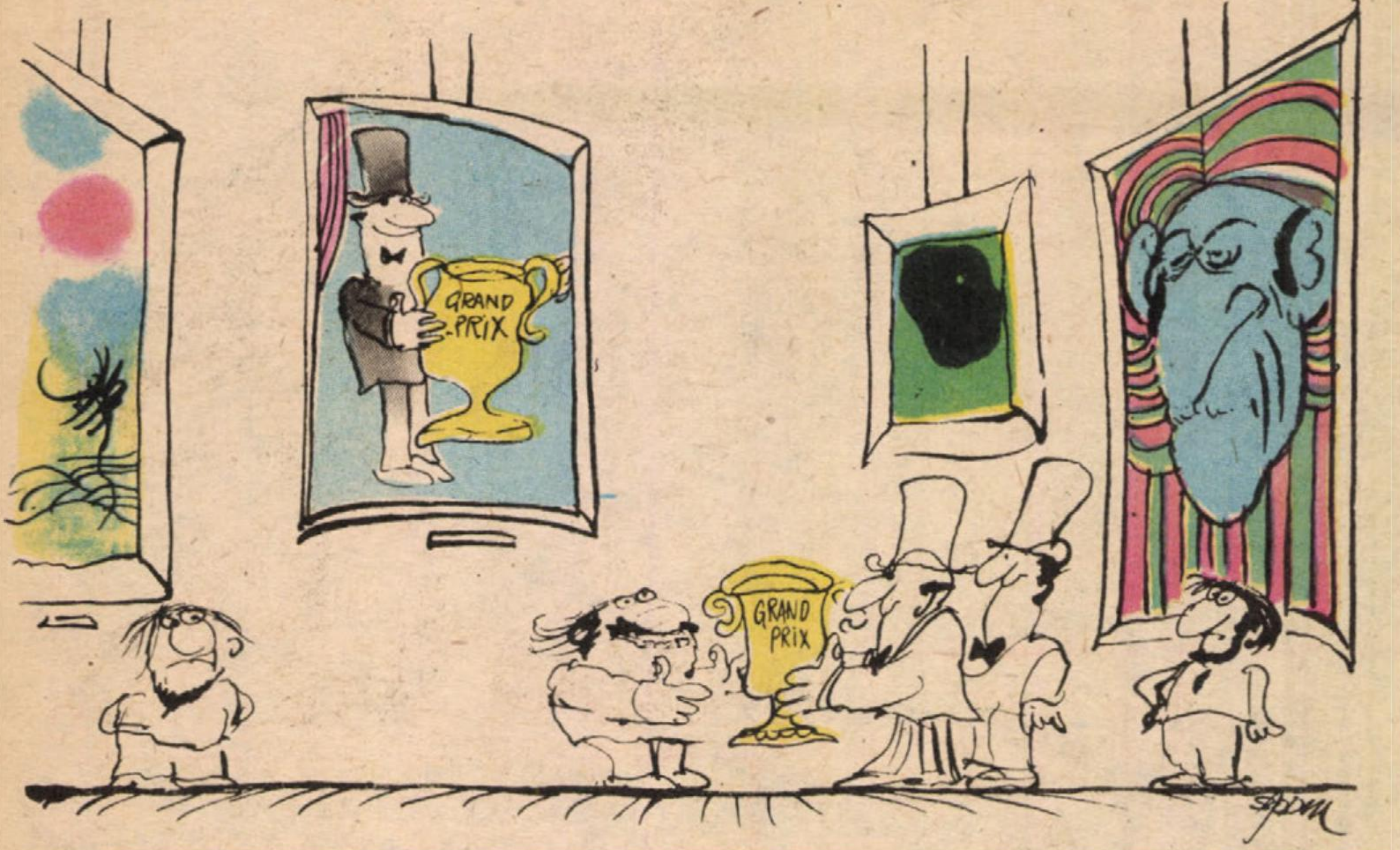

Levélváltás a lottónyereményekről

Kedves Szerkesztő úr!

Az ország lakosságának túlnyomó többségét érintő ügyben írok önnek. Legutóbb az öttalálatos szerencsés nyertes majdnem 4 millió forintot kapott kézhez. Ha így haladunk, akár tízszeresen is milliomos lehet valaki — munka nélkül. Én a lottó fennállása óta hétről hétre tíz szelvénnyel játszom, de eddig csak néhány kéttalálatosom volt 12—20 forintos nyereménnyel. Nem gondolja ön, hogy elég lenne ha például 1 millió forintra korlátoznák az ötös találat összegét és az arányosabb elosztással sokkal több embernek lehetne hetenként örömet szerezni?

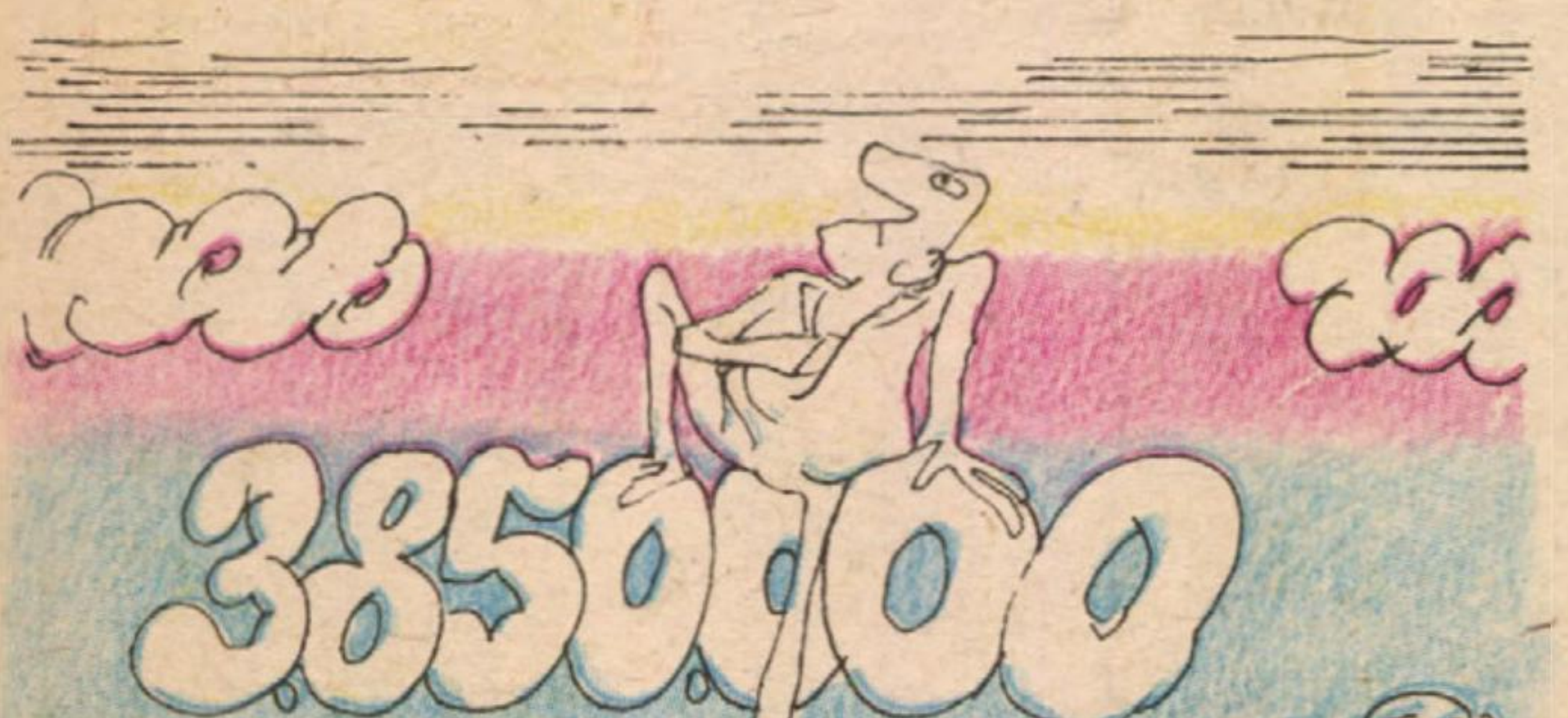

Kedves Olvasónk!

Az első 2 milliós öttalálatosnál jónéhány, az önéhez hasonló tartalmú levelet kaptam. A 3 milliós nyereménynél kétszer annyian tették szóvá, hogy ők csak játszanak-játszanak, de sohasem nyernek. A mostani és eddig legnagyobb, pontosan és „tisztán" 3 millió 850 ezer forintos nyeremény önön kívül már csak alig tucatnyi lottózót serkentett az írásra. Ebből arra következtetek, hogy a dolgozó magyar nép magáénak érzi a lottót, még akkor is, ha nem nyer: úgy látszik, nemcsak lovas, hanem játékos nemzet is vagyunk! A lottó pedig nagy össznépi játék.

Én azonban a lottónak leginkább a nevelőhatását becsülöm. Egy kitűnő fogtechnikus barátom *azelőtt* rabja volt a kártyának, szenvedélyesen járt lóversenyekre, de az utóbbi tíz évben csak lottózik és undorral fordul el a kártyától és a lóversenytől, pedig azelőtt a felesége szinte halálra szekírozta káros szenvedélyeiért. Most együtt töltik ki a heti 100 darab lottószelvényüket, boldog egyetértésben élnek: remek szisztémájuk van, volt már nekik ötször is háromtalálatos nyereményük, és csak azt sajnálják, hogy e helyett nem háromszor volt öttalálatuk. Ha a barátom egyszer mégis nyerne, mondjuk 2—3 milliót, azt nem lehetne munka nélkül szerzett vagyonnak nevezni, hiszen a feleségével éjt nappallá téve fáradozik a heti 100 lottó kitöltésével. (Képzelje el, mennyivel többet kell fáradoznia a totózónak — 13 szám! — és mennyivel kevesebbet nyerhet.) A feleség különösen hálás a lottónak: azóta jó a házasságuk.

Nehogy azt tessék gondolni, hogy én bárkit is lottózásra kívánok buzdítani, sőt, rendkívül soknak tartom nemcsak az imént említett heti 100, hanem még az ön heti tíz lottószelvényét is. Lehet, hogy egyetlen szelvénnyel is ötös találatot érne el. Ha szerencséje volna. Mert a lottó olyan játék, amihez szerencse kell. Az OTP-nek például mindig van. Önnek nincs. Ha lenne, és ön nyerte volna a 4 milliót, akkor nyilván úgy gondolkozna, mint az OTP. Vagyis minél több a beküldött lottószelvény, annál nagyobb összeget lehet vele nyerni. Egy olvasónk nagyon talpraesetten azt kérdezte erről a témáról írt levelében, hogy: „Talán épp az benne a csali?" Mármint a minél magasabb, a több milliós, öttalálatos.

Hát bizony az! Ha jól emlékszem, kulturáltabb kifejezésekkel, éppen ezt magyarázta meg nem is olyan régen a lottóigazgatóság szóvivője. Csupán a példa kedvéért tessék végiggondolni: azon a bizonyos 4 milliós héten a kéttalálatos szelvények száma lekerekítve 234 ezer darab volt, ezekre 20—20 forintot fizettek. Ha az öttalálatos 4 milliójából 3 milliót elvennének, hogy ne legyen olyan sok az ötös nyeremény összege, illetve olyan csekély összeg a kéttalálatos, akkor egyre-egyre körülbelül még 13 forint jutna. És bizony elveszne a „csali", a több milliós nyeremény vonzó lehetősége. A kéttalálatosok pedig a 20 helyett 33 forintos nyereményükkel — ahogy mondani szokás — kint lennének a vízből.

Nem restellem bevallani, hogy én a lottóval nagyon elégedett vagyok: heti három szelvénnyel játszom (önnel azonosan, a lottó fennállása óta!), egy találatnál többet sohasem értem el, de büszkén mondhatom, mégsem irigylem azokat, akiket a lottó tett milliomosokká.

Mindazonáltal: javaslatát ezennel továbbítom az OTP Lottó Igazgatóságának, vegye fontolóra, nem kellene-e a nyeremények arányán változtatni? De ne mindjárt! Hátha én nyerem meg az e heti 3—4 milliót.

Földes György

MI LESZ VELED, FÖLDECSKE?

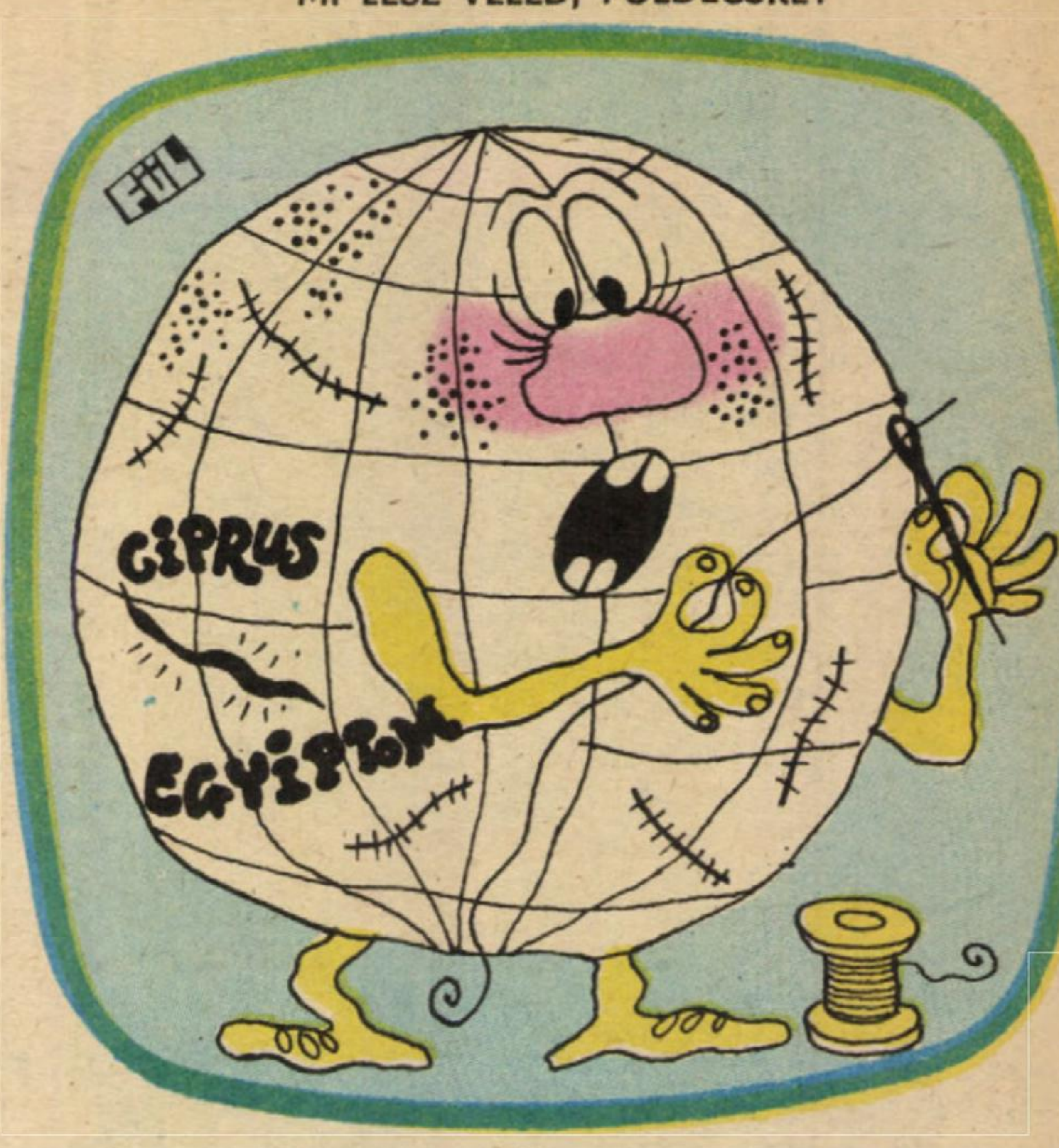

– Megint egy szakadás!

MAGYAR SPECIALITÁS

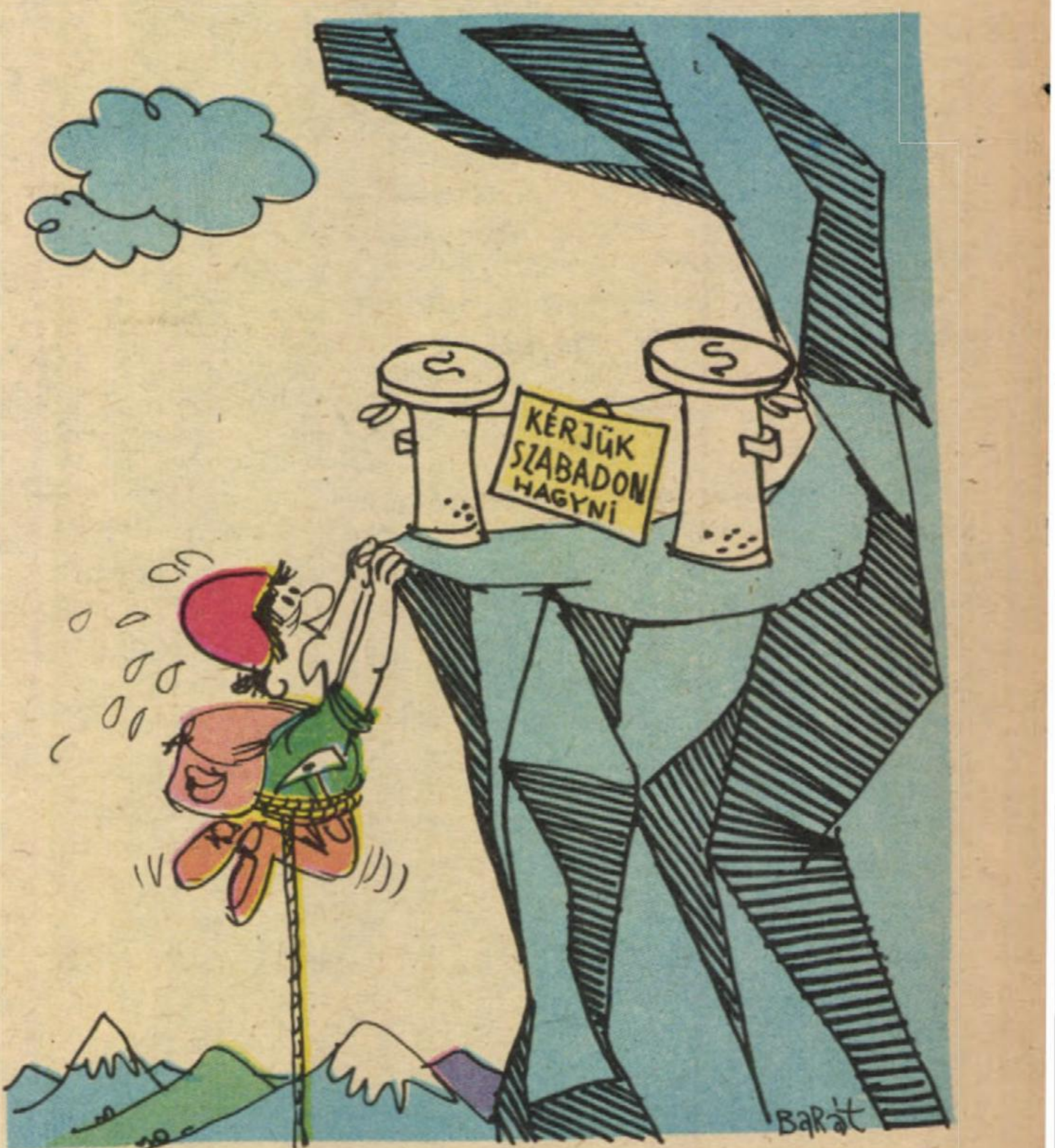

LAKÓTELEPI HIRADÓ

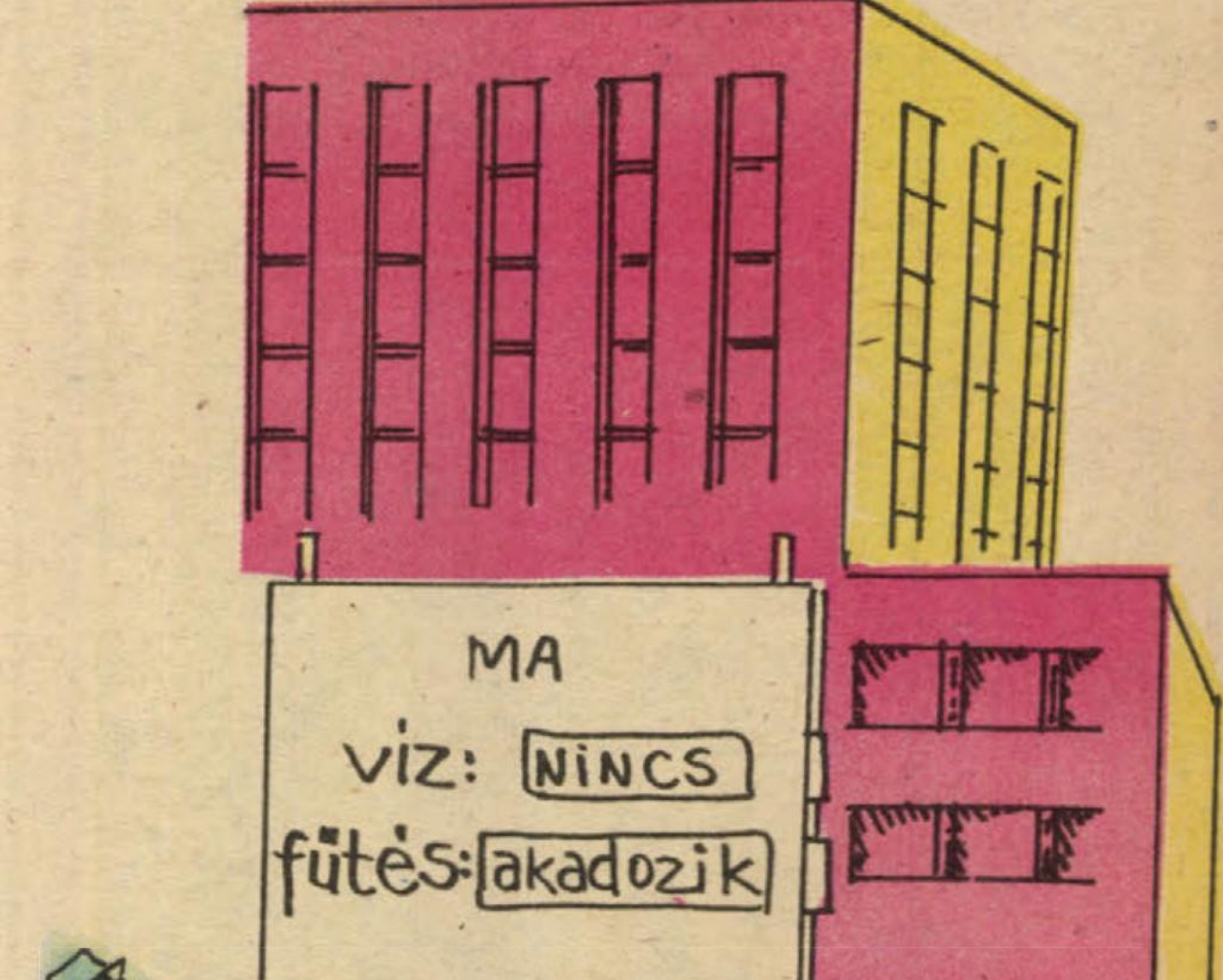

TURISTÁK

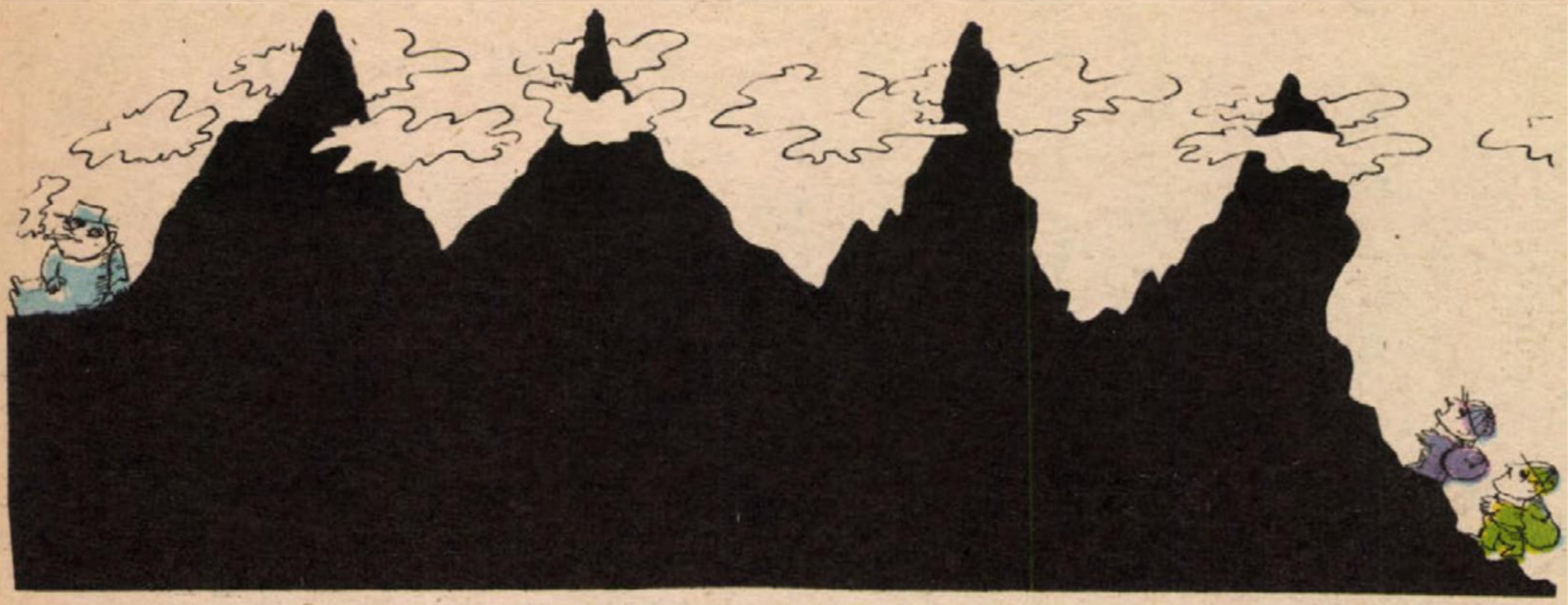

– Tovább ne menjünk, mert a felhősödés vihart jelez...

KOJAK

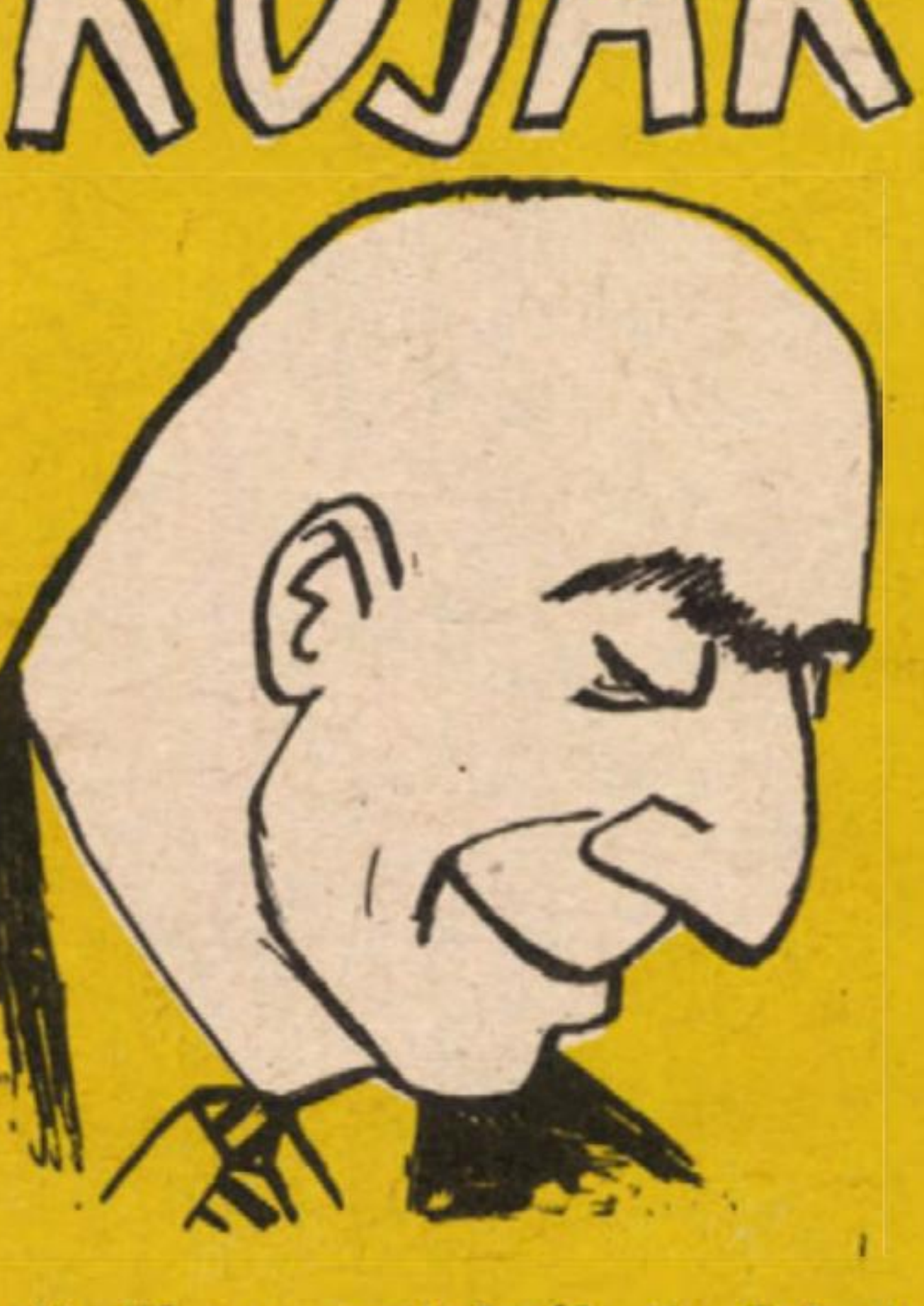

Nekem Kojak nem imponál. Nem is kedvelem. Lehet, hogy jó nyomozó és férfias és minden, de az az érzésem, hogy nem mindenütt állná meg a helyét.

Hol nem állná meg a helyét? Egy kastélyban, ahol rejtélyes gyilkosság történt. Egy jólnevelt gyilkos ugyanis — aki csak egy kicsit is ad magára — kastélyban gyilkol, mégpedig olyan kastélyban, amely el van vágva a külvilágtól. (Árvíz, hó, vihar, megközelíthetetlen hegyorom.) És természetesen a telefonzsinórokat is elvágta valaki...

Nem vagyok sznob — távol áll tőlem az ilyesmi —, de Kojak hadnagyot egy jobb, egymást gyilkoló társaságba be se engedném. Nincs is úgy öltözve. Kojak vadászkalapját egy krimiben szereplő inas undorral venné a kezébe, még akkor is, ha ez az inas — mint utólag kiderül — tizenöt évet töltött a fegyházban többrendbeli liliomtiprásért, bankrablásért és gyilkosságért. Egészen biztosan azt kérdezné Kojaktól, némi lenézéssel a hangjában:

— Vadászni volt, uram? Attól tartok, hogy nem járt sikerrel.

Mire Kojak — stílusához híven — azt felelné:

— Ne pofázz, kisfiam, mert lesittellek.

Nem, ezt nem lehet. Így nem lehet viselkedni. Meg kell adni a módját.

Nem tudom elképzelni Kojakot egy ódon kastélyban, ahol — a klasszikus krimiszabályok szerint — esténként nyolc vagy tíz ember ül a vacsoraasztalhoz, és a társaság egyik tagja gyilkolt. Ilyenkor ugyanis mindenről lehet beszélni — időjárásról, golfról, orchideatermesztésről, lovakról —, de gyilkosságról nem. Pedig a gyilkos ott van a házban, ott ül az asztalnál, és lehet, hogy nemsokára újabb haláleset történik. Kojak — amilyen erőszakos — valószínűleg az asztalra csap és azt mondaná:

— Ha öt percen belül nem jelentkezik a gyilkos, az egész bandát letartóztatom!

Fürtöske, a segédje feltenné a lábát az asztalra és a következőkkel egészítené ki főnöke fenyegetőzését:

— Mindenki álljon a falhoz! Hoztam néhány bilincset, remélem, elég lesz...

Falhoz állni? Vacsora után? Vacsora után át kell menni a másik szobába egy pohár italra. Ez szabály. És közben beszélgetni kell. Nyugodtan, csendesen. Nyugodtan és csendesen találgatni, hogy ki lesz a következő áldozat. Ez minden jóravaló krimiben így van. És én ezeket a krimiket szeretem.

Kojak rendszerint úgy kapja el a gyilkost, hogy stukkerrel a kezében beront a bűnös szobájába — kopogtatás nélkül! — és felszólítja: adja meg magát! Ha a gyilkos vonakodik megadni magát, halomra lövi.

A régi bűnügyi történetekben a nyomozó összehívta a társaságot és elmondta, hogy mi az összefüggés különböző titokzatos események között, aztán rámutatott a gyilkosra:

— Ő volt az!

Igen, ezt így kell csinálni. Kojak erre képtelen lenne. Mások a módszerei. Cinikus és erőszakos.

Nem hiszem, hogy Kojak meghívót kapna a kastély urától, még akkor sem, ha újra megölnének valakit. Az áldozat — mielőtt kilehelné a lelkét — egészen biztosan azt mondaná:

— Jöhet Maigret, Columbo, csak Kojak nem. Legjobb lenne, ha olyan nyomozónak szólnának, aki Oxfordban vagy Cambridgeben végzett.

Mikes György

ORVOSI JAVASLATOK

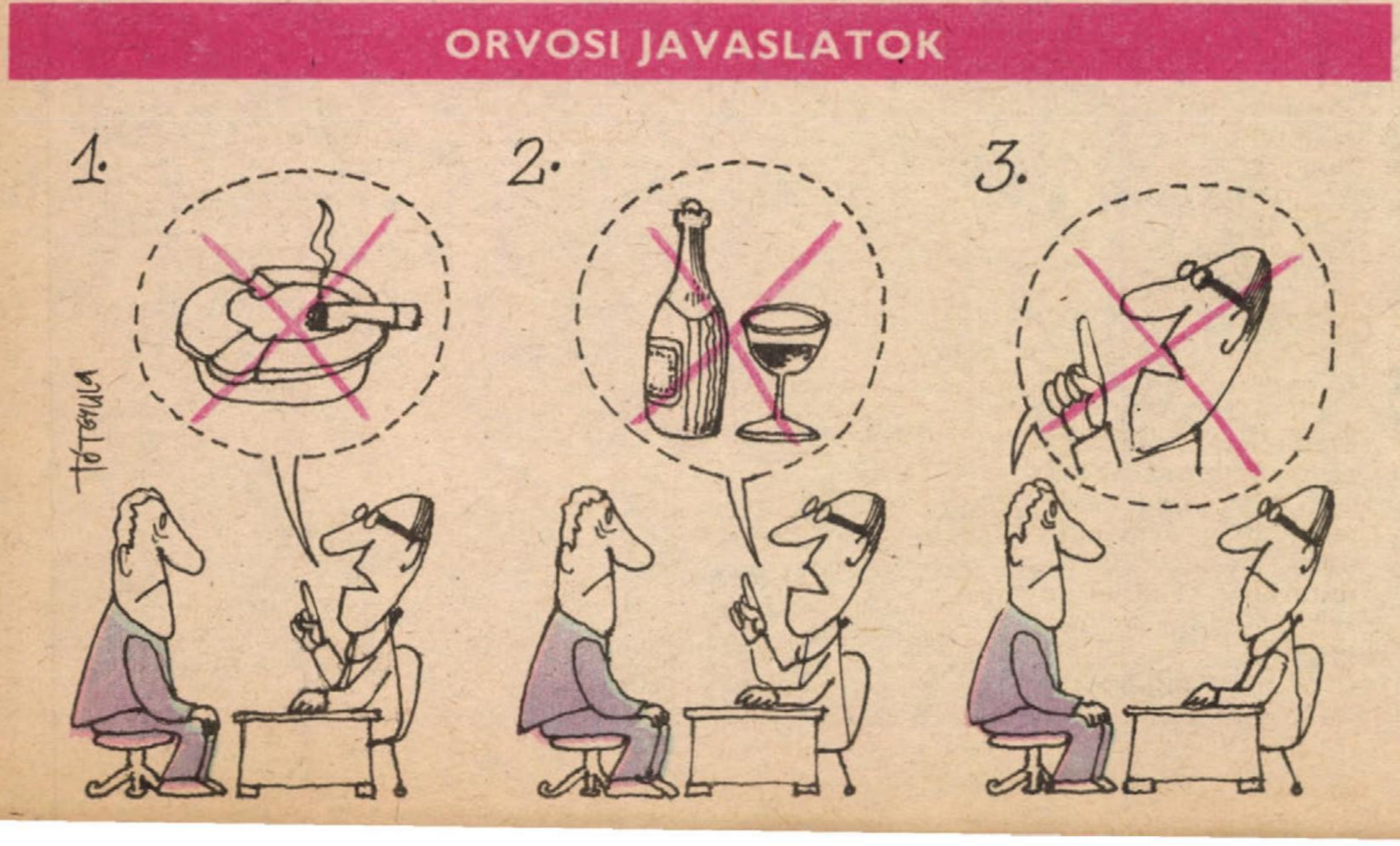

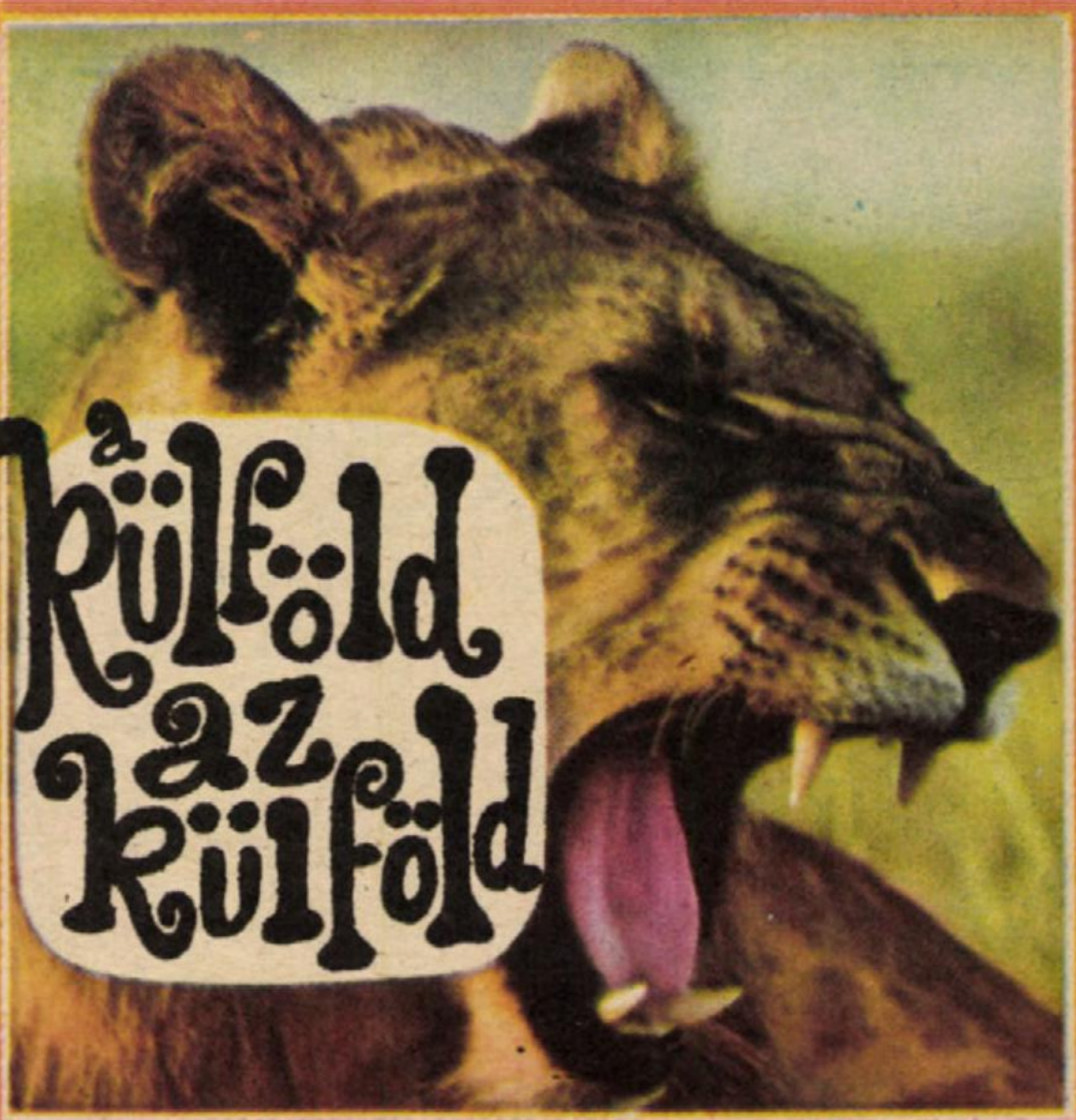

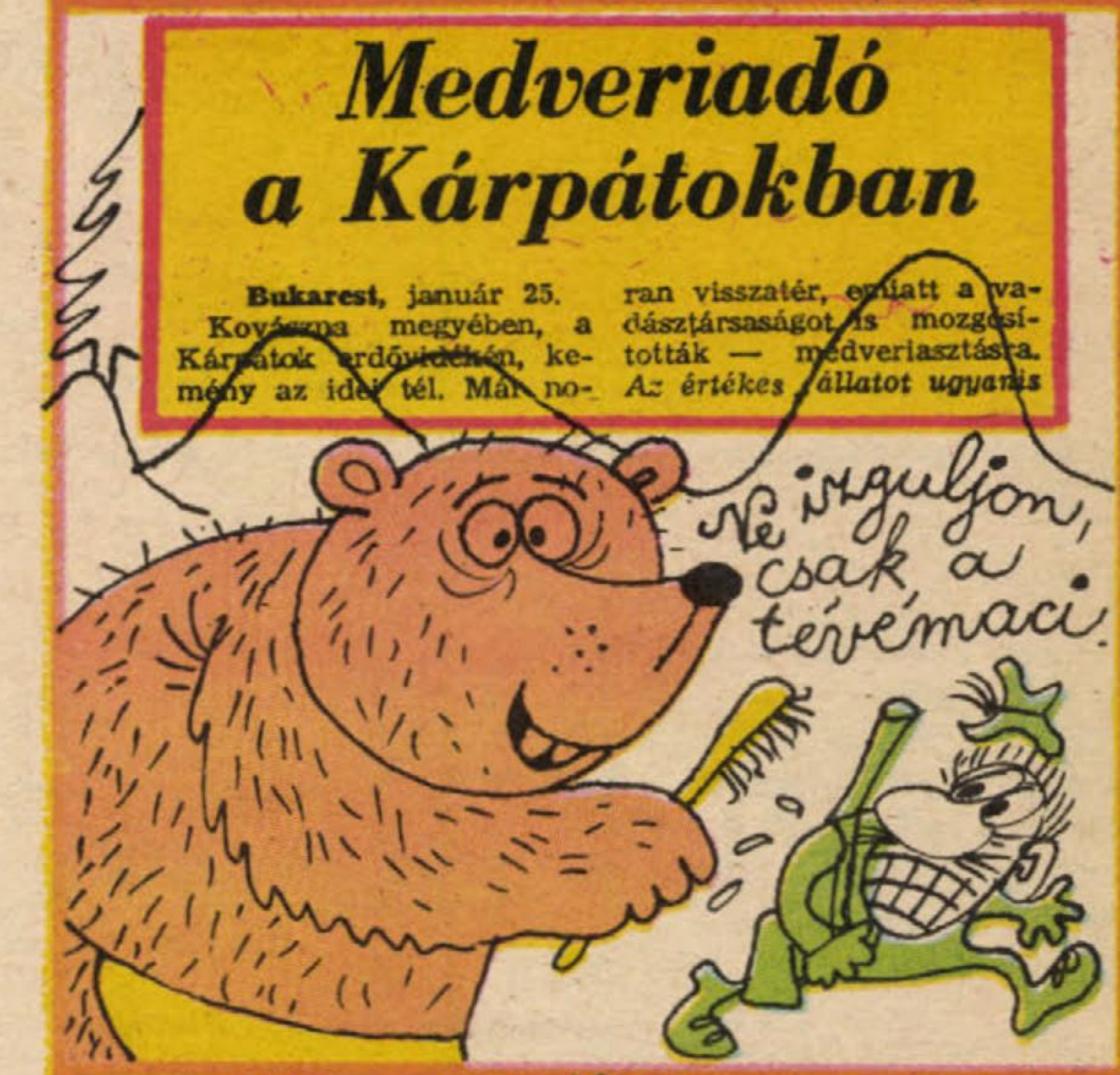

Medveriadó a Kárpátokban

Bukarest, január 25. Kovászna megyében, a Kárpátok erdővidékén, kemény az idei tél. Már no-

ran visszatér, emiatt a vadásztársaságot is mozgósították — medveriasztásra. *Az értékes állatot ugyanis*

Ne izguljon, csak a tévémaci.

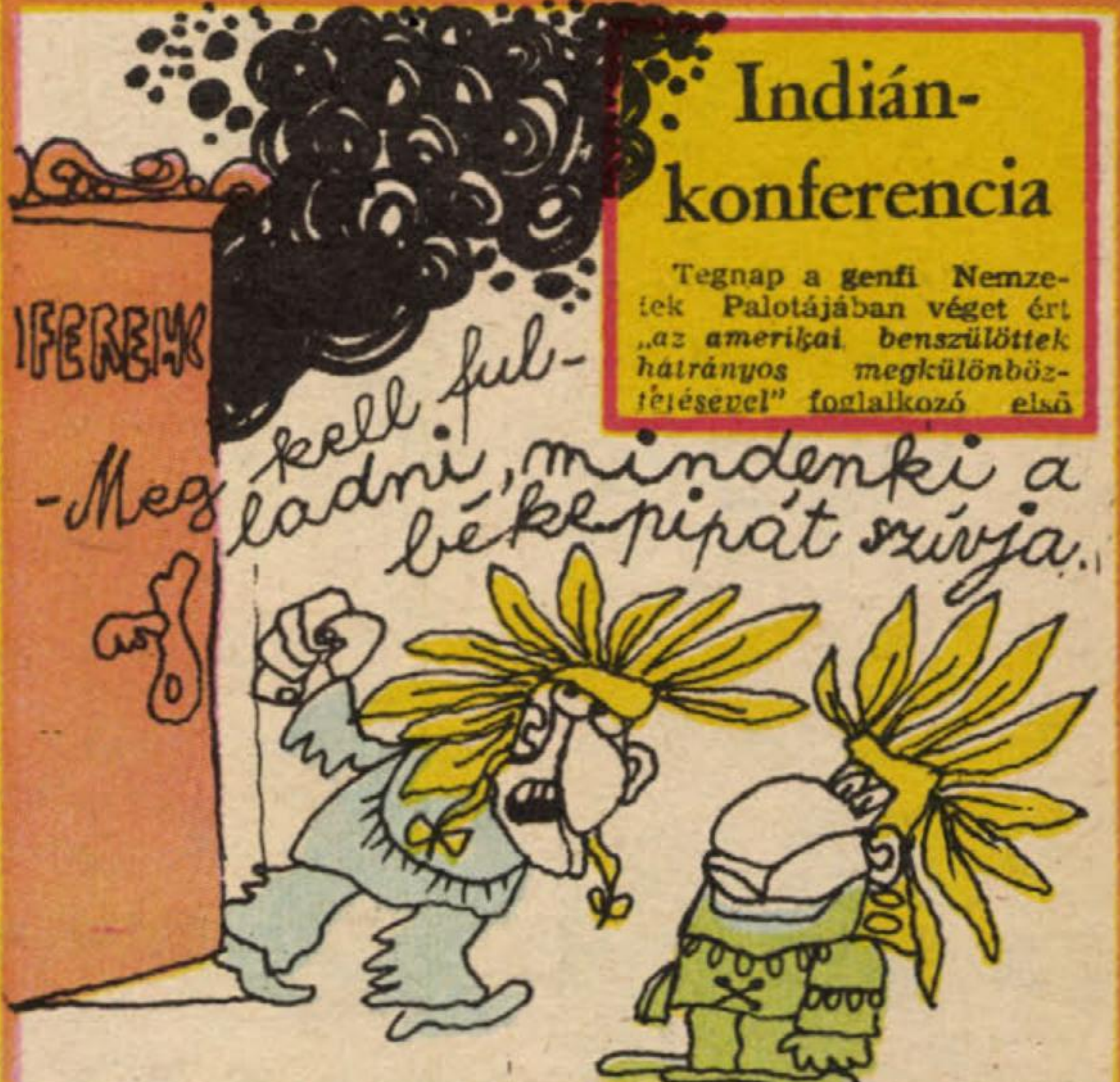

Indián-konferencia

Tegnap a genfi Nemzetek Palotájában véget ért *„az amerikai benszülöttek hátrányos megkülönböztetésével”* foglalkozó első

– Meg kell fulladni, mindenki a békepipát szívja.

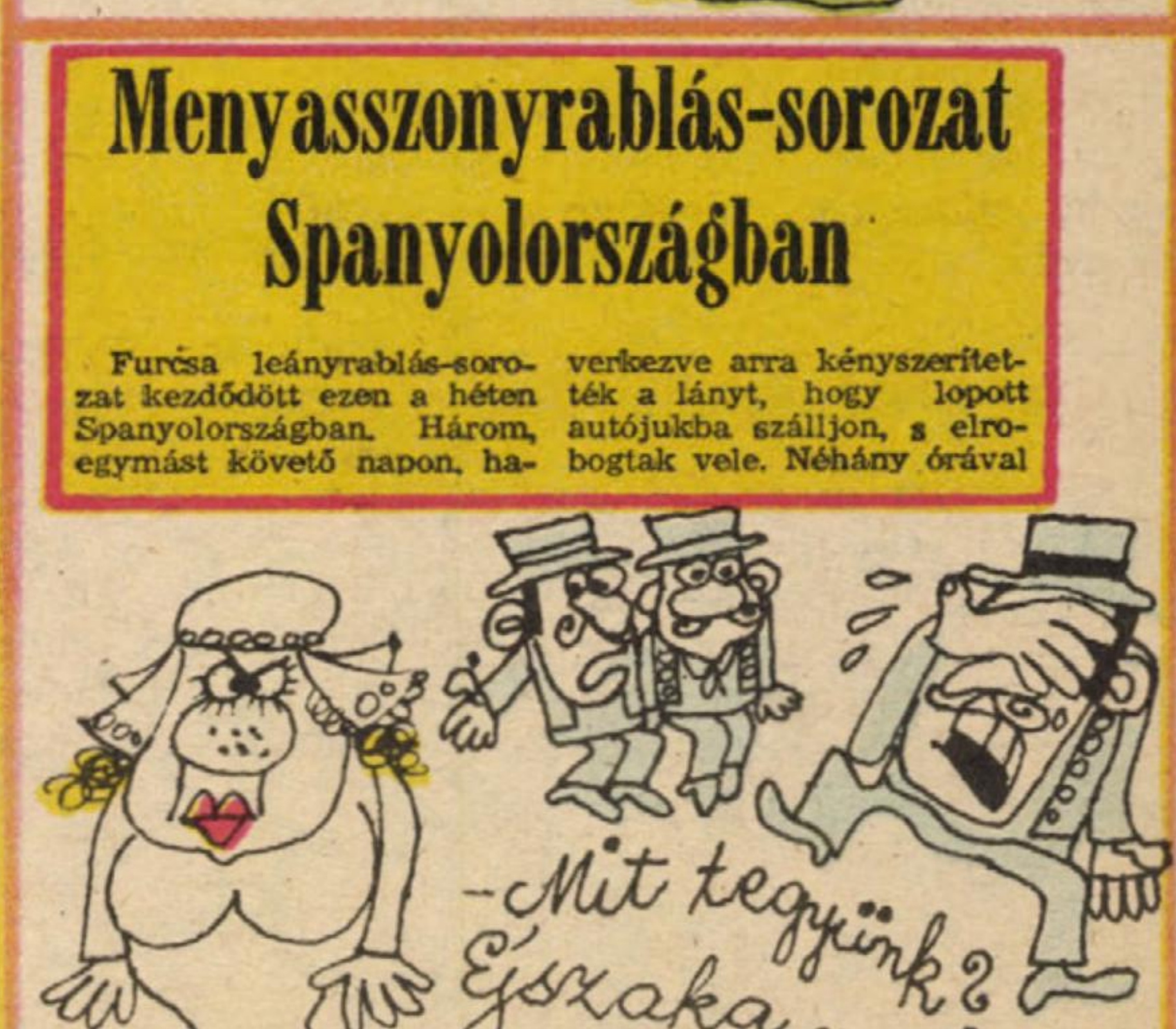

Menyasszonyrablás-sorozat Spanyolországban

Furcsa leányrablás-sorozat kezdődött ezen a héten Spanyolországban. Három, egymást követő napon, ha-

verkezve arra kényszerítették a lányt, hogy lopott autójukba szálljon, s elrobogtak vele. Néhány órával

– Mit tegyünk? Éjszaka raboltuk el!

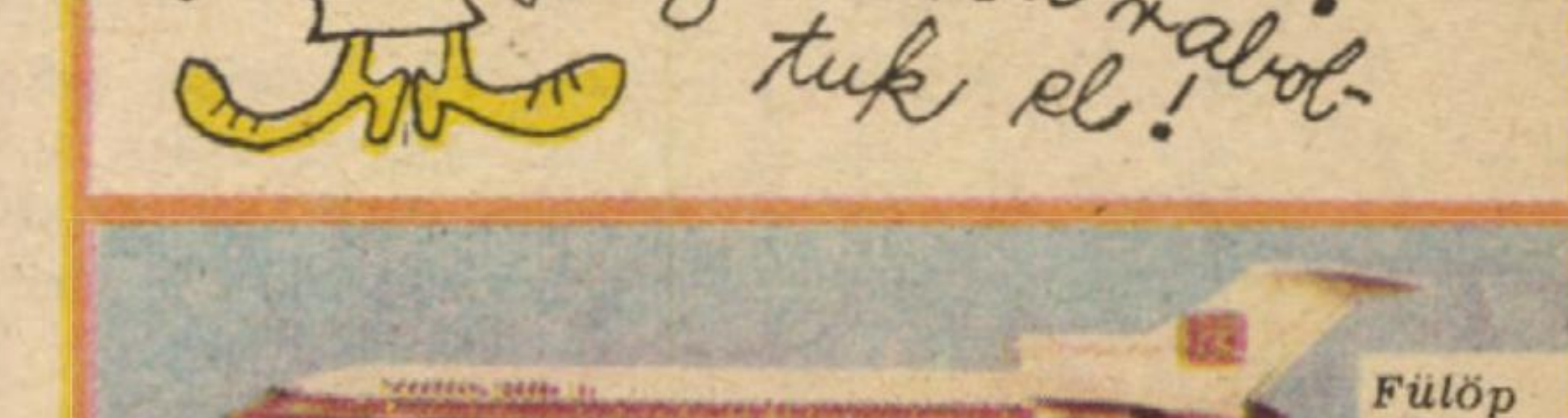

Fülöp György rajzai

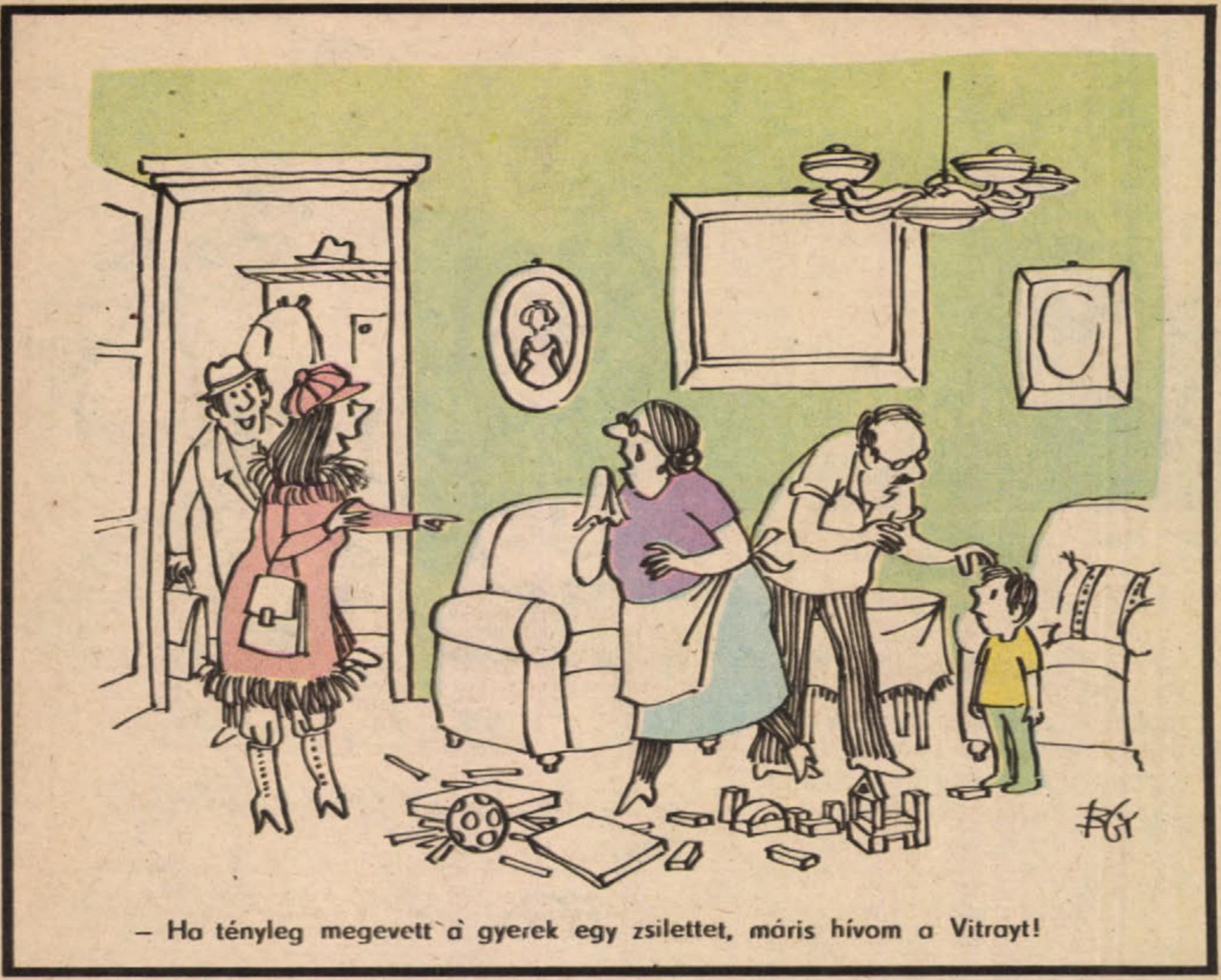

– Ha tényleg megevett a gyerek egy zsilettet, máris hívom a Vitrayt!

NAGYESTÉLYI

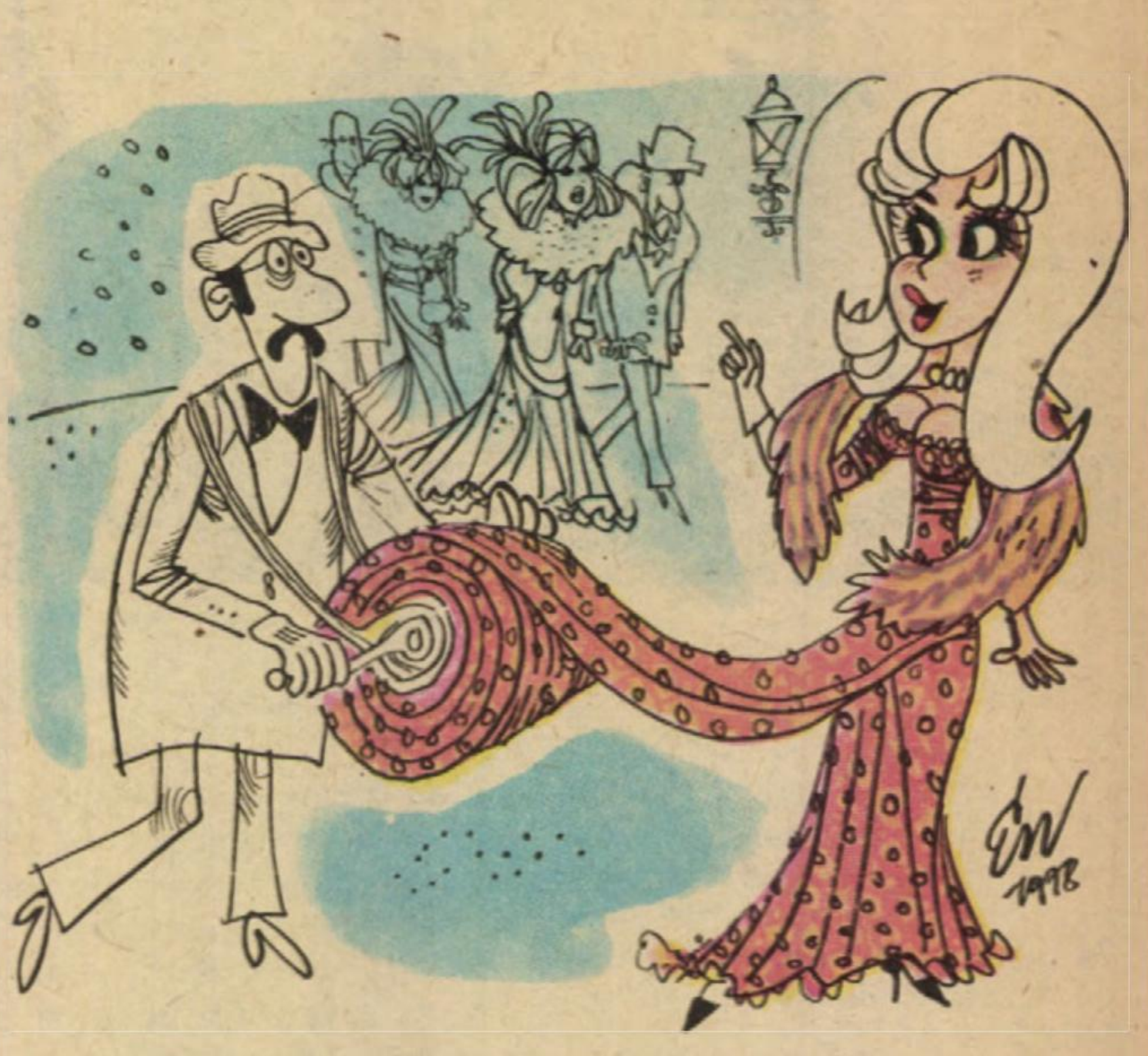

– Amint belépünk a bálterembe, kezdheted lecsavarni az uszályomat!

SZILÁNKOK

IRIGYELT BEOSZTÁS

— A reklamációs irodán szeretnék dolgozni, egy olyan vállalatnál, ahol egyáltalán nem fogadnak el reklamációt.

IGAZI ÁLLATBARÁT

— Én emberhez méltó körülményeket akarok teremteni a törpepapagájomnak.

DÉLELŐTTI MOZI

A rengeteg lógós tanuló miatt a tanár úr kénytelen volt délelőtt az Uránia moziban megtartani a földrajzórát.

AUTÓ

A nagyüzem igazgatója azt mondja a szolgálati Zsiguli mellett álldogáló sofőrjének:

— Laci, előbb a minisztériumba megyünk, aztán az albertfalvai telepre.

A sofőr biccent, az igazgató pedig beül a volán mellé és gázt ad. Imád vezetni.

MŰVÉSZPORTRÉ

X. ismert nevű művész. Karriert csinált. Ám a siker nem változtatta meg, ugyanolyan, mint kezdő korában volt: gőgös, nagyképű, fennhéjázó, modortalan.

ELFOGLALT EMBER

— Jelentkeztem önkéntes véradásra, de a munkám annyira lefoglalt, hogy a titkárnőmet kértem meg: menjen el helyettem...

PIACON

— Hogy adja a körte kilóját, néném?

— Csak irányárat tudok mondani, lelkecském.

MEGLEPŐ

— Nem szívesen mondok jót a főnökömről. Igaz, hogy nincs is okom rá...

HOROSZKÓP

Brahovácz meséli:

— Nemrég kirabolták a lakásomat, a feleségem, aki már régen elhagyott, visszajött hozzám, az állásomat elveszítettem, de mindezt derűsen, vidáman viselem el, hiszen a horoszkópom világosan kimutatja: szerencsés csillagzat alatt születtem.

HISZÉKENY NŐ

— Azt hazudtad, hogy nem szeretsz...

KÖNYVTÁR

— Ezen a polcon az elmúlt harminc évben szerzett, teleírt munkakönyveim vannak.

SZERENCSÉS EMBER

X. azért visel állandóan napszemüveget, mert mindig az élet napos oldalán áll.

HA EZ ÍGY MEGY TOVÁBB

„A LEGKÖZELEBBI BUDAPESTI PARKOLÓHELY ALBERTIRSÁN VAN!”

FIGYELMEZTETÉS

Szerelemből kötött házasság is lehet boldog.

Galambos Szilveszter

DIKTÁTOROK

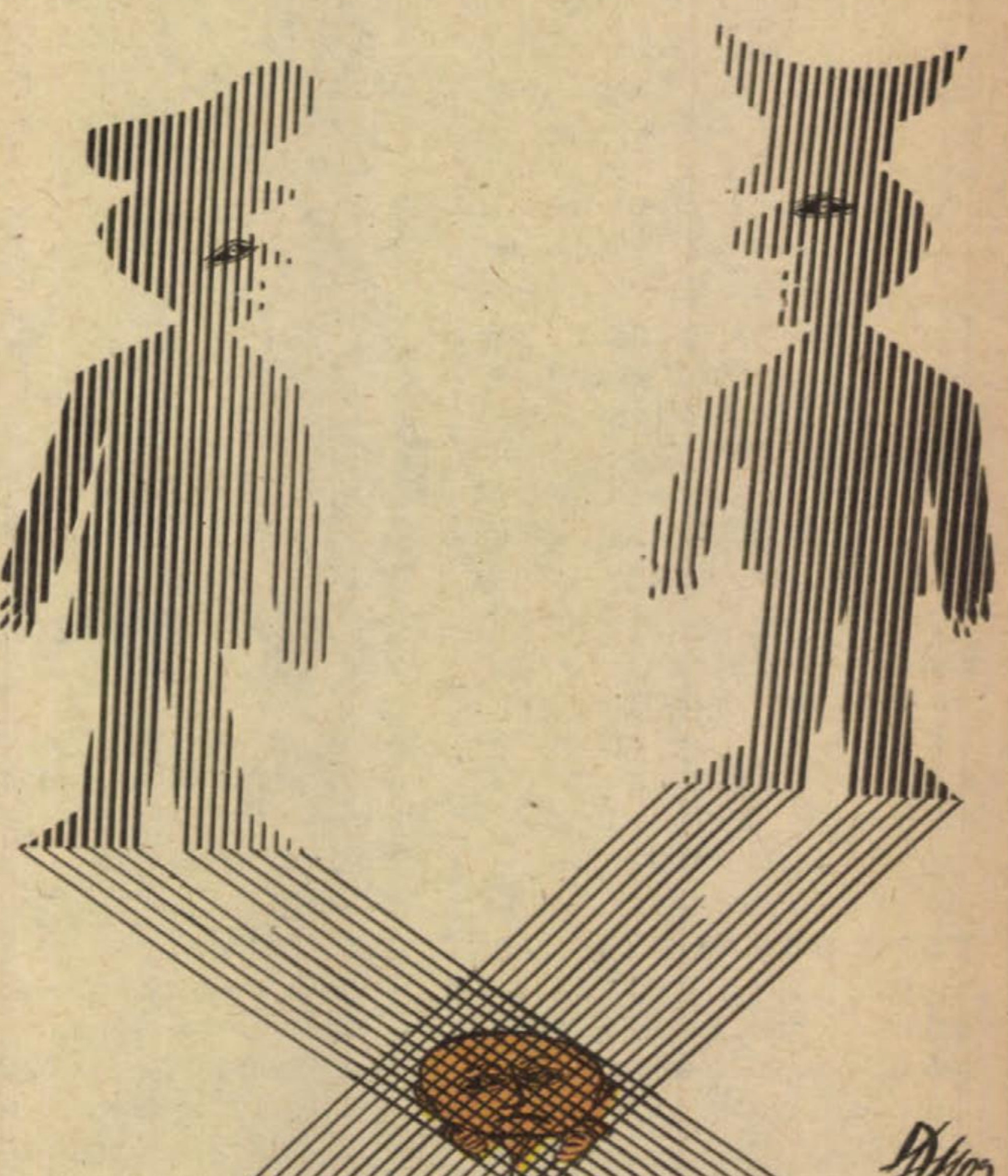

MAI MESE

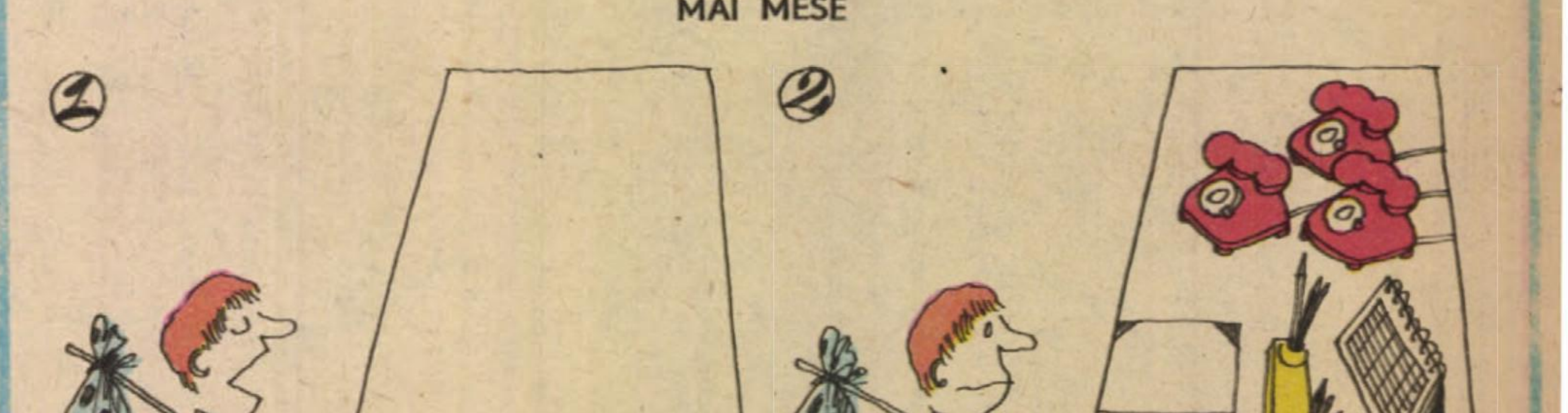

– Terülj, terülj, asztalkám!

VÍZSZENNYEZŐDÉS

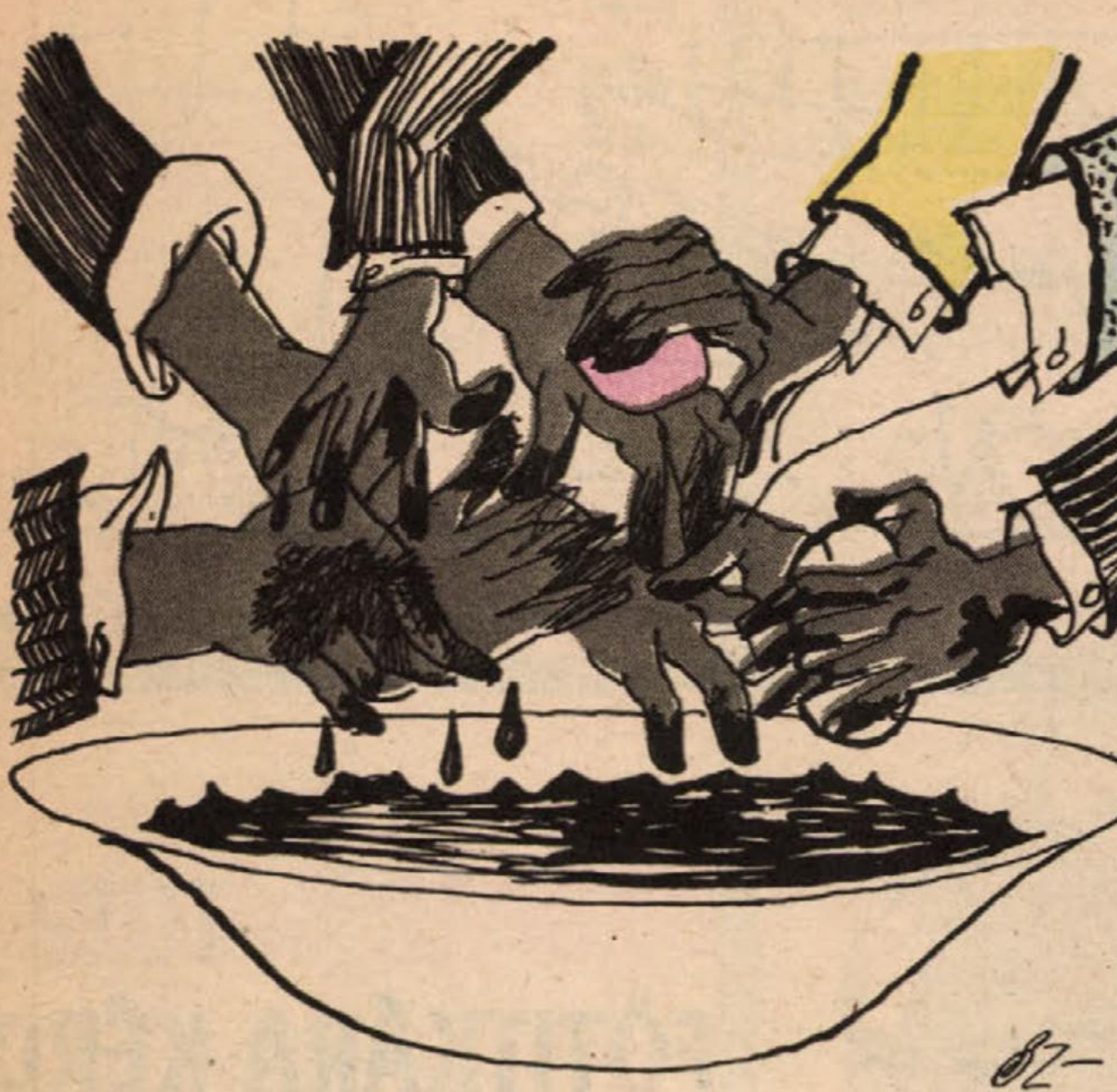

Kéz kezet mos.

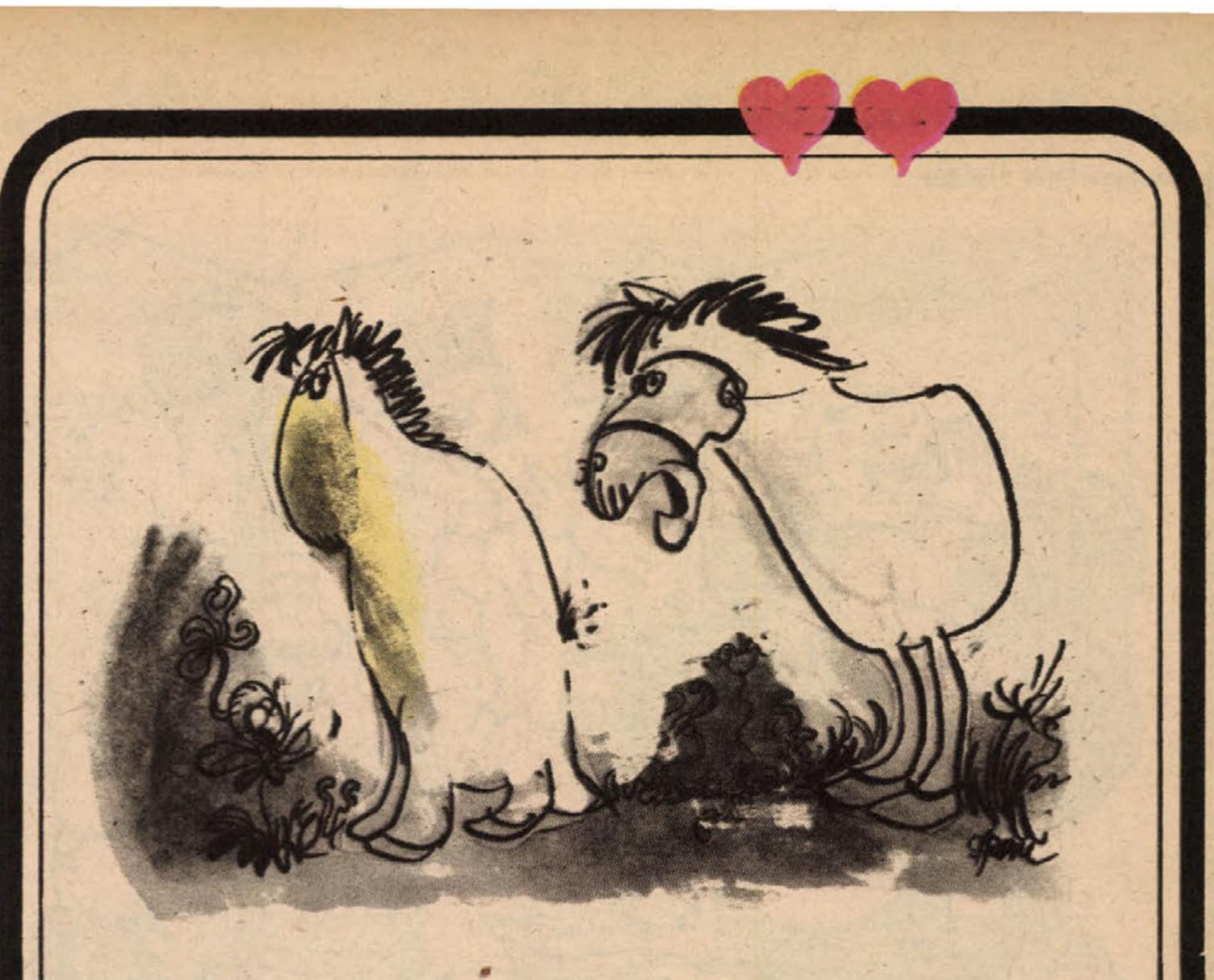

– Műveletlen vagy, ha még nem hallottál plátói szerelemről.

ALKOTÓI VÁLSÁG

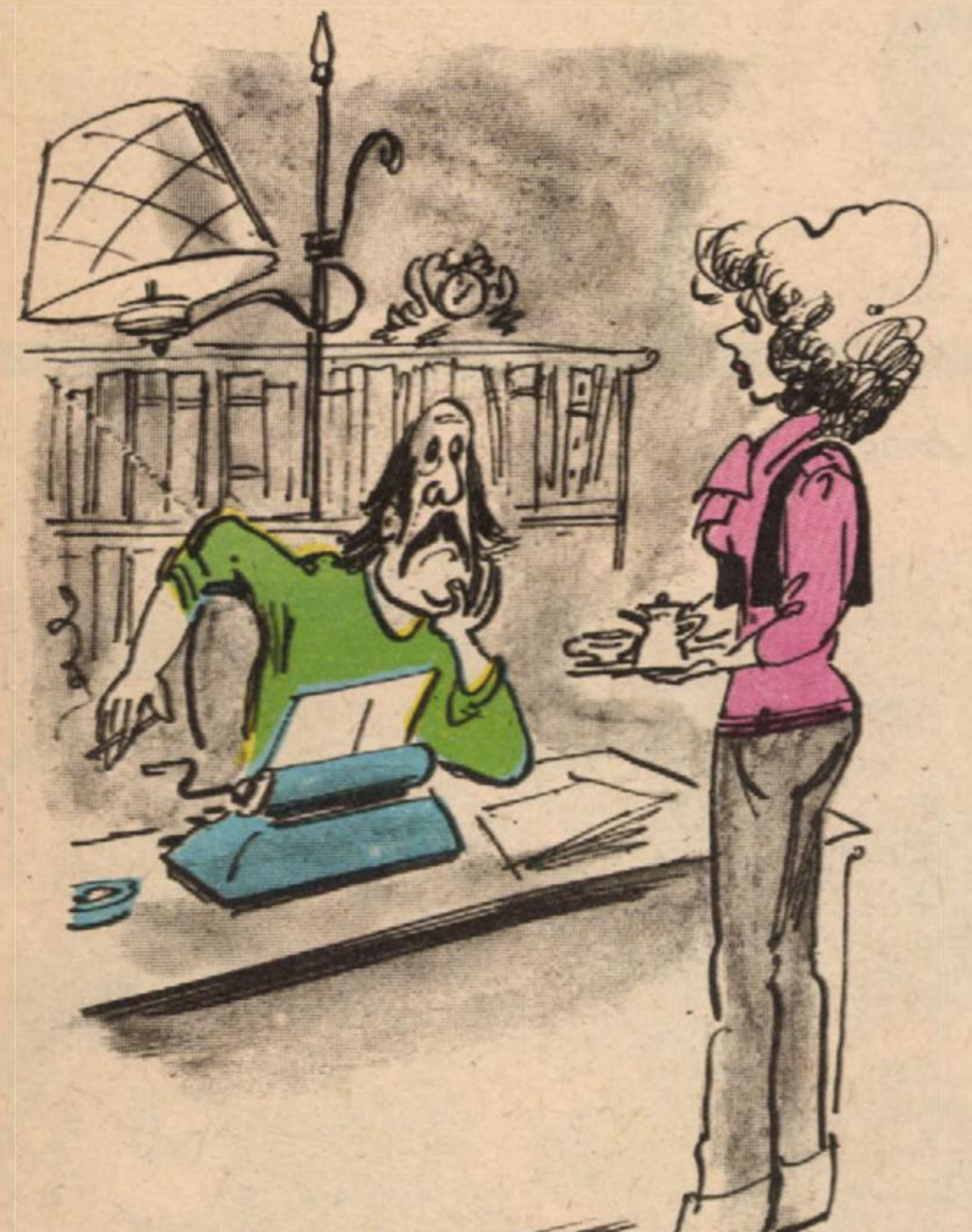

– Még egy vacak látomásod sincs?

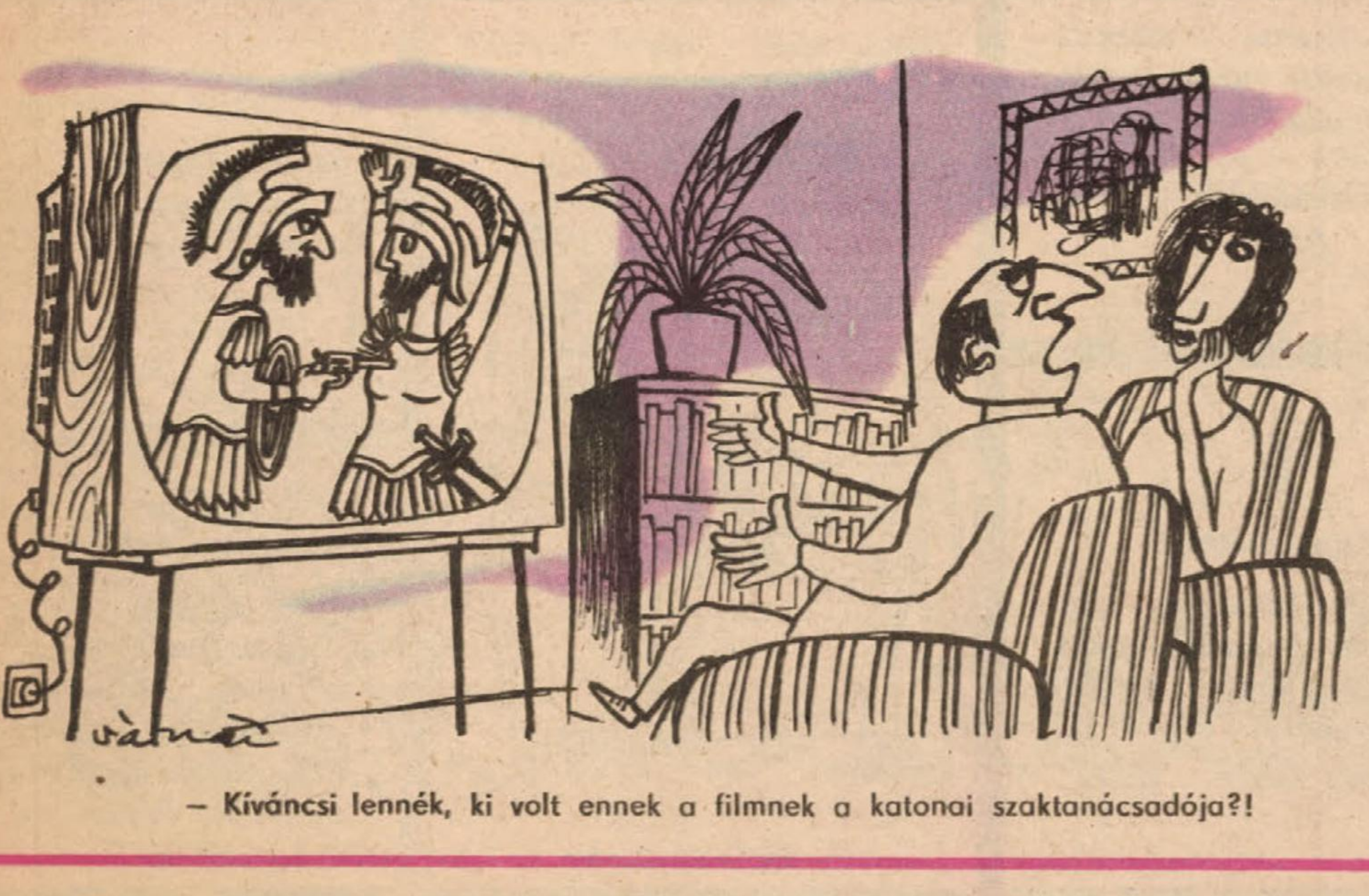

– Kíváncsi lennék, ki volt ennek a filmnek a katonai szaktanácsadója?!

HORROR

Úgy látszik, baj van az idegeimmel, nem szoktam én ennyire begyulladni, hogy a kezem-lábam reszkessen, méghozzá egy látszólag békés újsághirdetéstől, melyben ez áll:

„ÁRENGEDMÉNYES PISZTRÁNGVÁSÁR!"

Letettem az újságot és reszketni kezdtem. Hogy mi futott végig az agyamban? Ez:

A pisztráng a legbecsesebb halak fajtája, igazi ínyenccsemege. Horgászásuk rendkívül nehéz, mert a pisztráng hallatlanul fürge, vízesésekben is tud felfelé úszni. Ötven nyulat hamarabb puskavégre lehet kapni, mint egyetlen pisztrángot horogra. Hát akkor miért kínálják áron alul a pisztrángot? Ellustult a magyar pisztráng? Aligha!

Talán a világpiacon esett a pisztráng ára? Szó sincs róla! A londoni Times tőzsdei hírei szerint a pisztrángrészvények stabilabbak, mint az angol font.

Lehetséges, hogy a pisztráng tápértéke csökkent, sőt a fogyasztása káros a szervezetre? Radioaktív pisztrángok úsztak volna fel a Csendes-óceán felől a Mátra vizeibe? Ha így volna, azonnal intézkednének, betiltanák még az érintését is, nemcsak a fogyasztását. Tápértéke pedig egyenesen bámulatos: egyetlen pisztráng foszfortartalmából fél órán át lehetne kivilágítani a Gellért-szobrot. Hát mitől árengedményes akkor a pisztráng? Egyetlen oka lehetséges: sok van belőle, egyre több a pisztráng...

Néhány évvel ezelőtt egy horrorfilm járta be a világot: Hitchcock filmje, a „Madarak". Idillikus, tengerparti képekkel indul a film: a tenger ragyogott, sirályok szálldostak a magasban. Aztán egyre több lett a madár, már eltakarták az eget, és rátámadtak a városra... Lehetséges, hogy a pisztrángok...

Kivert a veríték, képzeletemben megjelent a közeli jövő: a pisztrángok egyre többen vannak, már nem férnek el a vízben, kilépnek a partra és csapdosva, vergődve zúdulnak a város felé... Egyre több a pisztráng és egyre nagyobb... Már ezerkilós pisztrángok jönnek elő a vízből, először csak a horgásztanyákat söprik el, aztán, mint egy megvadult elefántcsorda, törtetnek előre. A vízcsapból pisztráng folyik, az utcai kanálisok rácsait pisztrángok feszegetik. Már elárasztották az élelmiszerboltokat, tűhegyes fogaikkal felnyitják a konzerveket, a közértekből kiszabadított szardíniák, sózott heringek és paradicsomos makrélák özönlenek az utcára. A pisztrángok milliárdjától minden beázik, a kábelek, az elektromos vezetékek, itt is, ott is tűzvészek lángolnak fel... A pisztrángok elfoglalják a sportuszodát, a sörgyárakat, az autómosókat, már nincsen egy üres veder a városban, amelyben nem ficánkol két-három pisztráng... Már a televízió képernyőjén is pisztrángok jelennek meg, és elfoglalják Ipper Pál helyét, a fórumot...

Látomásaimból eszmélve, reszketve gyújtok rá a szivaromra, melynek pisztráng íze volt. Le kell győznöm a félelmemet, erre gondoltam erősen, de hogyan? Szemem előtt ott táncolt a baljós újsághirdetés:

„ÁRENGEDMÉNYES PISZTRÁNGVÁSÁR!"

Betántorogtam a közelemben levő, elsőosztályú étterembe. Az étlapot meg sem néztem:

— Egy pisztrángot kérek! — mondtam, készen a harcra.

— Nincs pisztráng — mondta a pincér unottan. — Nem szoktunk kapni, vagy csak hébe-hóba.

A következő étteremben sem volt pisztráng, sőt a harmadikban sem.

Az idegeim kezdenek rendbejönni.

Somogyi Pál

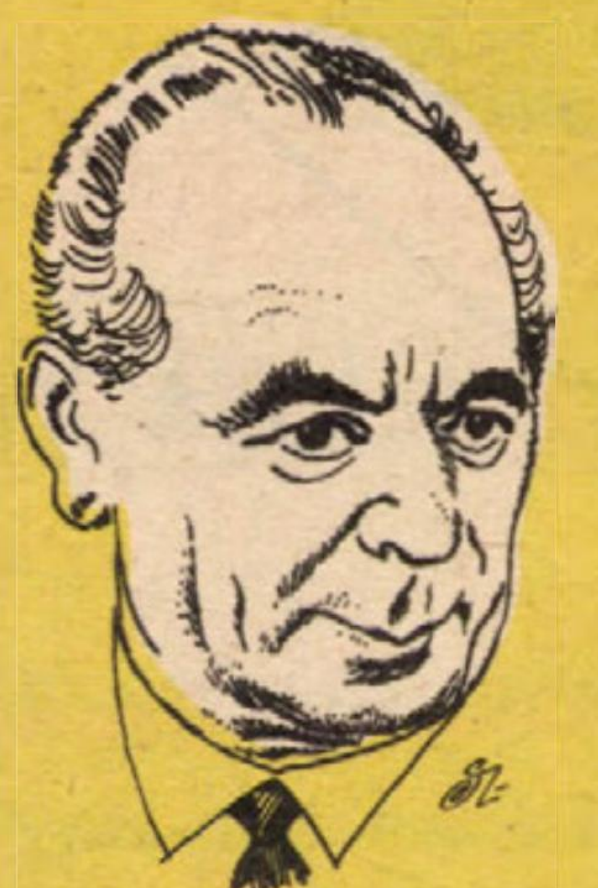

GÁSPÁR SÁNDOR, A SZOT FŐTITKÁRA KÉRDEZI A LUDAS MATYI MUNKATÁRSAITÓL:

Mit tennének az én helyemben?

Balázs-Piri Balázs:

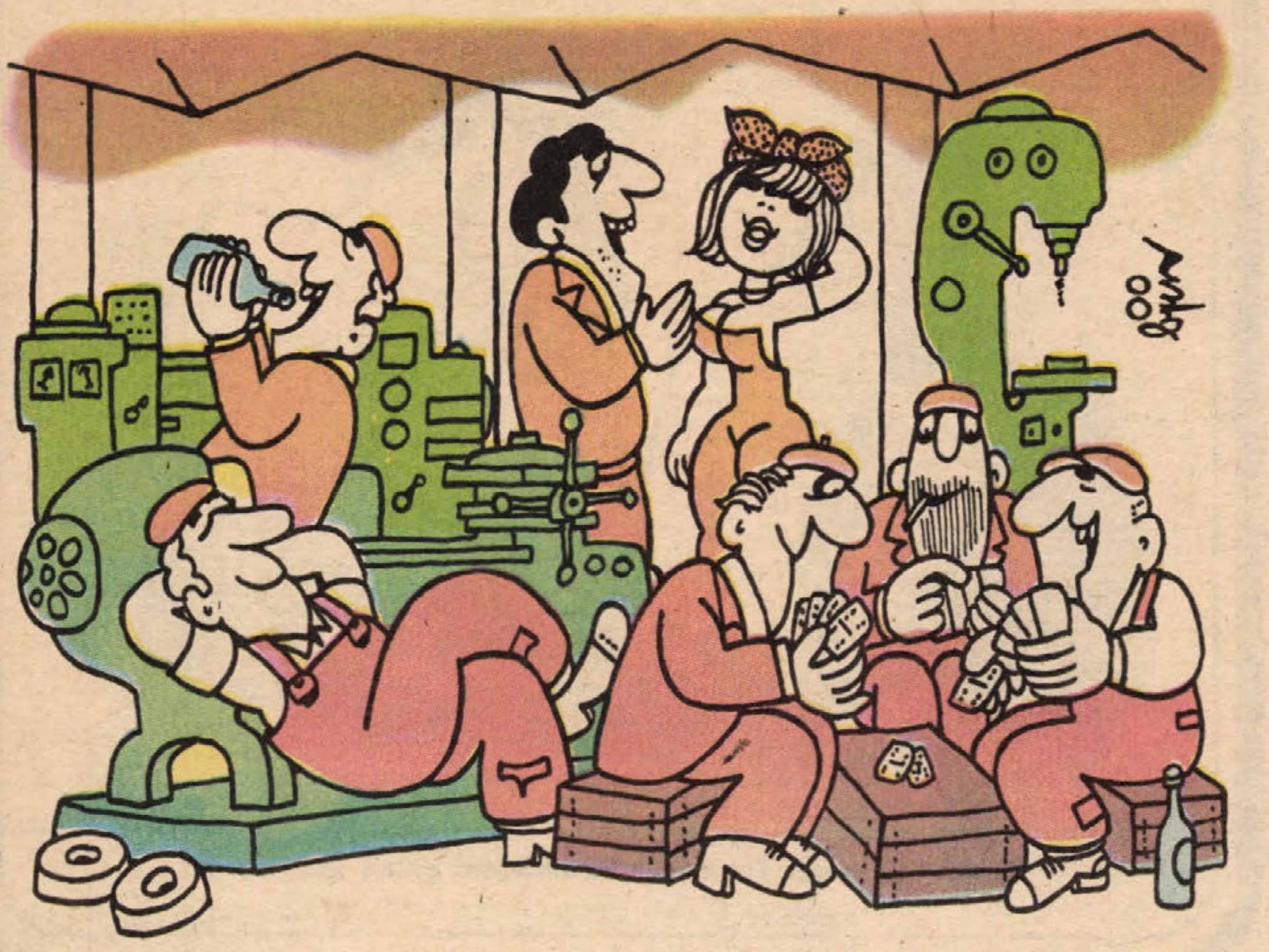

– Harcolnék a munkanélküliség ellen.

Sajdik Ferenc:

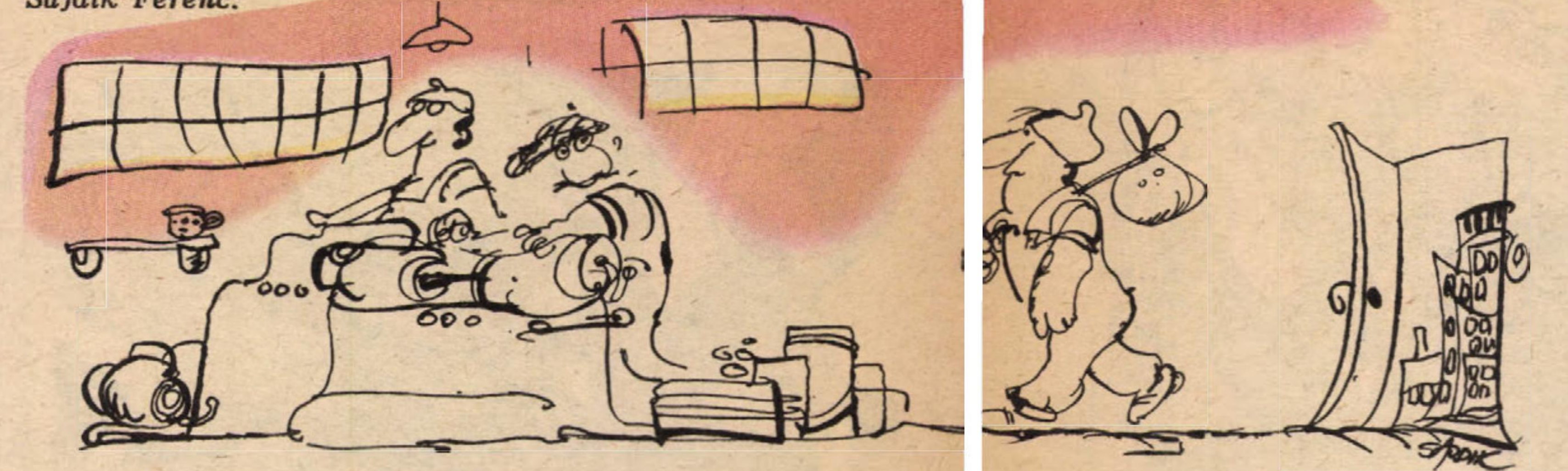

– Álruhában járnám a gyárakat, hogy a munkásoktól is halljak valamit.

Peterdi Pál:

Leszögezném, hogy csak elismerésre érdemes érdemeket érdemes érdemeknek elismerni.

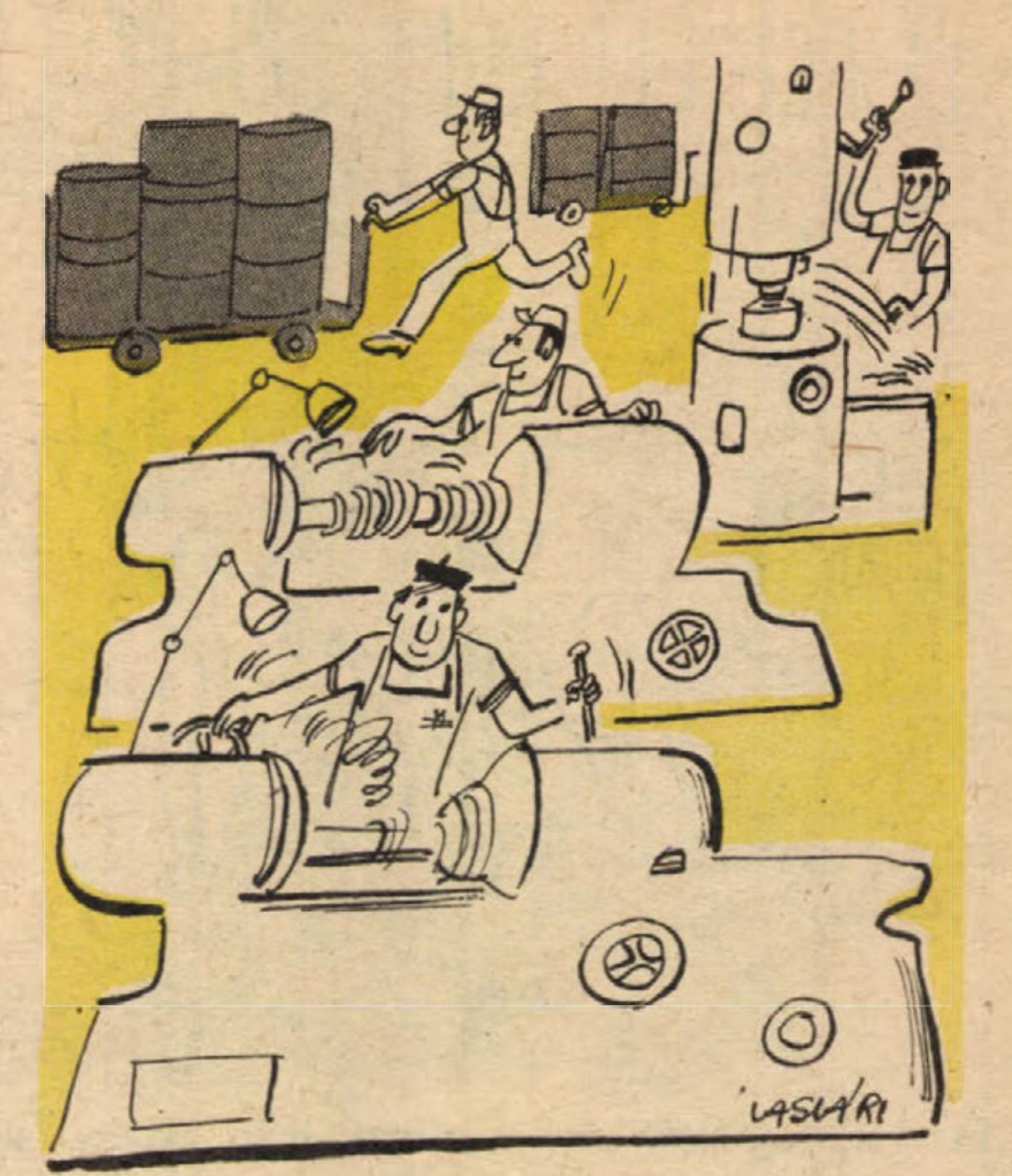

– Megvalósítanám a kommunista hétköznapokat.

Hegedűs István:

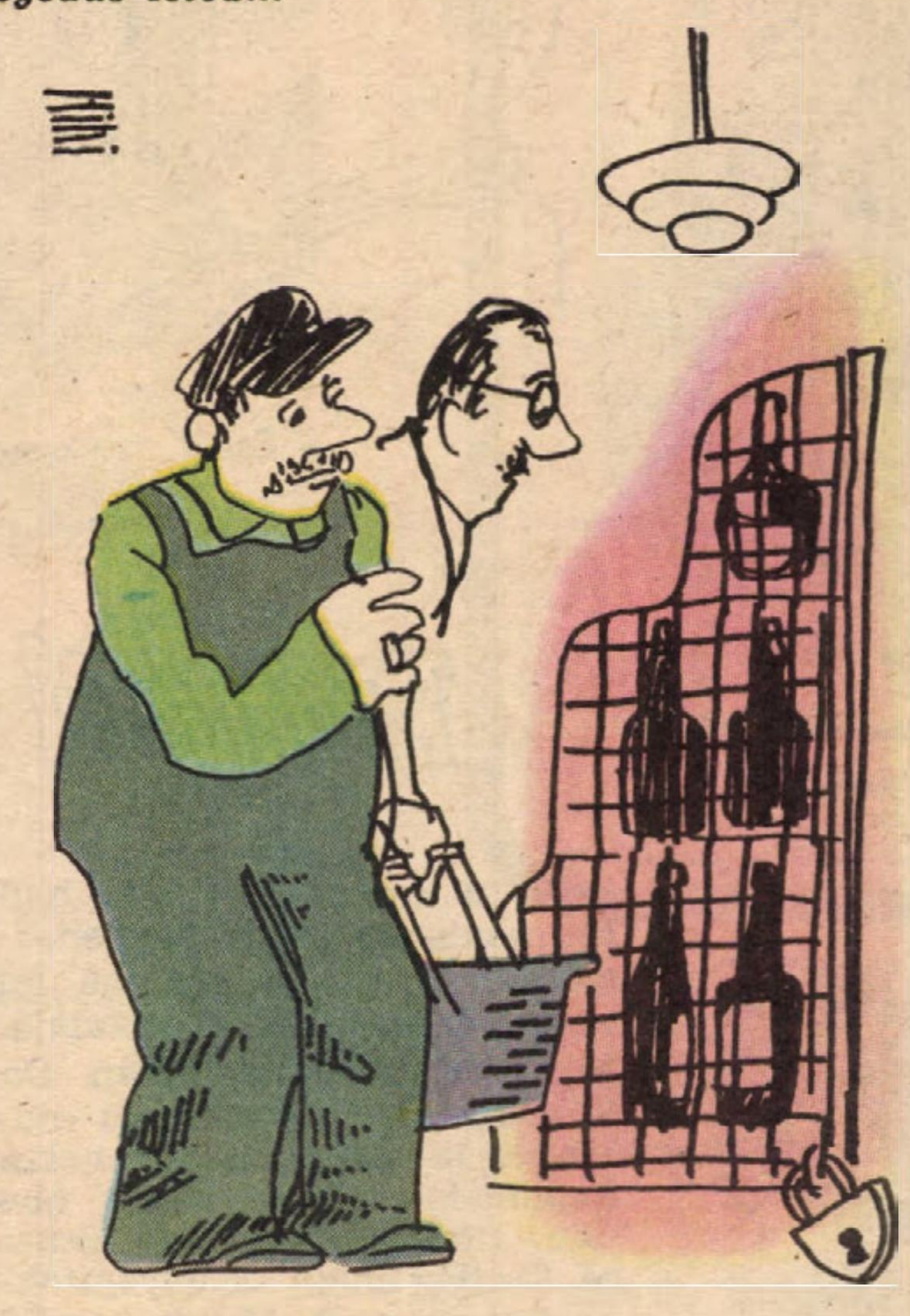

– Hatékonyabbá tenném a munkavédelmet.

Szűr-Szabó József:

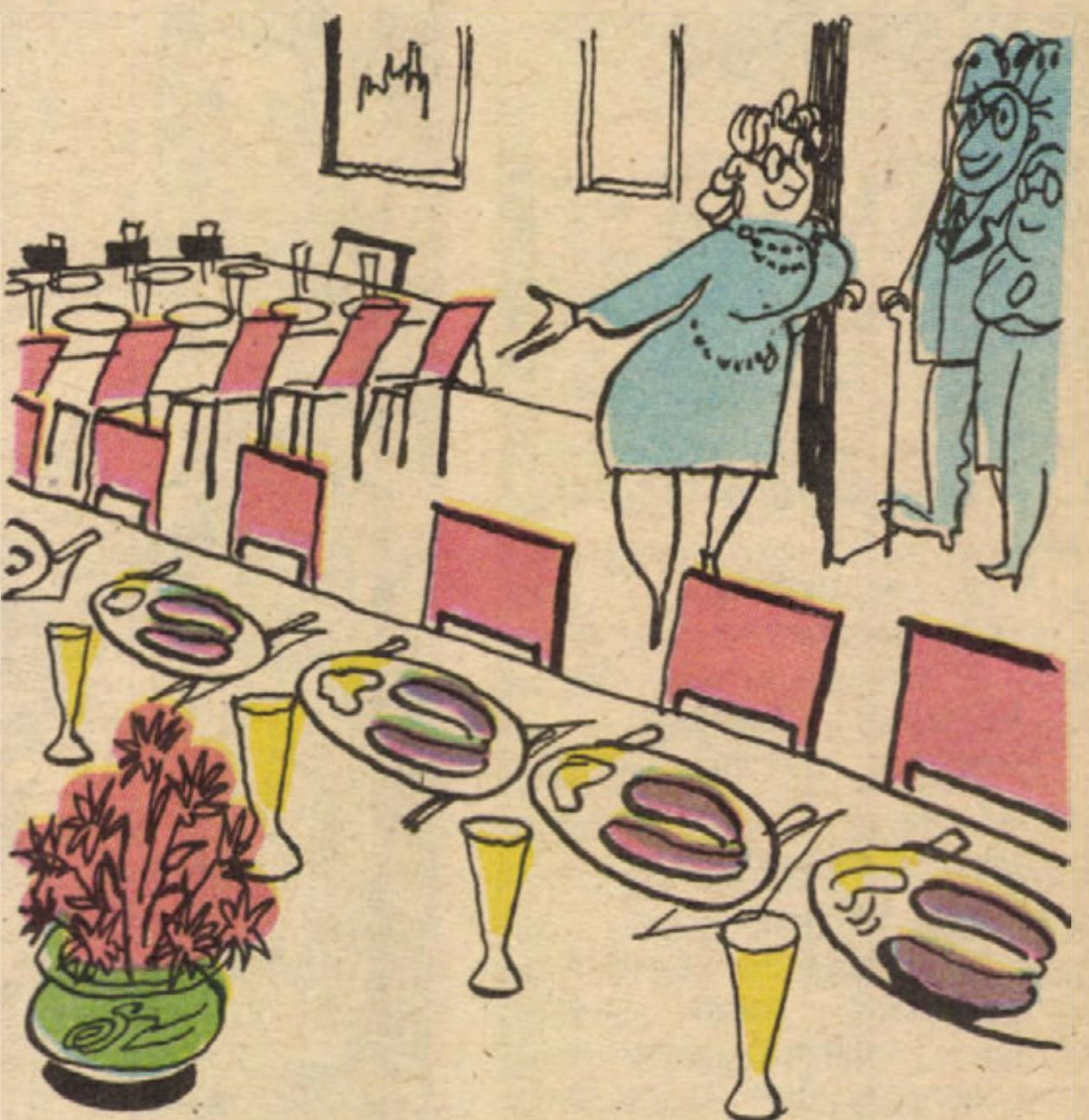

– Megkérném a vállalatokat, hogy ha összehívják a nyugdíjasokat, ne mindig virslit adjanak...

Árkus József:

Riportkönyvet íratnék Moldova Györggyel „Akit az üzemi demokrácia füstje megcsapott” címmel.

Galambos Szilveszter:

Feloldanám a munkaruha eladásának tilalmát, ha a dolgozó igazolni tudja, hogy előzőleg legalább két évig dolgozott benne.

Brenner György:

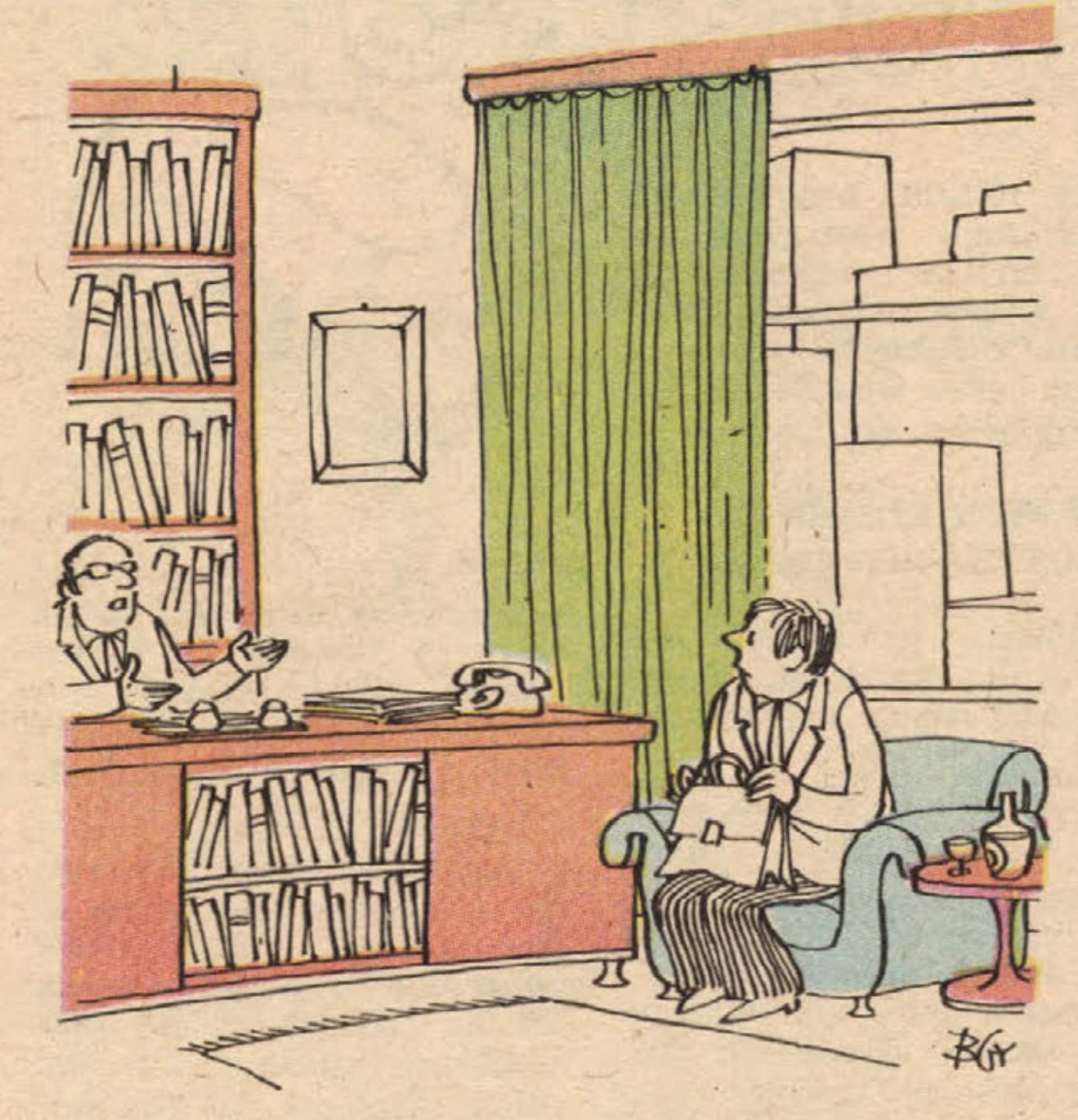

– Behatóan tanulmányoznám, hogy a nyugati szakszervezetek mennyi munkabért kevesellnek.

Fülöp György:

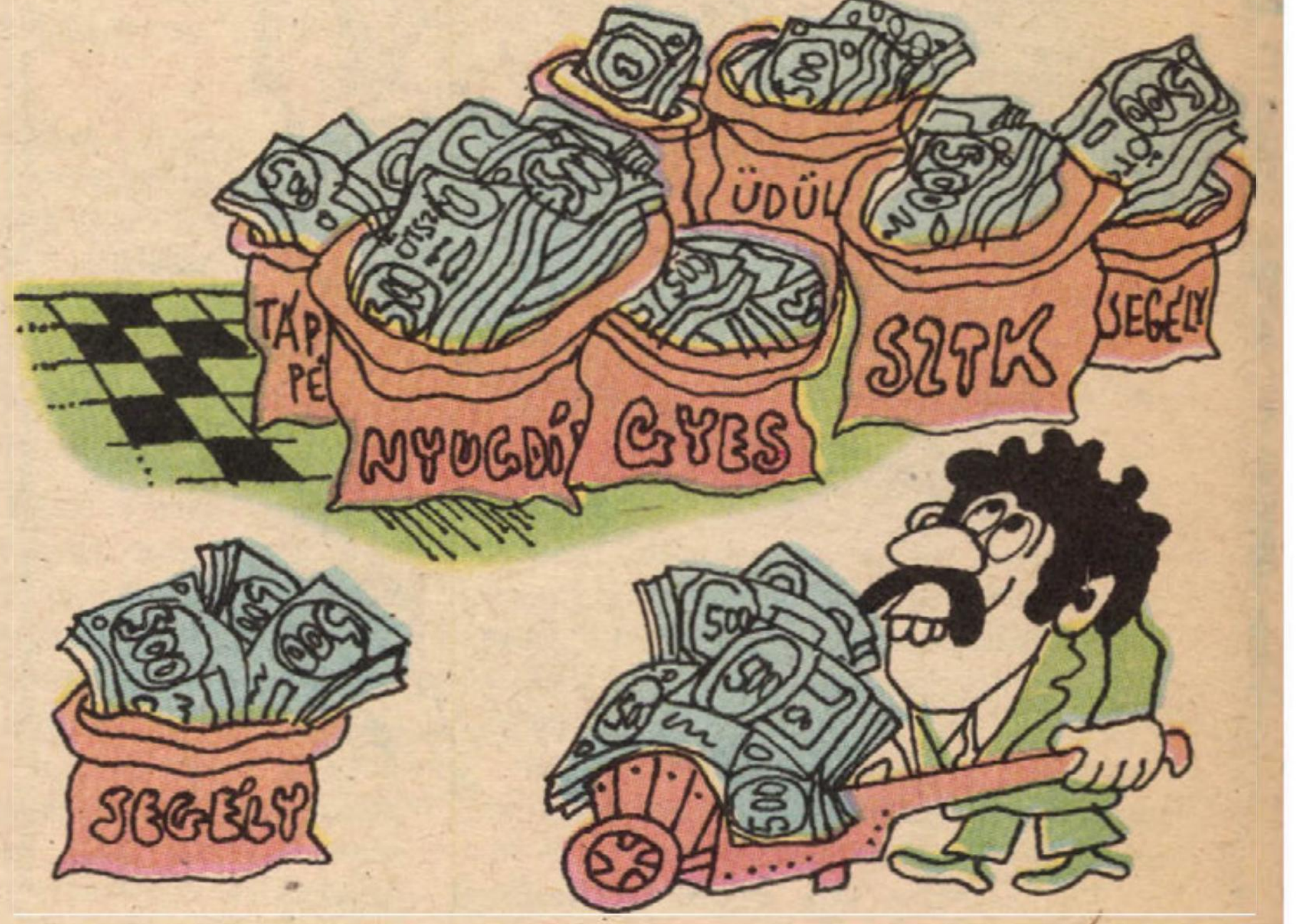

– A szakszervezet alá rendelném a Nemzeti Bankot.

Erdei Sándor:

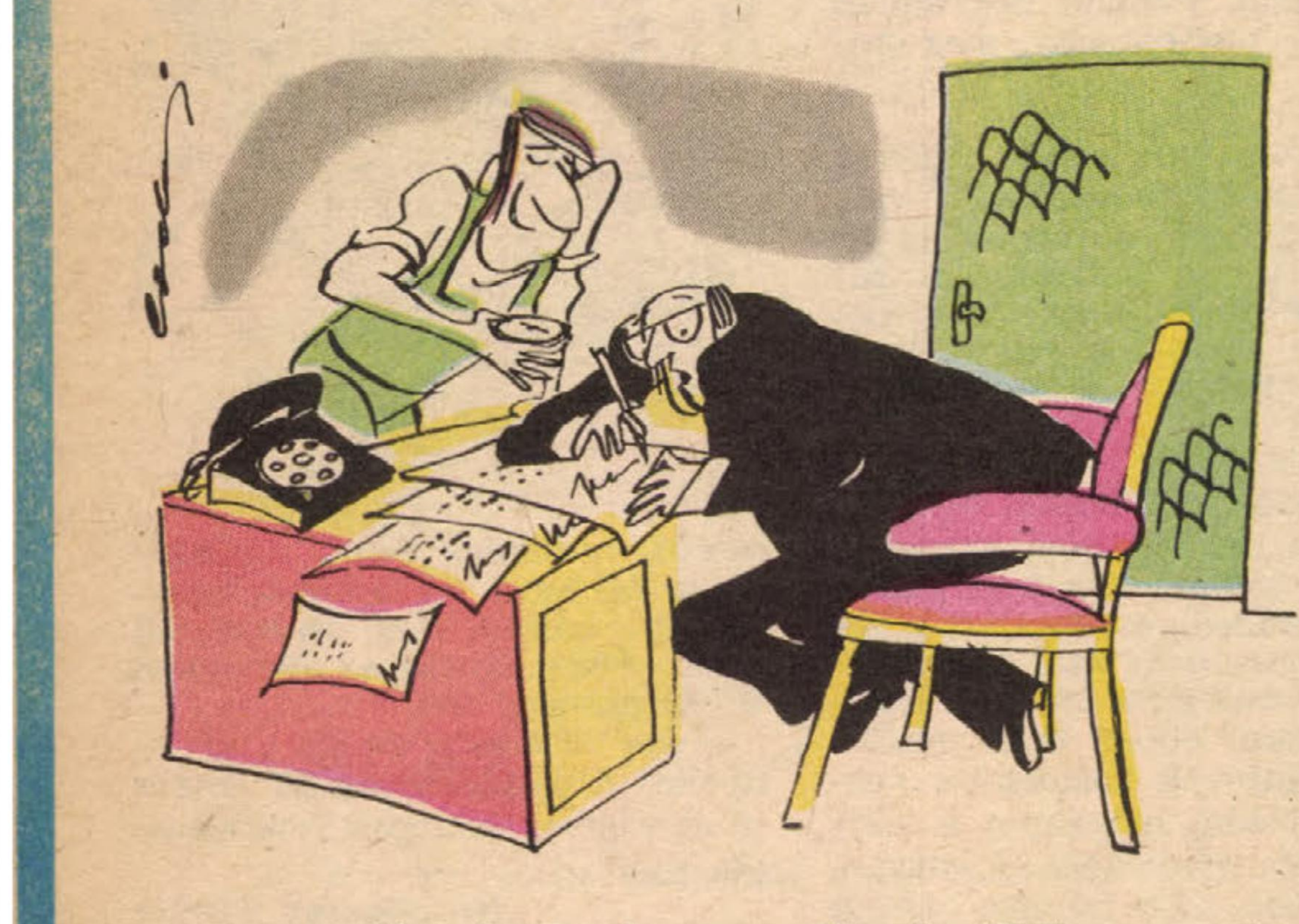

– Megszigorítanám a vezetők normáját!

Somogyi Pál:

Kiterjeszteném a védett kort azokra is, akik már nyugdíjban vannak.

Mikes György:

Kiadnám a jelszót: „Aki a szakszervezetben nem dolgozik, az ne is egyék – üzemi ebédet!”

Endrődi István:

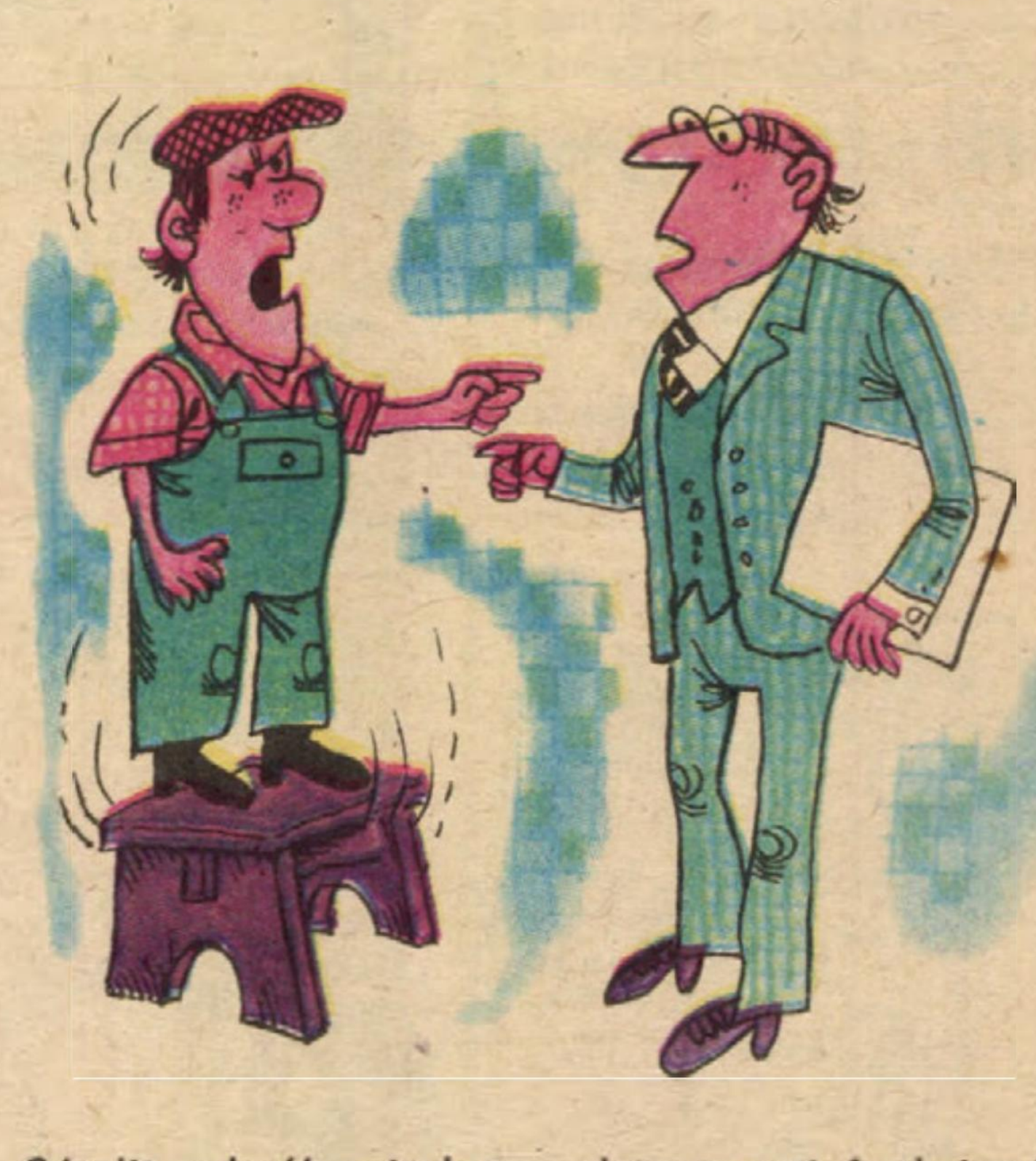

– Sámlit raknék minden szakszervezeti funkcionárius alá, hogy egy szintről tudjon tárgyalni a vállalati vezetőkkel.

Várnai György:

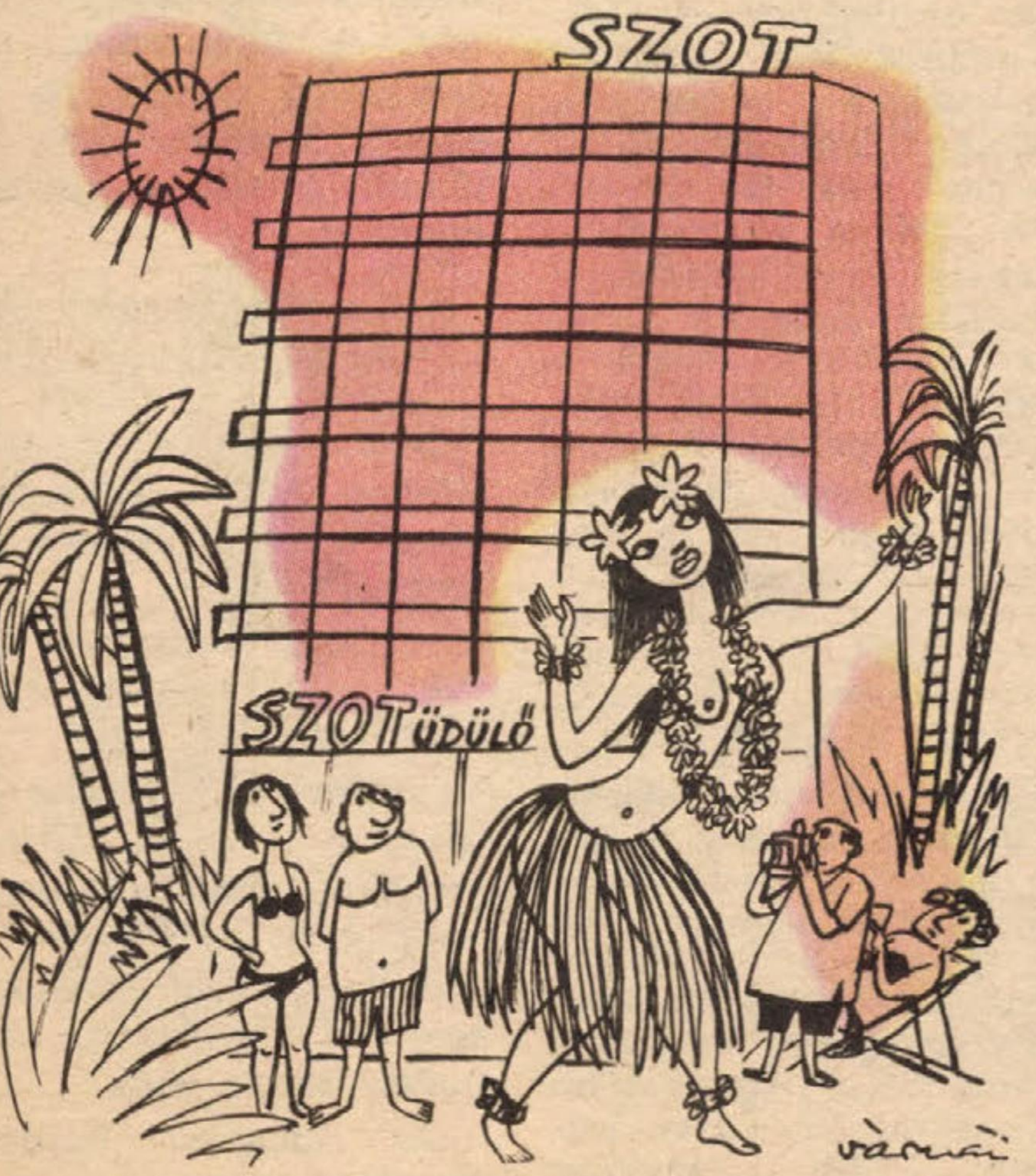

– A hawaii szigeteken is építtetnék egy SZOT-üdülőt.

Tormai László:

Évente többször adnék jogsegélyt a dolgozóknak, mert több a jogunk, mint a pénzünk.

Kürti András:

Mindenesetre többet tudnék tenni, mint Ön az én helyemben.

Dallos Jenő:

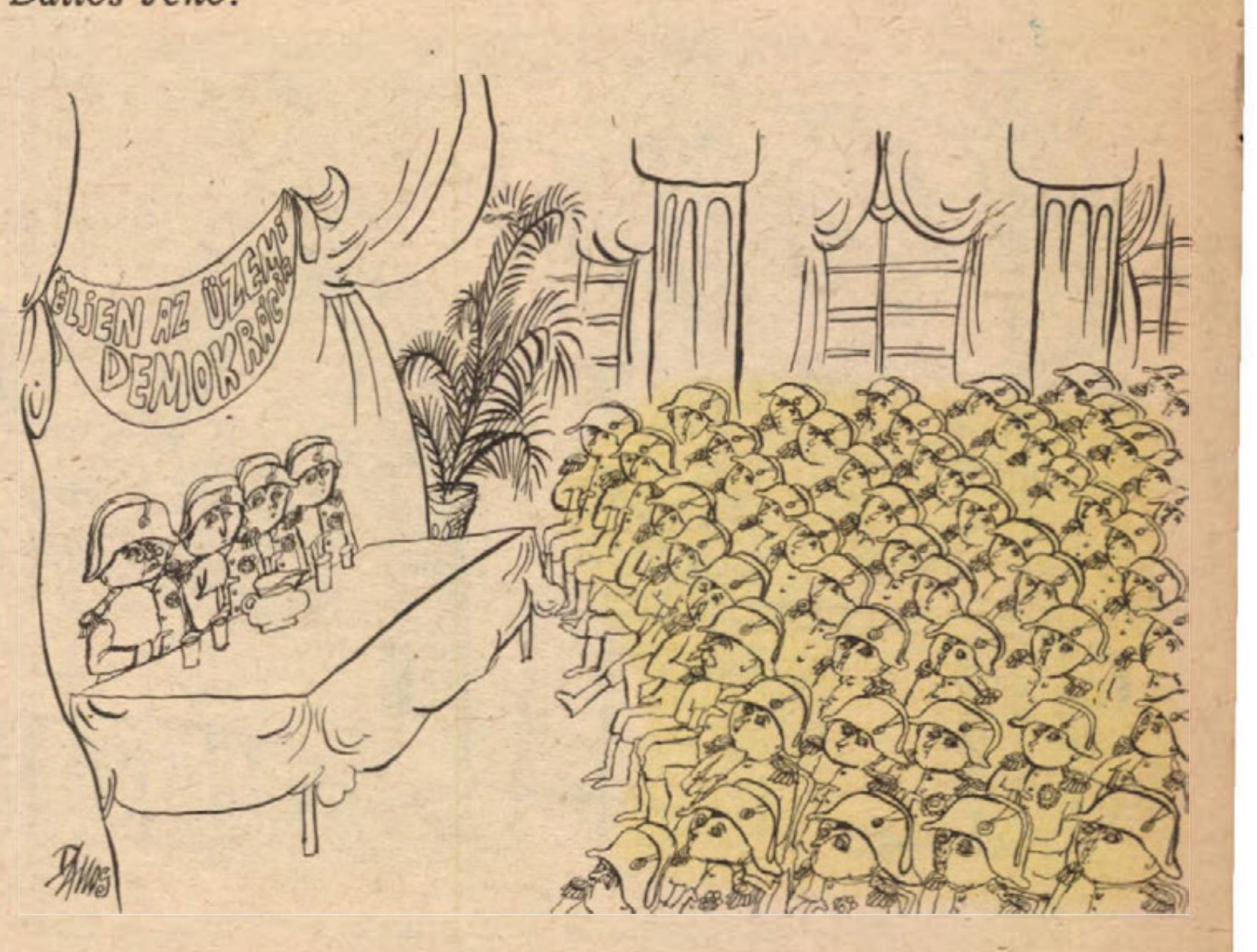

– Megvalósítanám az igazi üzemi demokráciát.

Radványi Barna:

Eltűnődnék Juhász Gyula sorain: Itt valóban nem boldogul más, csak aki dolgozik, aki munkás?

Novobáczky Sándor:

Évfordulóhoz nem kötött munkaversenyt szerveznék: senki ne dolgozzon többet, csak tisztességesen végezze el a saját munkáját.

Lehoczki István:

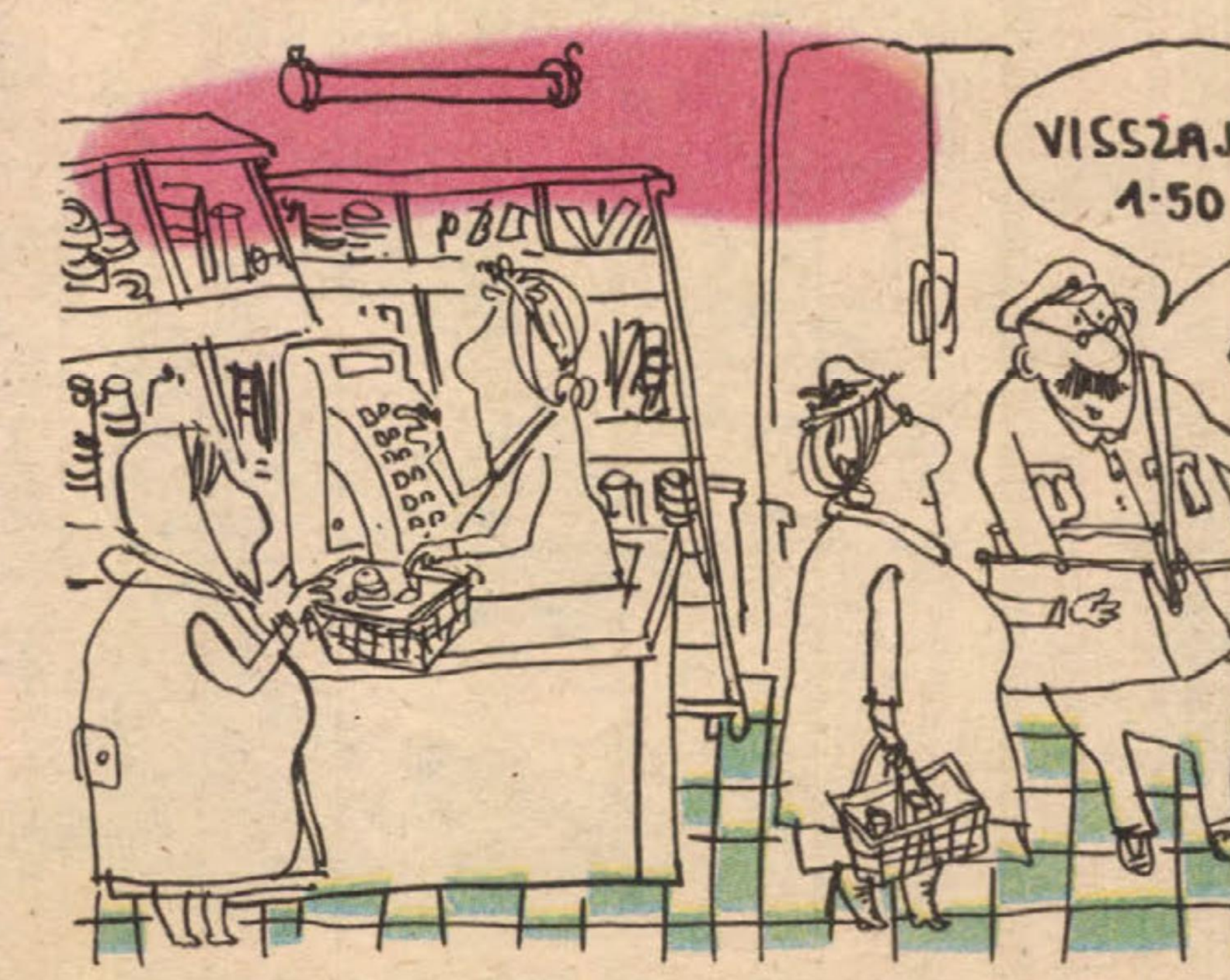

– A közértben fizetném a nyugdíj-kiegészítést.

Szilágyi György:

Elintézném: kapjon SZOT-díjat az is,
(e téma lelkem rég komorítja),
ki a munkásosztályt megnevetteti,
és ne csak az, aki szomorítja . . .

VILMA NÉNI

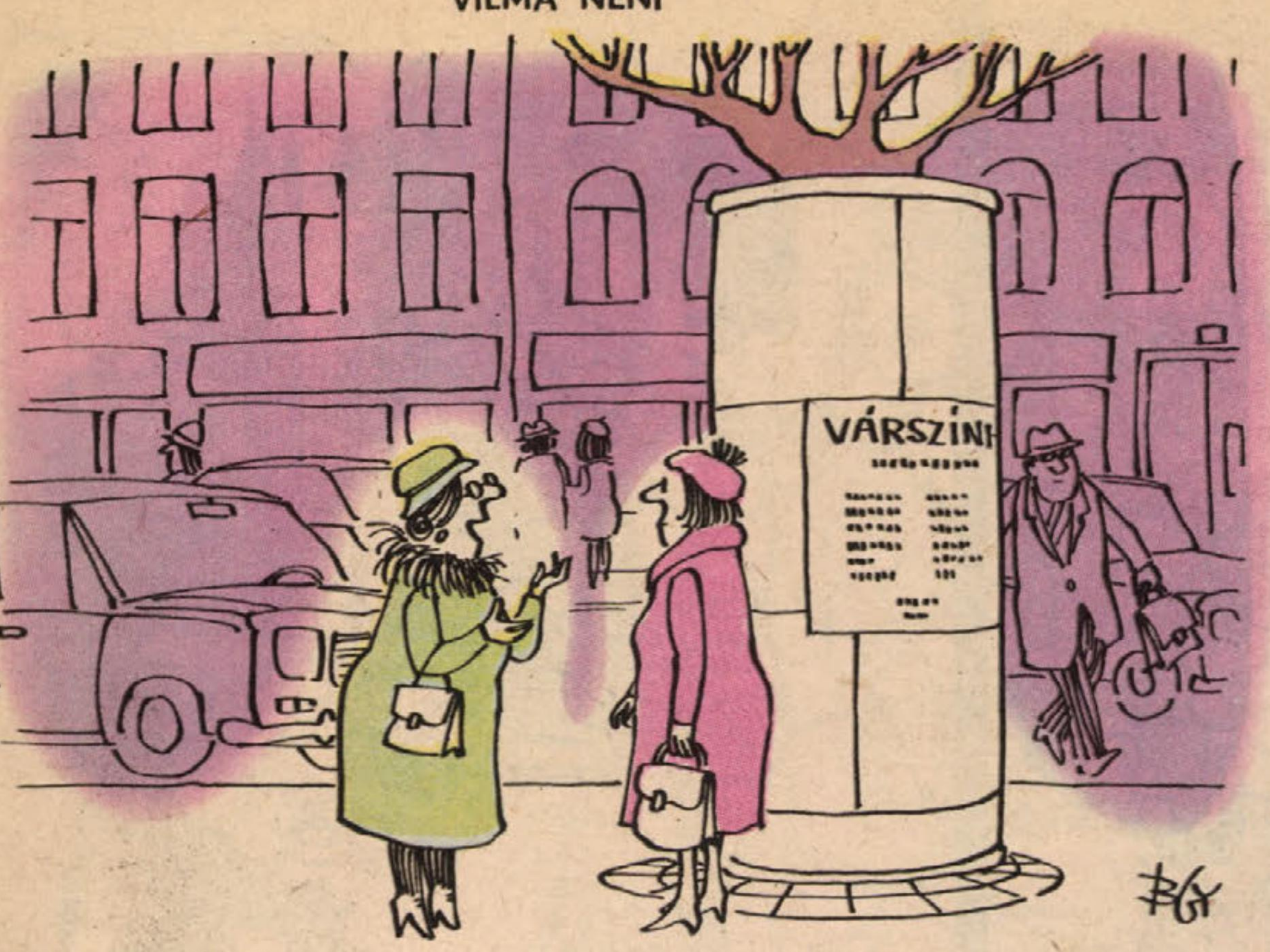

– És nem sajnálták ám a pénzt, még Bajcsy-Zsilinszkyből is négy volt!

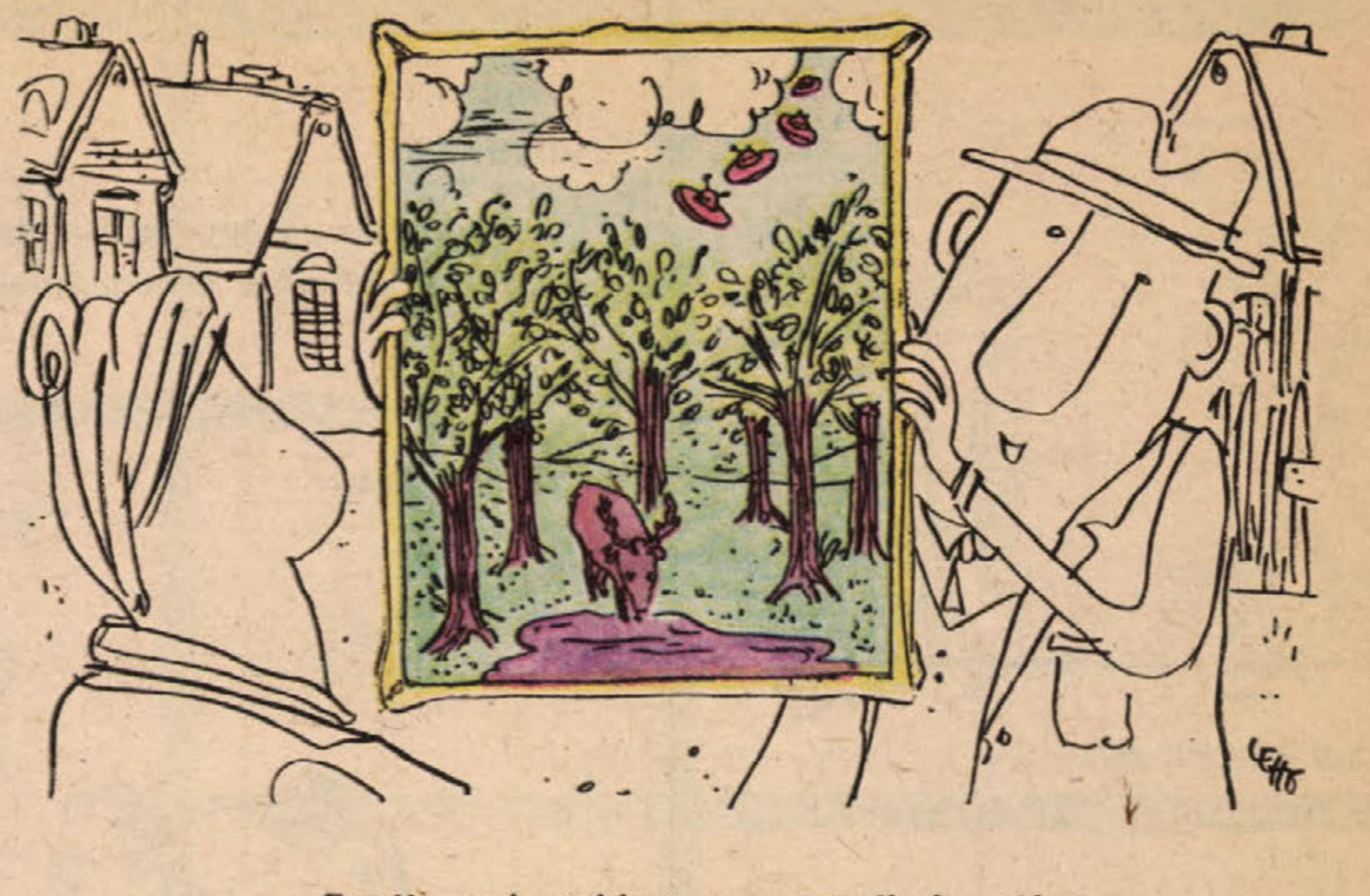

– Ennél modernebbet nem tetszik kapni!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Londonból érkezett:

Egy férfi benyit az előkelő Regent Street-i fodrászüzletbe, körülnéz és megkérdi:

— Sokan várnak még előttem?

A fodrász szolgálatkészen válaszol:

— Négyen, uram!

A férfi mosolyog és elmegy. Másnap ismét benyit, körülnéz, kérdez:

— Hányan várnak még előttem?

A fodrász válaszol:

— Öten, uram!

A férfi bólint és távozik.

A fodrászt most már idegesiti a különös vendég, hiszen harmadszor is megkérdezte, hogy hányan várnak még előtte. Ezért int a tanulójának, menjen az ismeretlen férfi után és lesse meg, ki az illető és hova megy. A tanuló kisvártatva visszatér, jelenti, hogy megfigyelte az ismeretlent. A fodrász izgatottan kérdi:

— Nos? Láttad, hogy hova ment?

— Láttam. Felment az ön feleségéhez . . .

ÚJ HOBBI

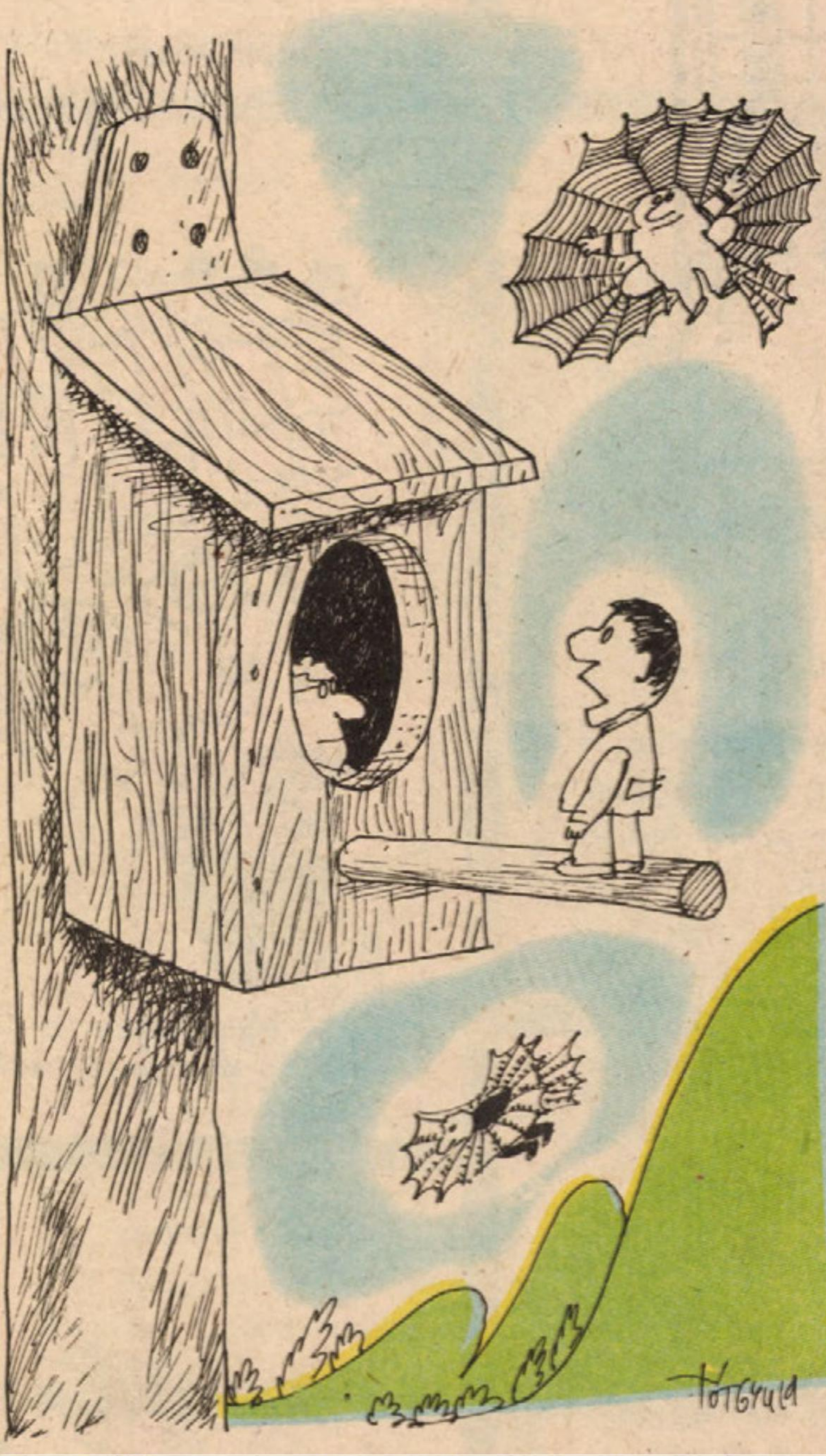

– Kéremszépen, itt lehet jelentkezni a sárkányrepülők klubjába?

PARLACI RENESZÁNSZ

Ha a reneszánsz szót hallom Michelangelo freskói sejlenek fel előttem a sixtusi kápolna falán, vagy Leonardo Giocondájának sejtelmes mosolya, netán Donatello szobrai. A nálamnál műveltebbek képzeletében a reneszánsz fogalmához újabb nevek társulnak: Düreré, Brueghelé, Erasmusé. Esetleg angol kastélyépítők képe jelenik meg előttük, vagy Mátyás király udvarának művészete.

De én már meg vagyok fertőzve. Nekem a reneszánsz többé már nem festészet, irodalom, szobrászat és zene, hanem sok minden más. Például hegyesorrú cipő, meg póréhagyma, meg tajtékpipa.

Ez azóta van, hogy nálunk mindennek reneszánsza van. Nincs hét, hogy ne olvasnám az újságokban, ne hallanám a rádióban tévében, hogy eljött ennek vagy annak a reneszánsza. A nyúltenyésztésé, a zsebóráé, a kalucsnié.

Mostanság már semmi nem divatba jön, semmit nem kezdenek kedvelni, semmi nem jelentkezik, hanem mindennek mindjárt egyenesen reneszánsza van. A legsemmibb semmiségnek is.

Ha valami éppen csak megindul, az emberek kóstolgatni kezdik, az tüstént megkapja a méltóságteljes reneszánsz fokozatot. Ez azért van, mert mi nem tudunk mértéket tartani, a bolhából mindjárt elefántot csinálunk. Reneszánsz elefántot.

A reneszánsznak az ellentéte ezenképpen az alkony. Ha valami kezd kimenegetni a divatból (a reneszánszból), annak rögtön „eljött az alkonya". Ezért olvasni (hallani), hogy a kenyérfogyasztás alkonya, a fehér alsónadrág alkonya, az ajakrúzs alkonya. Pedig még éppen elegen falják a serclit, hordanak fehér alsónadrágot és kenik az ajkukat rúzszsal. De nálunk már bealkonyult nekik. Mert nálunk az alkonynak is reneszánsza van.

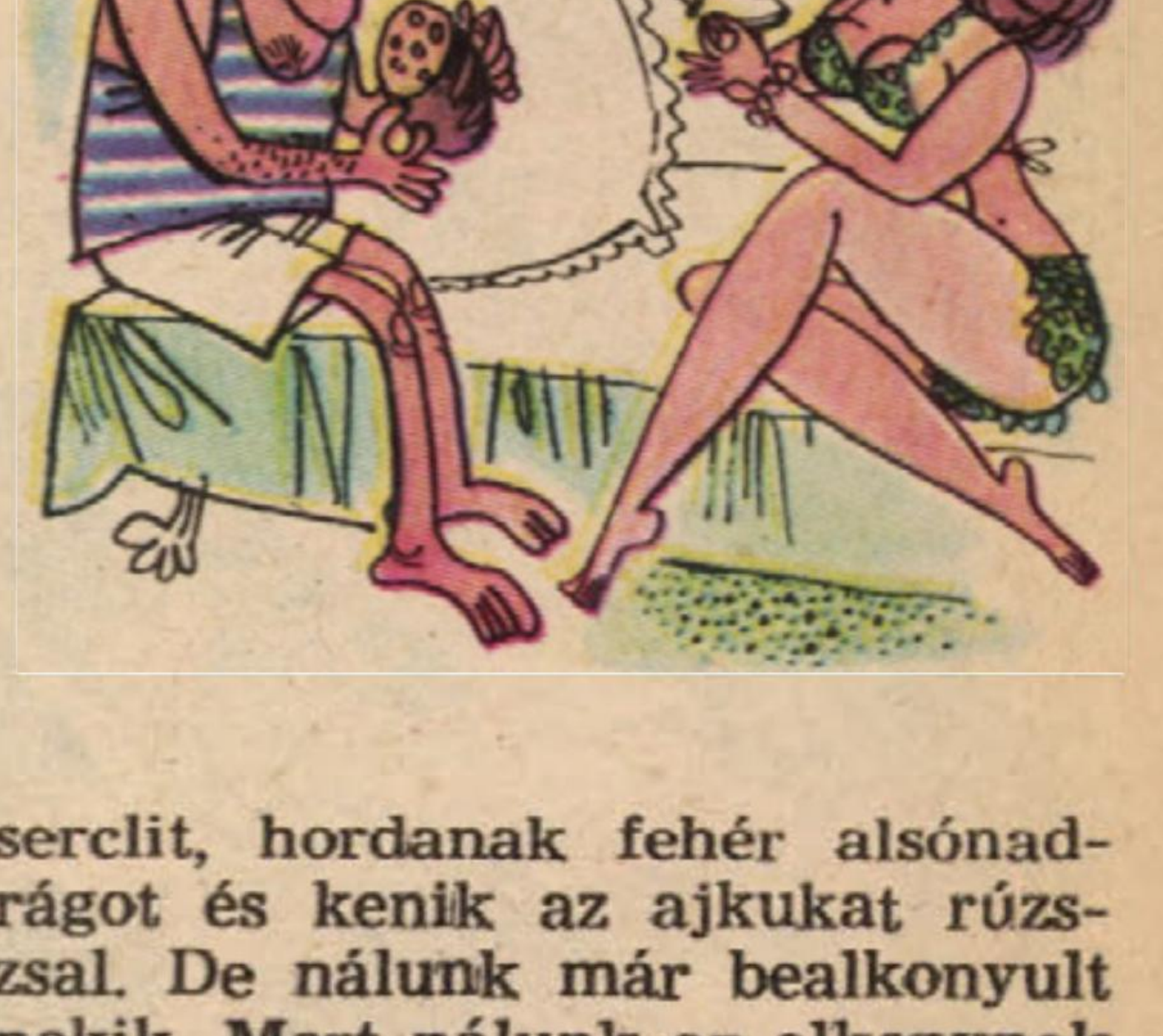

Mikor lesz vége ennek a nyakra-főre reneszánszozásnak. Mikor jő el végre a felhígult reneszánsz alkonya?

Novobáczky Sándor

A „LEHET EGY KÉRDÉSSEL TÖBB?" MINTÁJÁRA

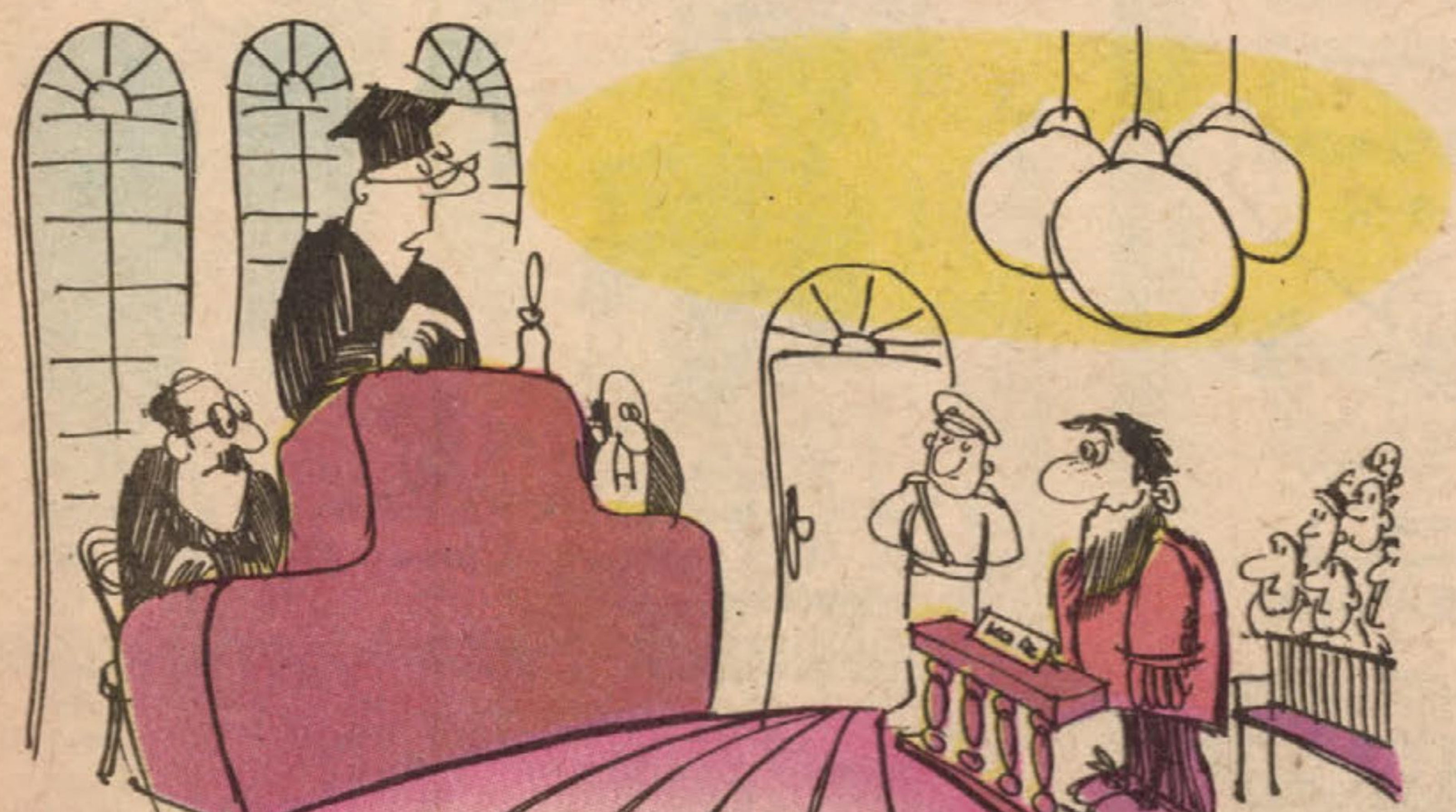

– A hatodik hónapért akar a következő kérdésre válaszolni?

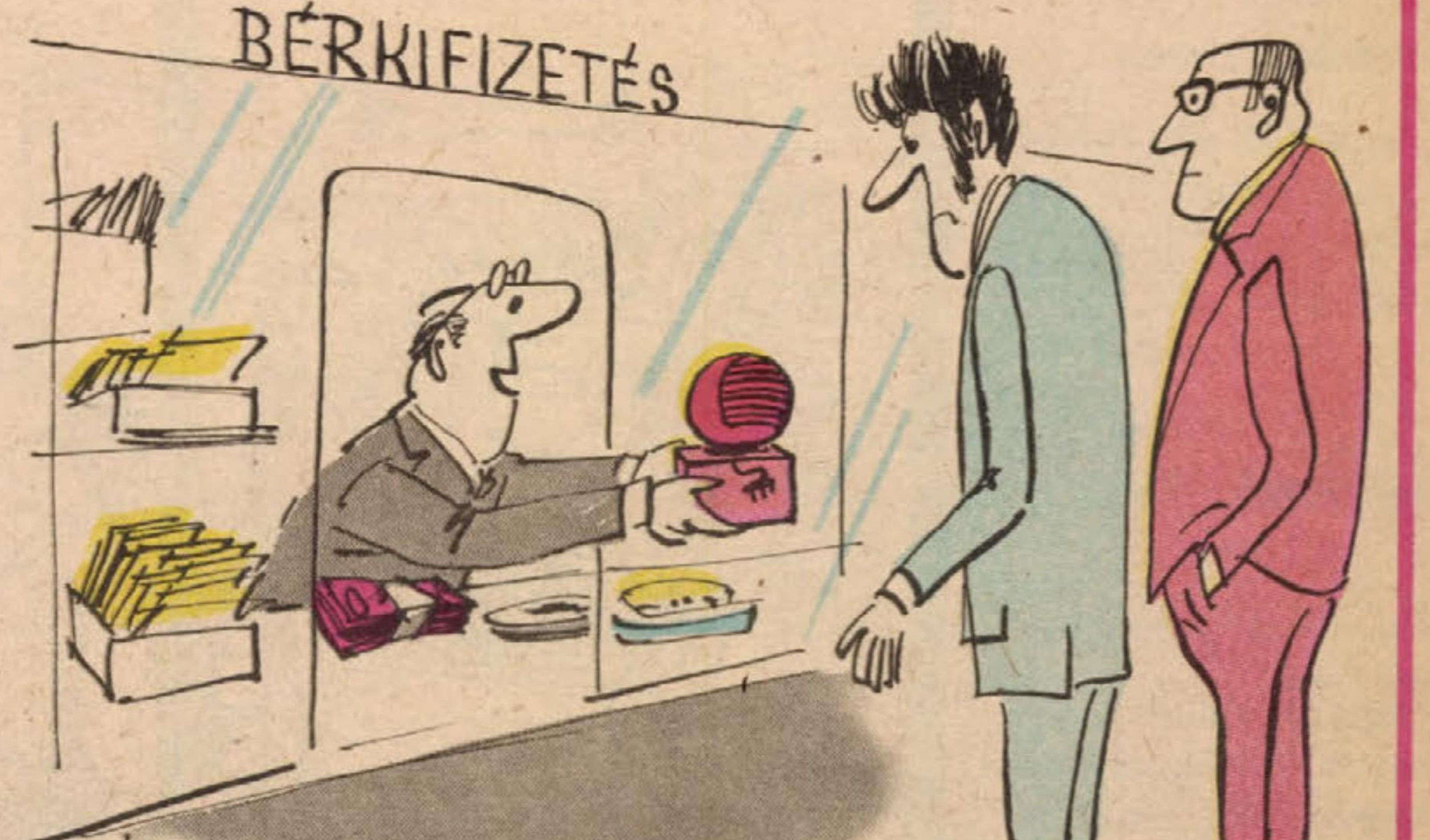

– Önnek a munkájáért egy hangszóró jár . . .

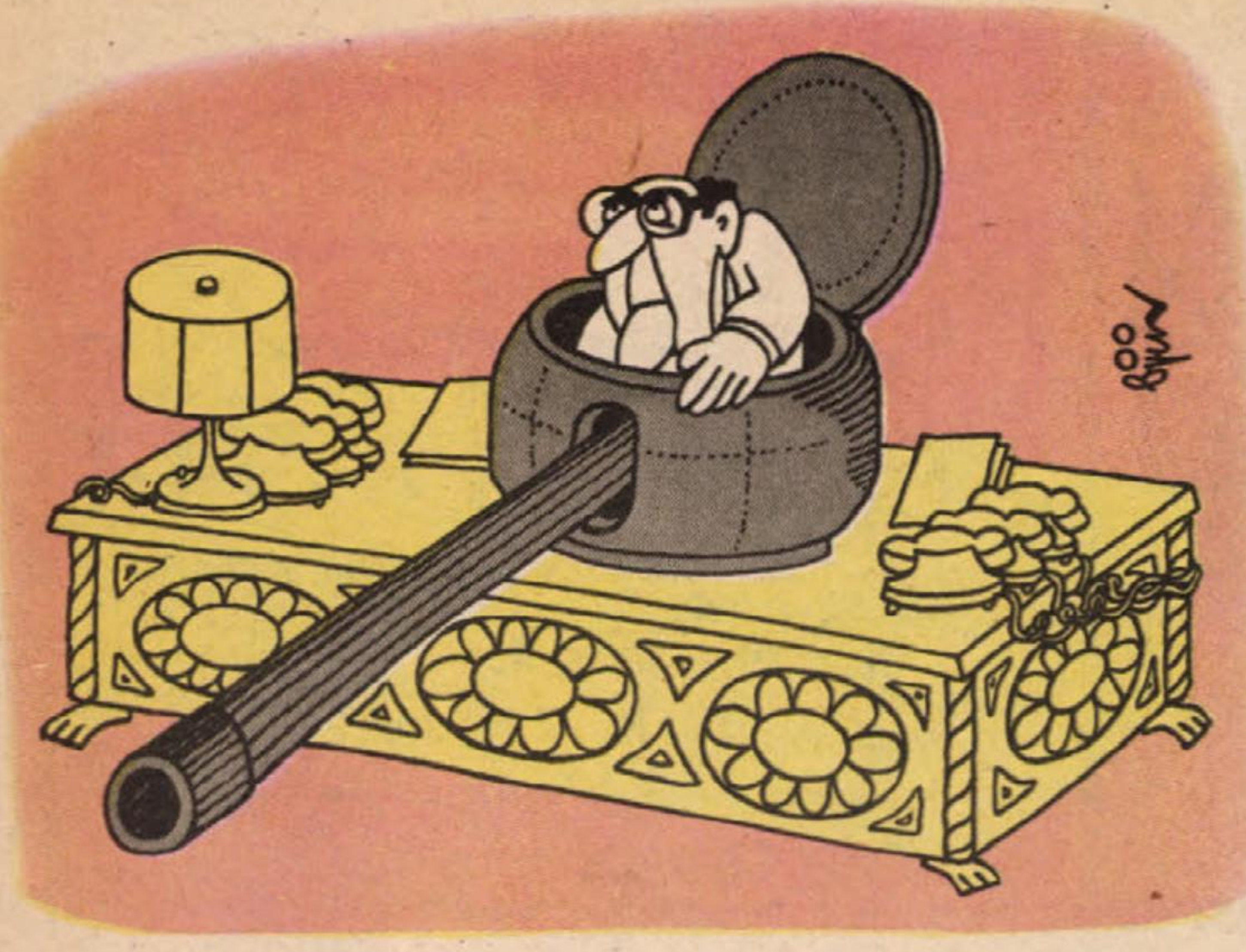

FORMATERV

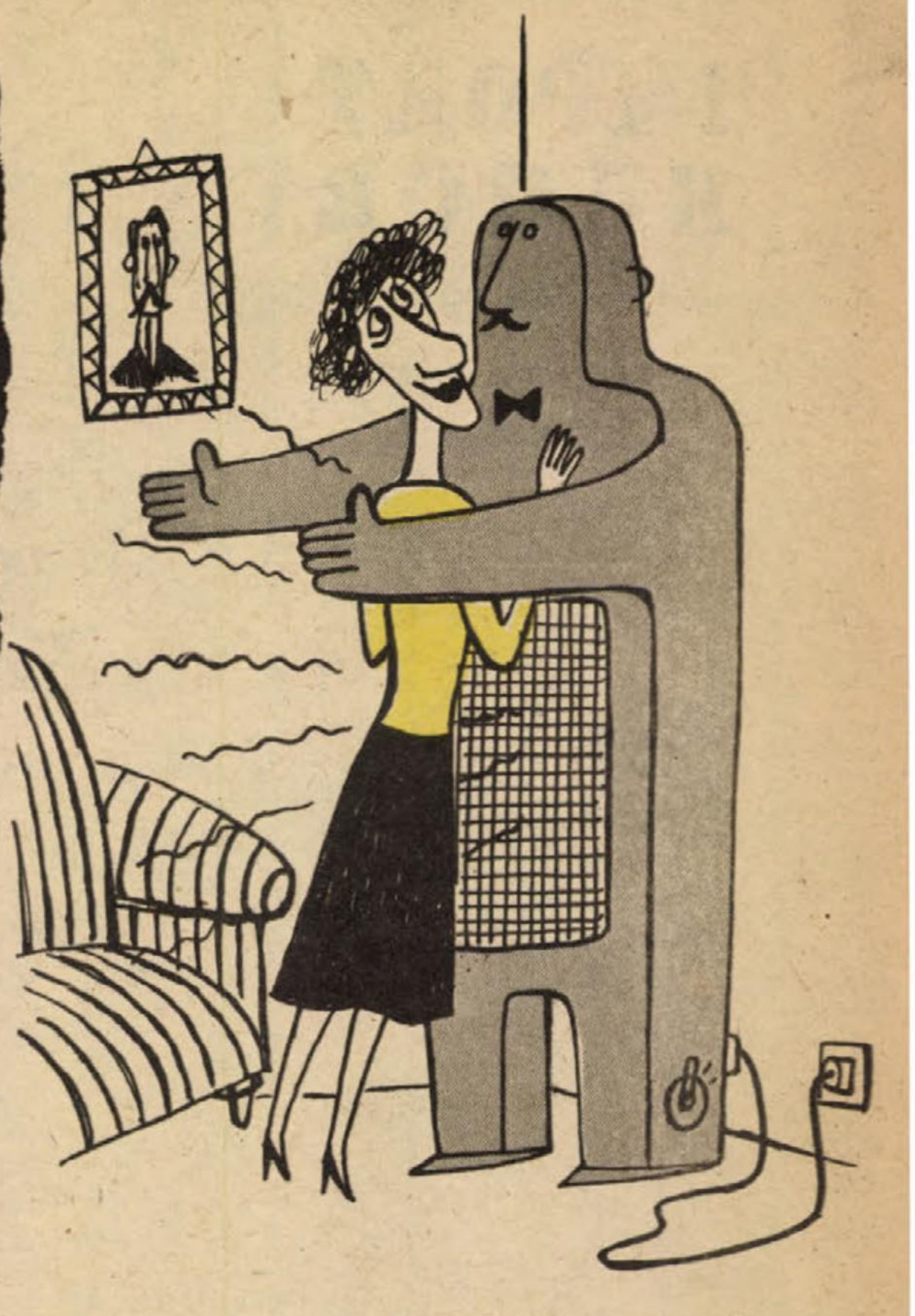

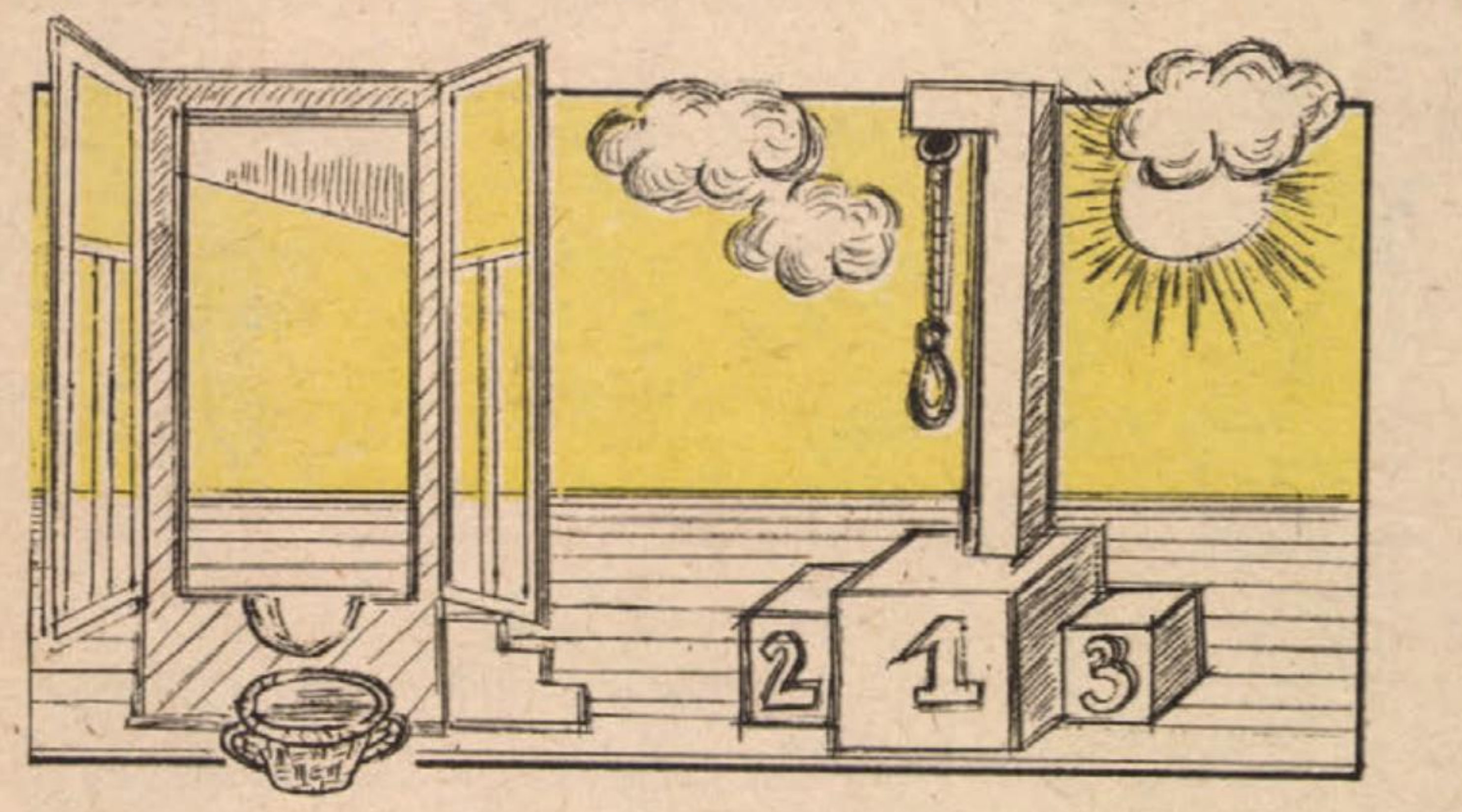

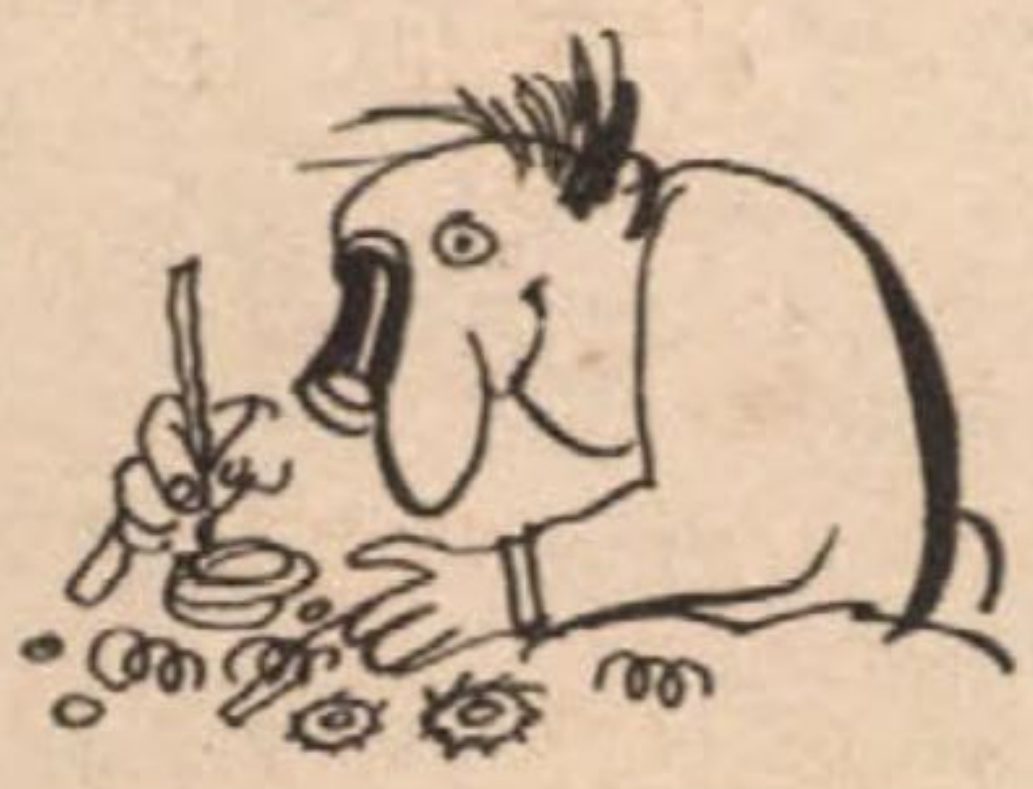

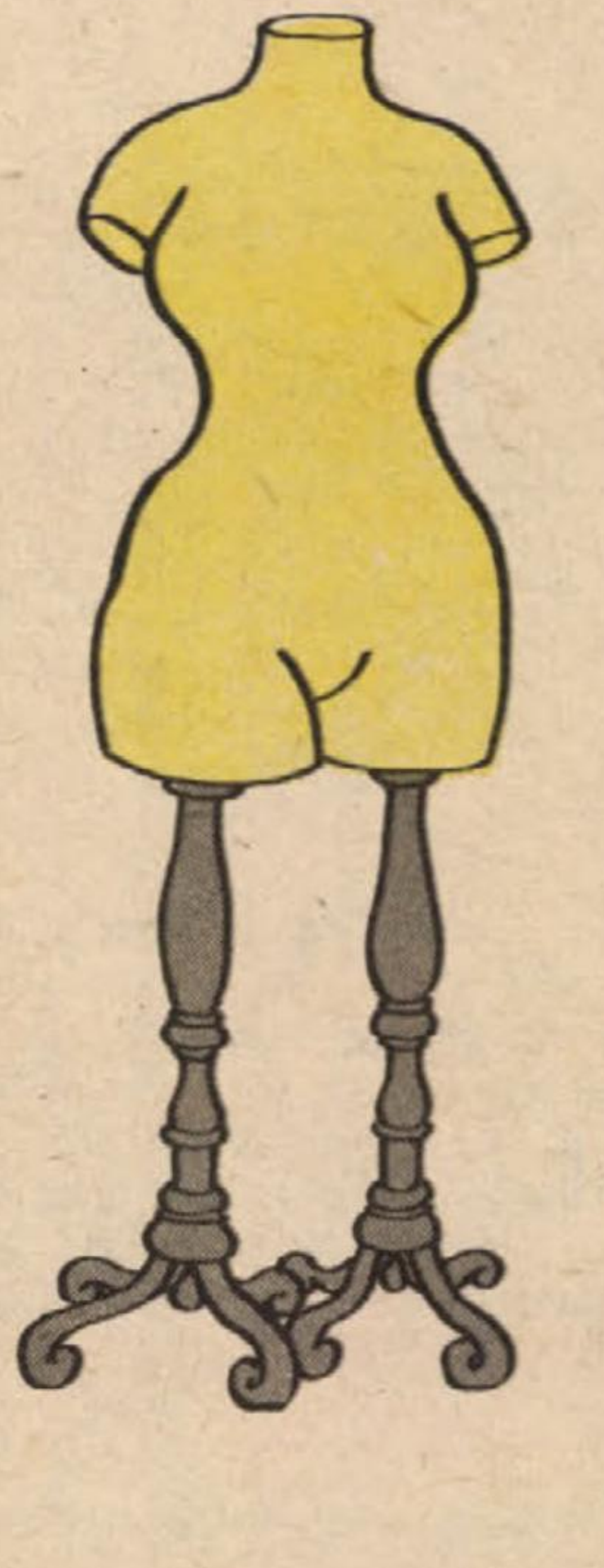

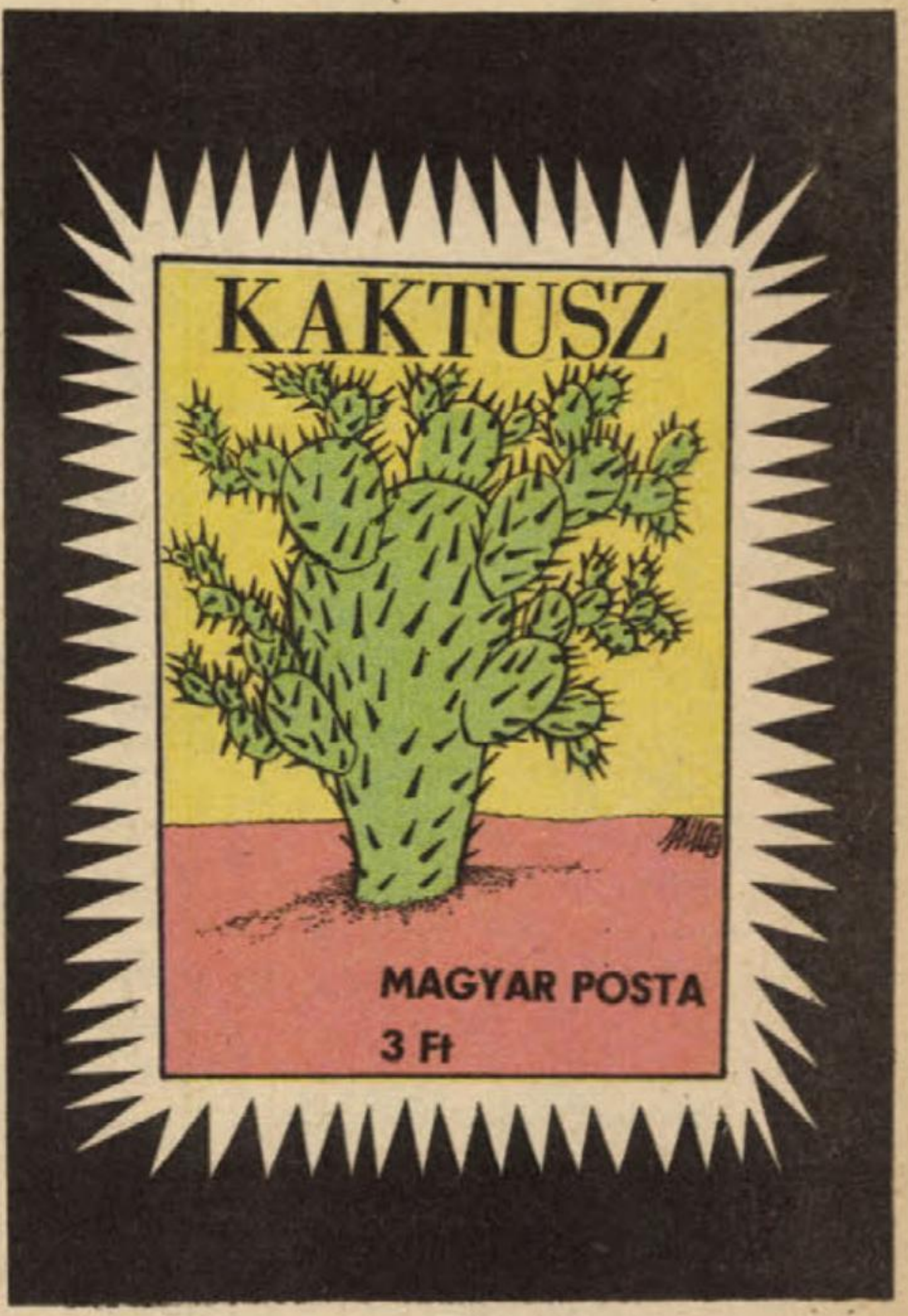
KAKTUSZ
MAGYAR POSTA
3 Ft

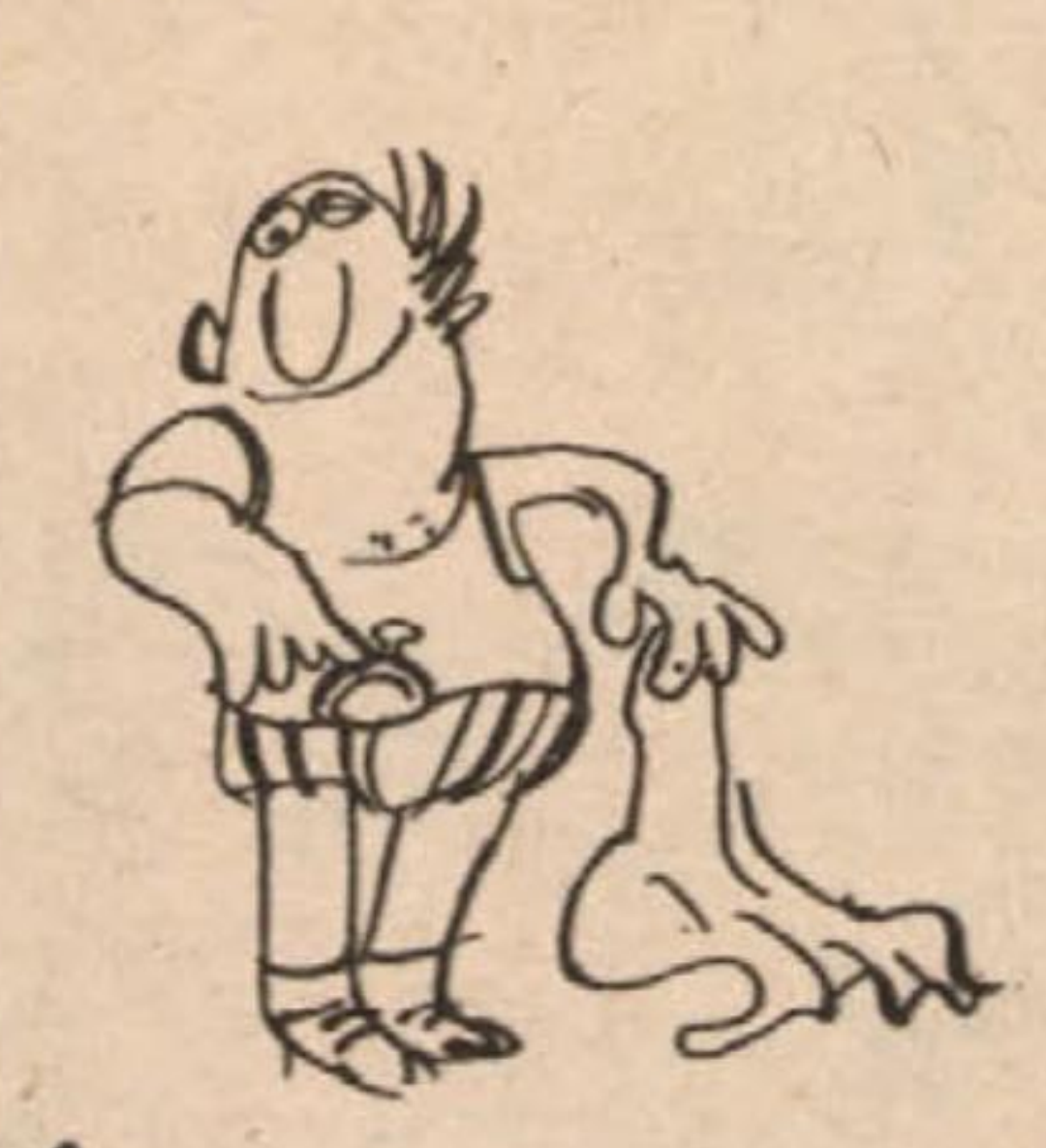

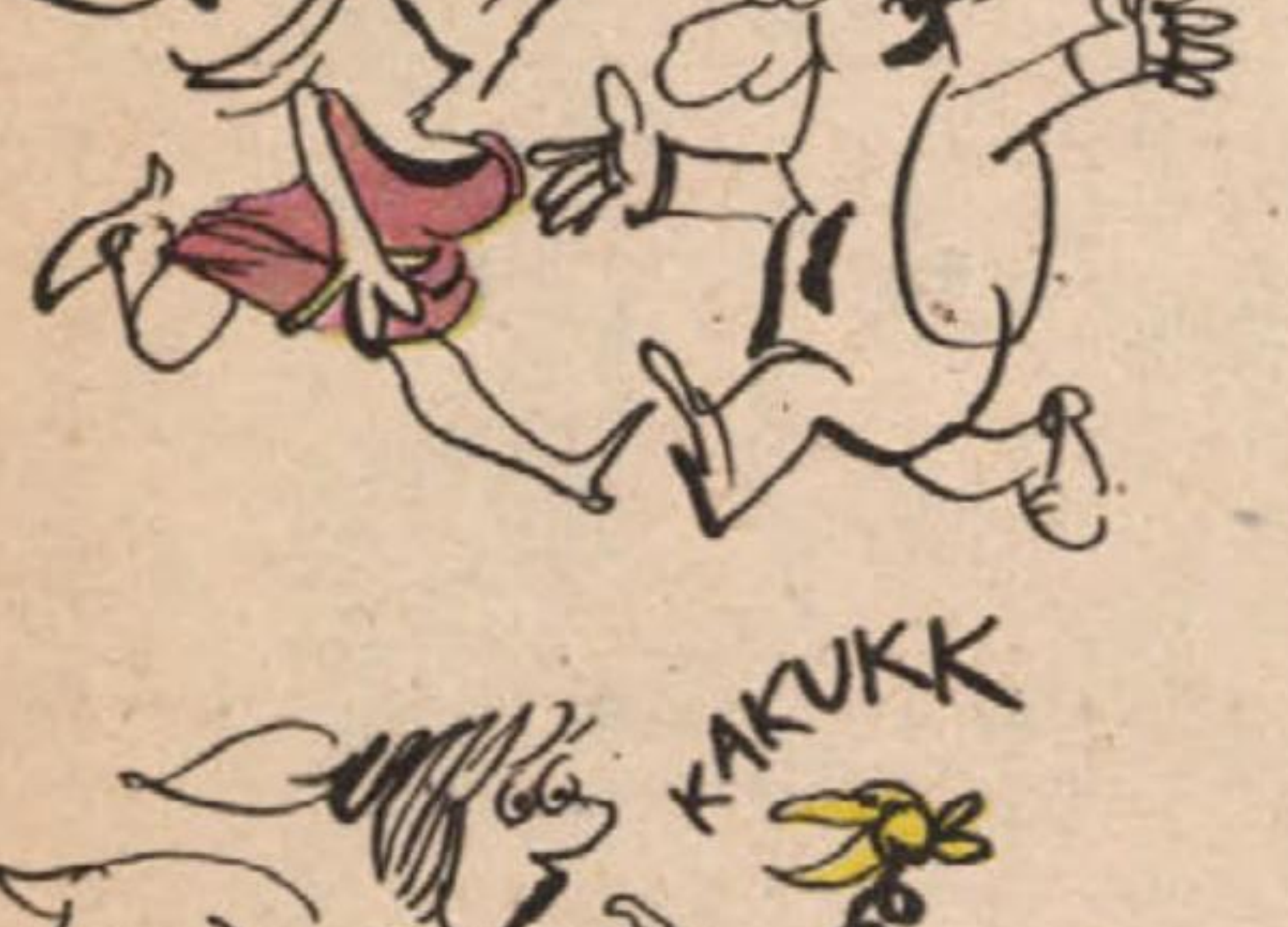

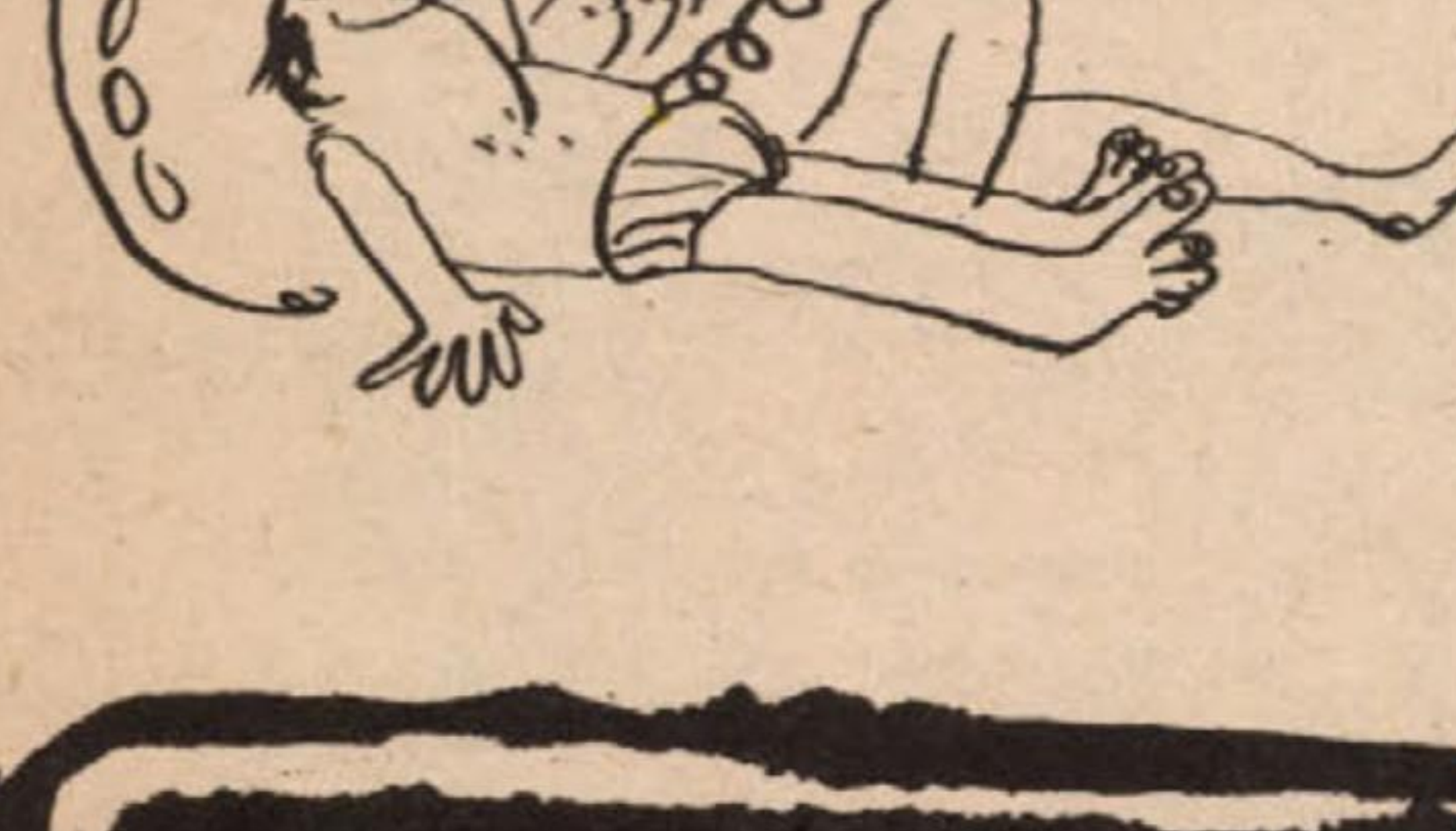

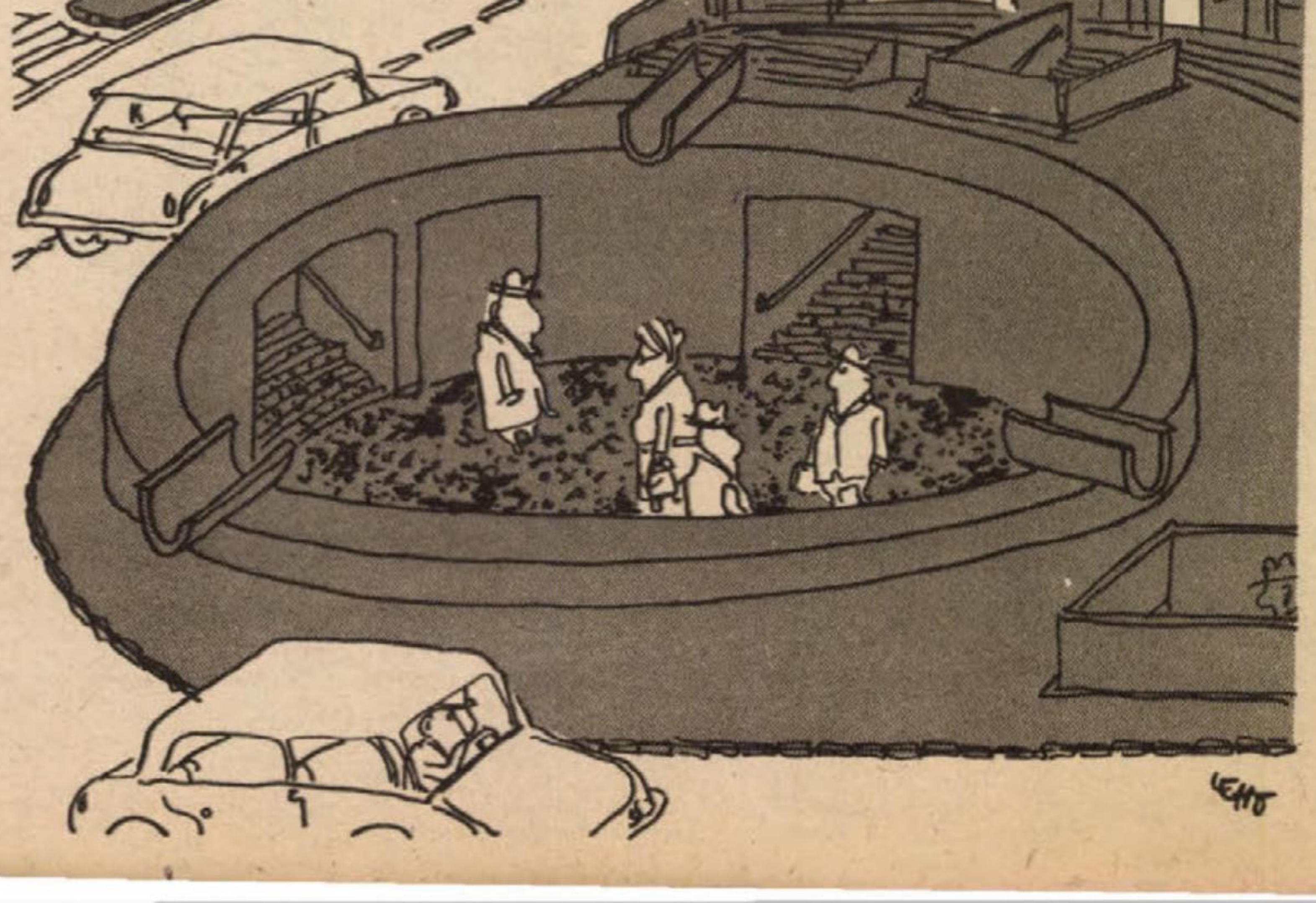

BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
VÁRNAI,
SAJDIK,
BRENNER,
DALLOS,
LEHOCZKI

IMPORT HUMOR

EBADTA

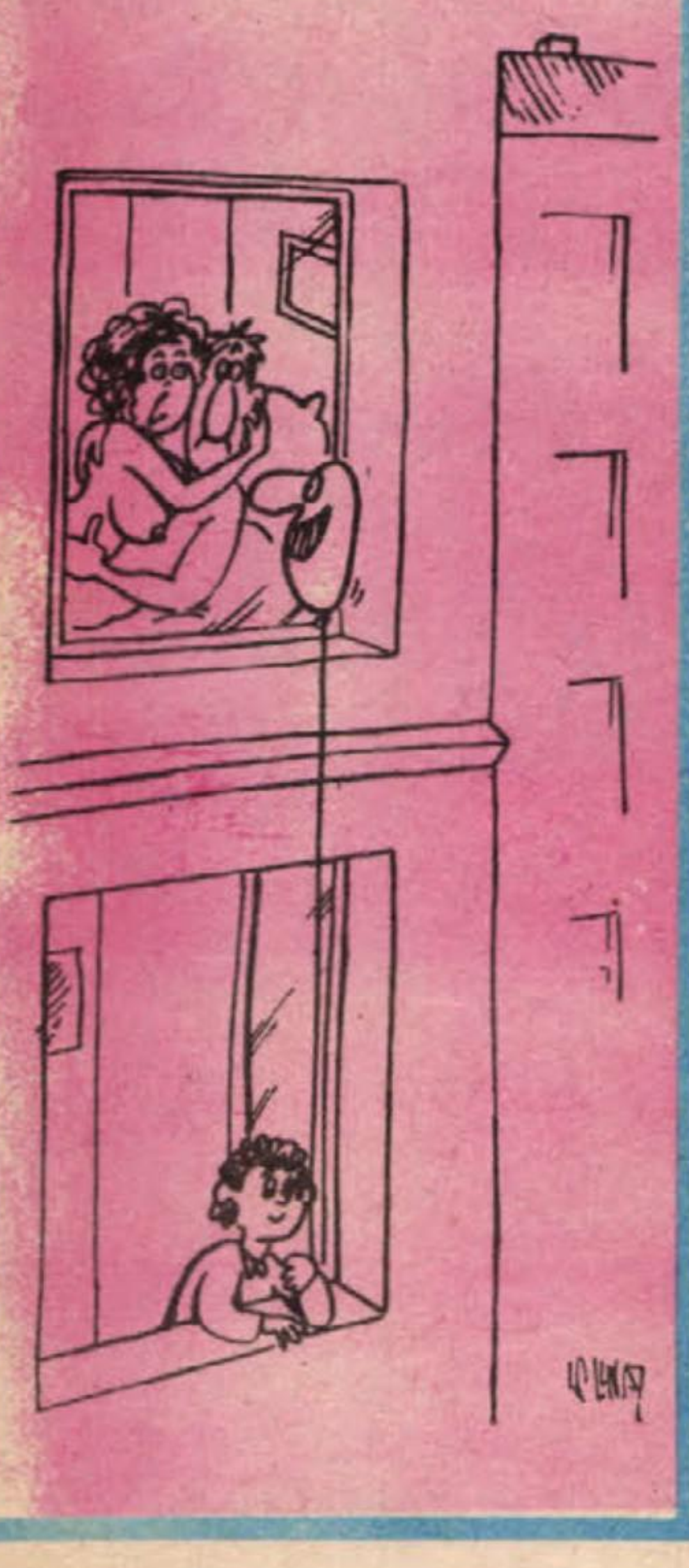

ÉLETÖSZTÖN

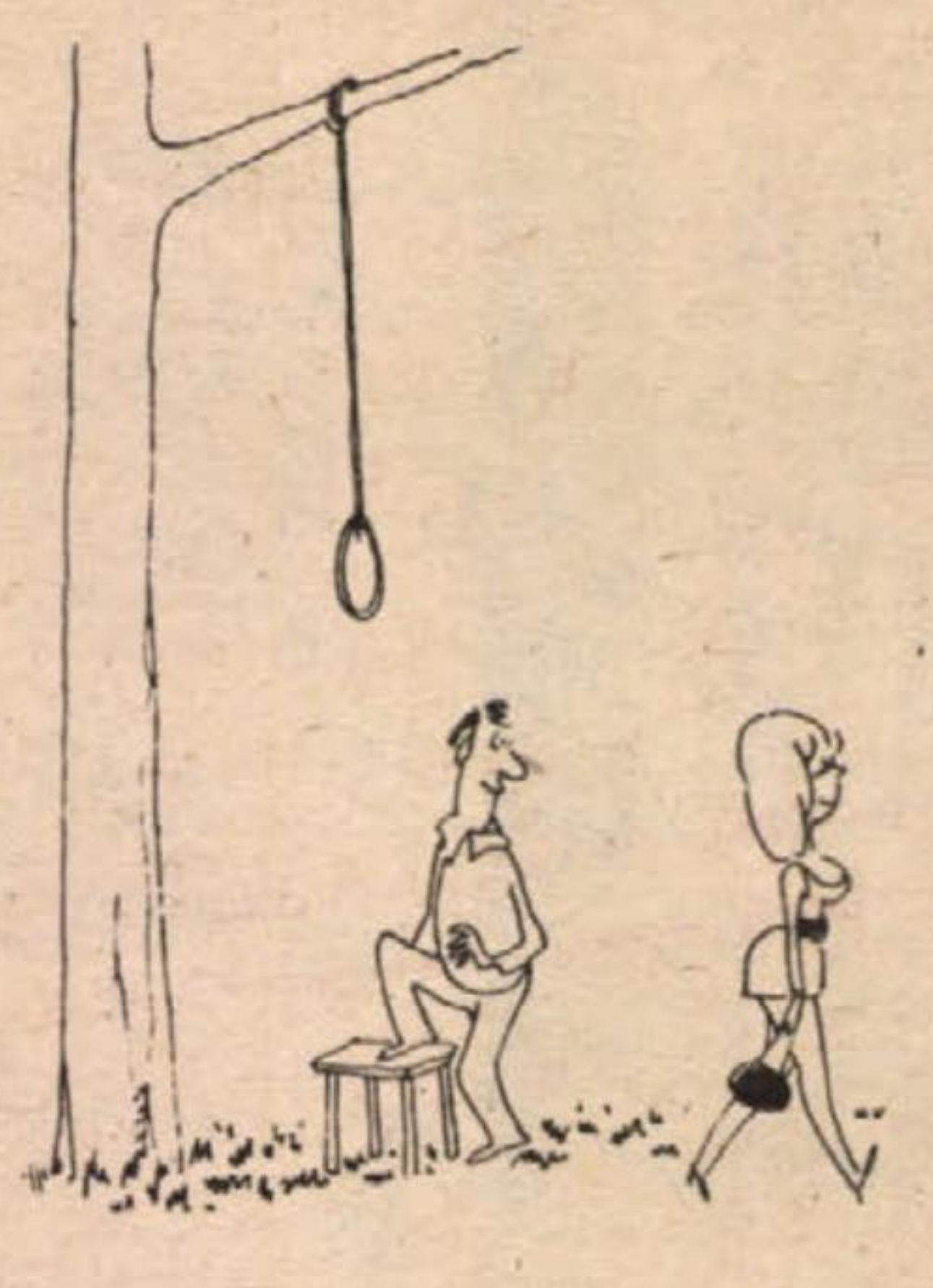

MODERN SZISZIFUSZ

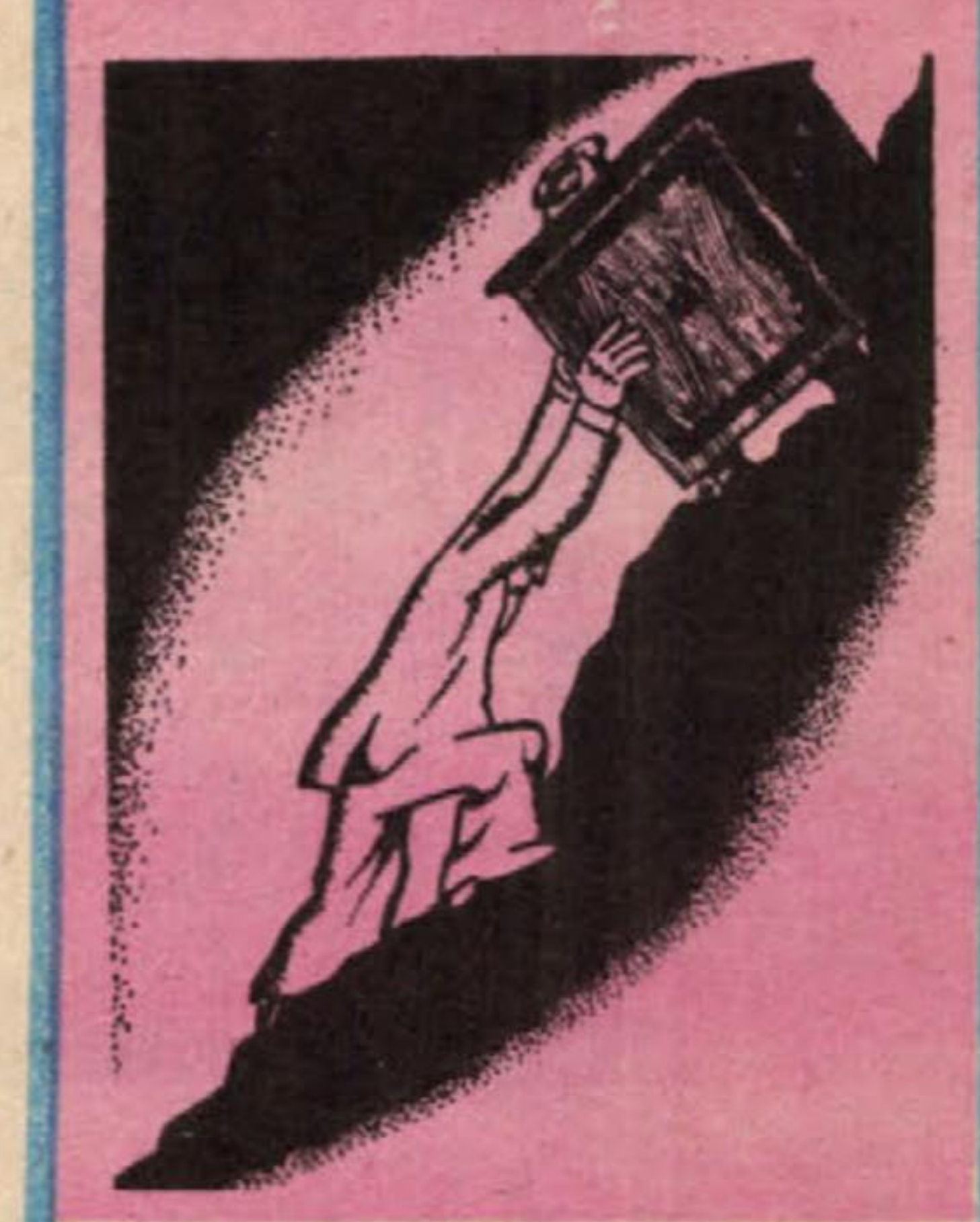

CSODA

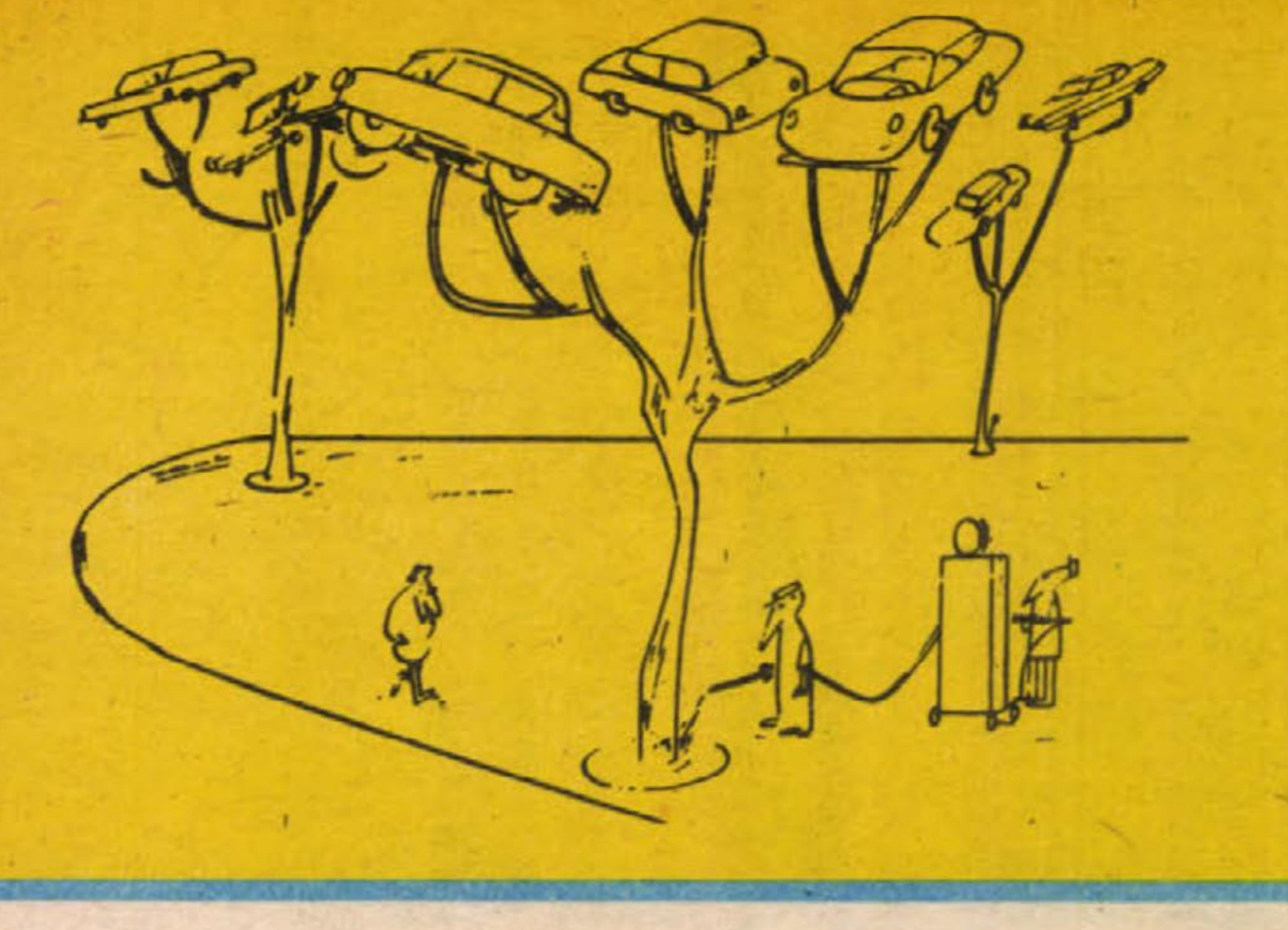

TRIBÜN

Sepp Maier, a világbajnok nyugatnémet válogatott és az FC Bayern kapusa múlt héten játszotta négyszázadik bajnoki mérkőzését. Méghozzá egyetlen kihagyás nélkül.

— Persze én is gyakran megsérülök — mondta. — De ilyenkor összeharapom a fogamat és tovább védek. Ha a fejemet a hónom alatt kéne vinnem, akkor is kimennék a pályára...

Tanulóvezető kanyarodik a benzinkúthoz tankolni.

— Kérem, állítsa le a motort — mondja a kutas.

— Már leállítottam.

— Akkor mi zakatol odabenn?

— Az oktatóm foga vacog a félelemtől.

A Slough Observer című lapból vettük a következő hírt.

„Ha a Gerrards Golf Club vezetősége több megértést tanúsított volna hetvennégy esztendős pályagondnoka iránt, az sosem gyújtotta volna rájuk a klubházat!"

Ferdie Pacheco, Muhammad Ali barátja és háziorvosa mondta az exvilágbajnok jövőjéről.

— Aggodalomra nincs ok. Ali a világ legnépszerűbb embere. A Ku Klux Klan tagjai köztudomásúlag gyűlölik a négereket. Ali mégis elmehetne a bankettjükre és darabonként ezer dollárért adhatna autogrammot a köntösükre.

Emlékezhetünk: micsoda bravúr volt, amikor Hilary elsőnek mászta meg a Mount Everestet. Azóta... Nos, a Daily Mirror írja, akkora lett a tolongás, hogy a serpák már csak 1985-re fogadnak el újabb előjegyzéseket egy-egy „csúcstúrára".

Egy új Trabantra sem kell ennyit várni!

A wichitai Plain Dealer című lap híradása szerint új kozmetikai cikk jelent meg a piacon. Klórszagú kölnivíz, amelytől bárkinek olyan illata lesz, mintha saját uszodával bírna. Még akkor is, ha nem bír...

(p. p.)

TINÉDZSER-LÁNY

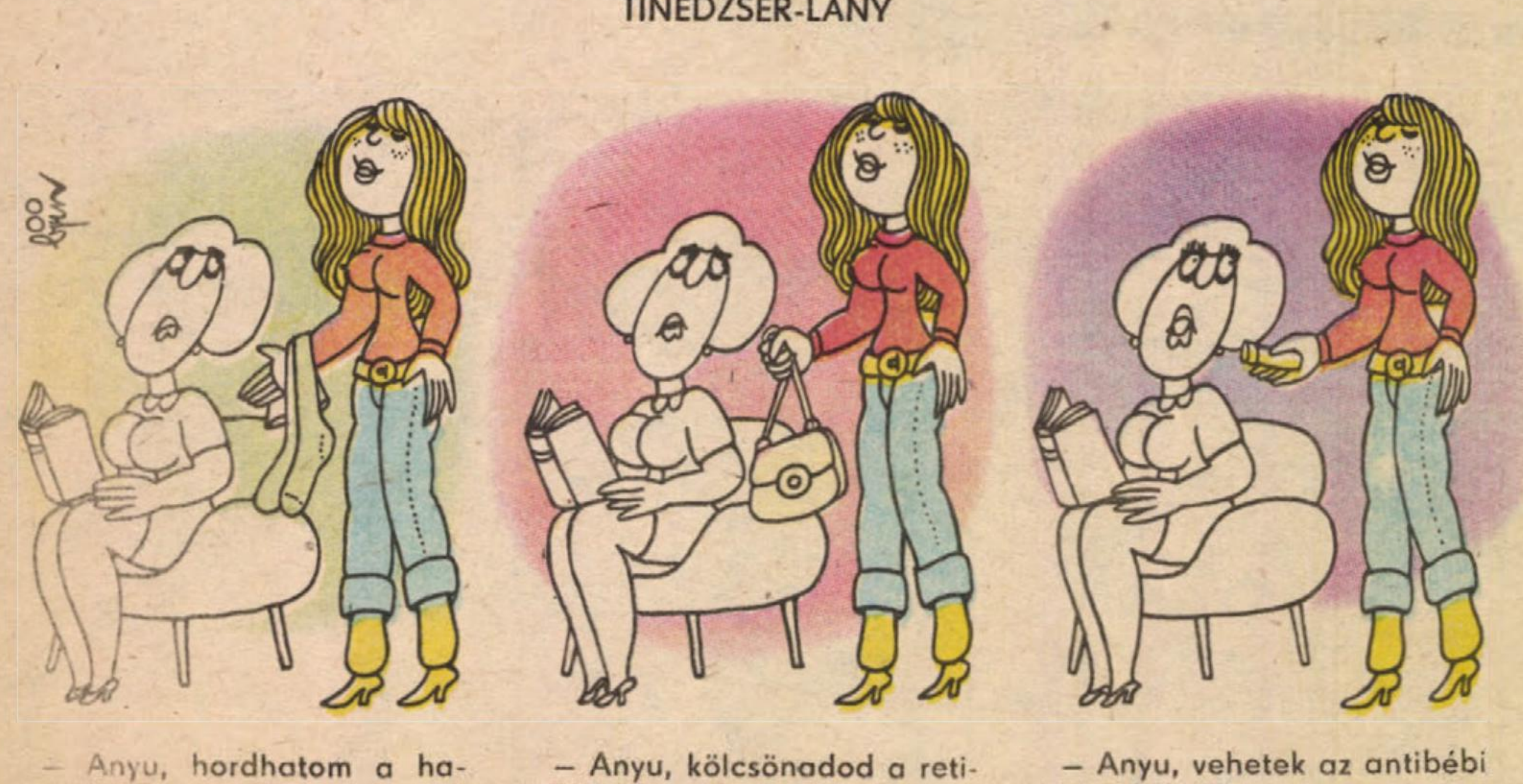

– Anyu, hordhatom a harisnyádat?

– Anyu, kölcsönadod a retiküledet?

– Anyu, vehetek az antibébi tablettádból?

ZSÖLLYE

A megbetegedett Inke László szerepeit egyetlen próbával Nagy Attila vette át a „Bal négyes páholy" és a „Színházi regény" című darabban. A próba végén odament hozzá Sívó Emil, a színház gazdasági igazgatója:

— Elég volt neked ez a próba, Attilám? Mindent átvettél?

Nagy Attila bólintott.

— Mindent, Emilkém! Egyet kivéve!

— Mit nem vettél még át, Attilám?

Nagy Attila szelíden mosolygott:

— A beugrásért járó gázsit!

— — —

A nemrég megnyílt Népszínház vezető művészétől és rendezőjétől, Iglódi Istvántól érdeklődik egy kolléga.

— Milyen házatok volt tegnap?

Iglódi büszkén kihúzza magát.

— Akkora tömeg volt, hogy a meglepetéstől majd leültem. Csak az tartott vissza, hogy egyetlen szék sem volt üres.

— — —

Peter Sellers, a legelfoglaltabb filmszínészek egyike. Jelenleg egyidőben forgat három filmet is, mégpedig Amerikában, Angliában és Franciaországban. A felvételek egyik nap a tengerentúlra szólítják, másnap pedig már Európában kell lennie. Peter Sellers mindentudó titkára gondoskodott arról, hogy a művész mindenütt időben megjelenjen. Erre márcsak azért is szükség volt, mert Sellers közismert szórakozottságáról is. Ezt bizonyítja, hogy nemrég, amikor titkára influenzája miatt kénytelen volt két hétig az ágyat nyomni, egyik nap táviratot kapott Los Angeles-i lakására.

„Itt vagyok Londonban!... Hol kellene lennem?" Aláírás: Sellers.

Rátonyi Róbert

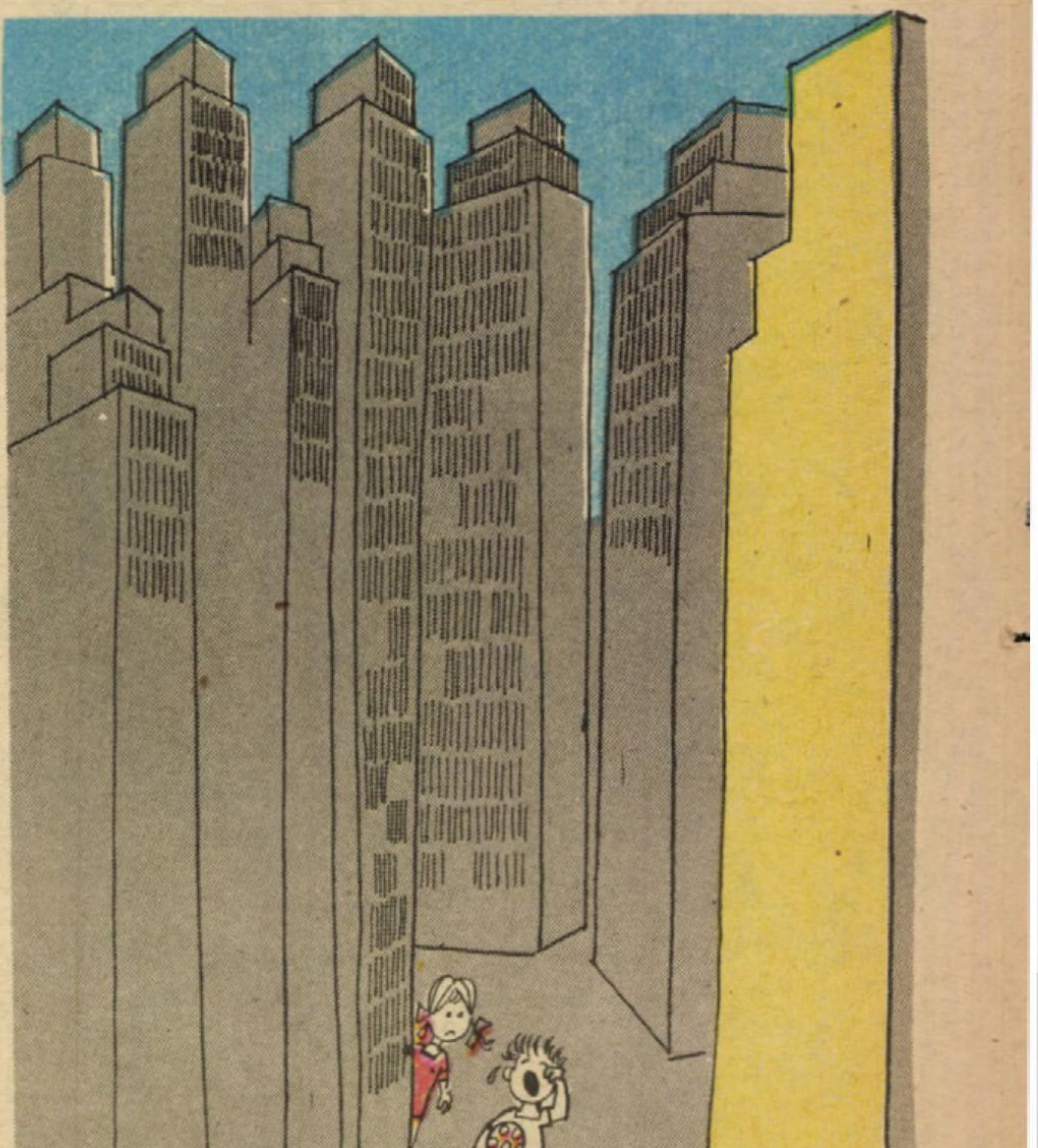

„...játszani is engedd szép, komoly fiadat!"

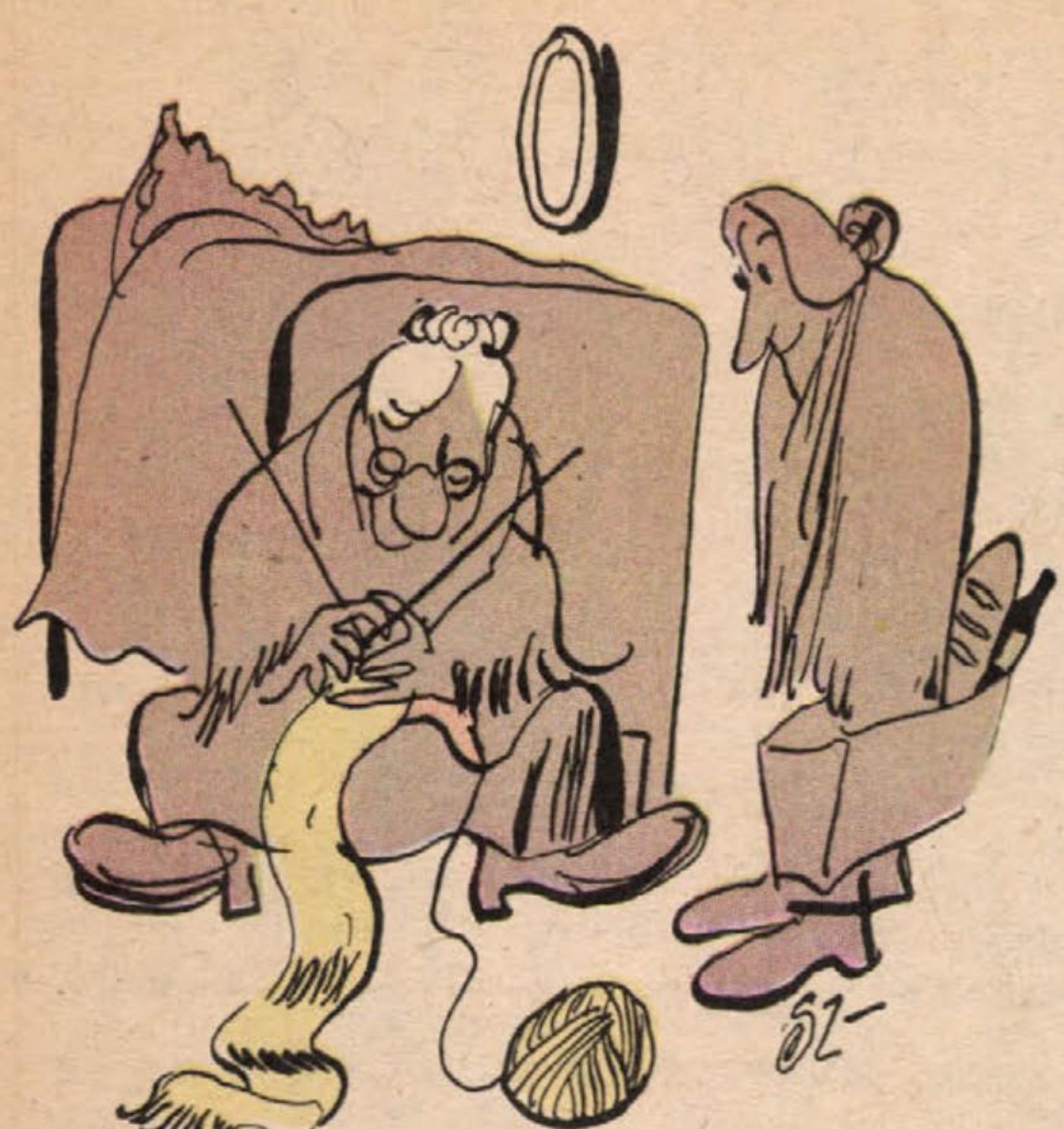

– Azt mondták, hogy ajándékba kaptunk egy új ABC-áruházat. Hálából kötök egy meleg sálat az illetékesnek!

ORVVADÁSZ

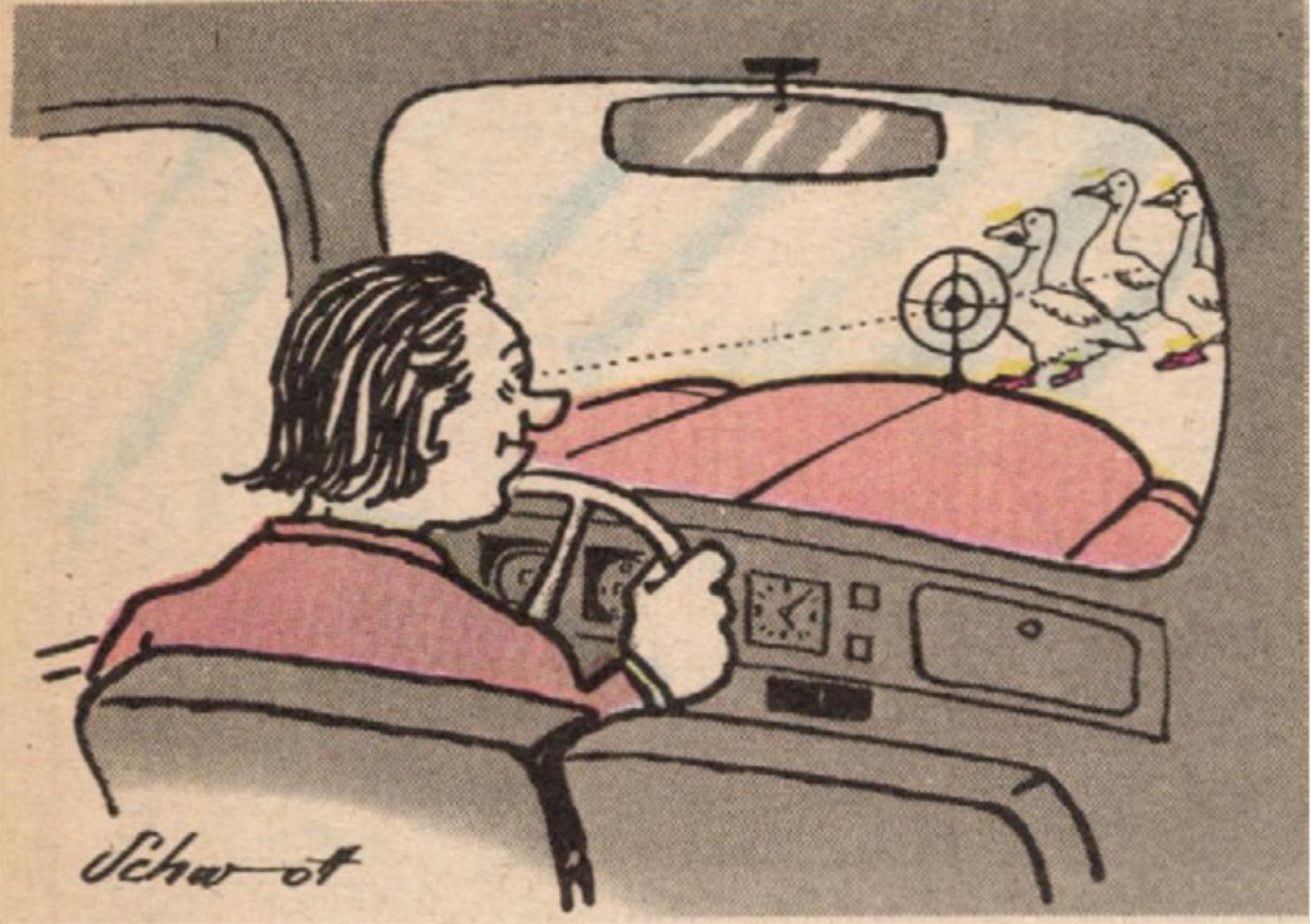

TÜCSÖK és BOGÁR

Kiss me
1406 SQ FT • 1-PLY TISSUES • 2 ROLLS • 500 SHEETS PER ROLL

A jó minőségű import toalettpapír felirata: „Kiss me". Magyarul: csókolj meg! Tisztelettel kérdeznénk: hol?

(Várai József, budapesti olvasónk felvétele)

De láttam már, gyerekfejjel, A hattyúban. Abban a híres beugrásban. ahol Tolnay Klárit helyettesítette és kiugrott. Láttam és (a memóriámból élek, Macau-

Hun beugrik, hun meg ki?

(A Pesti Műsorból ollózta Eszinger Márta)

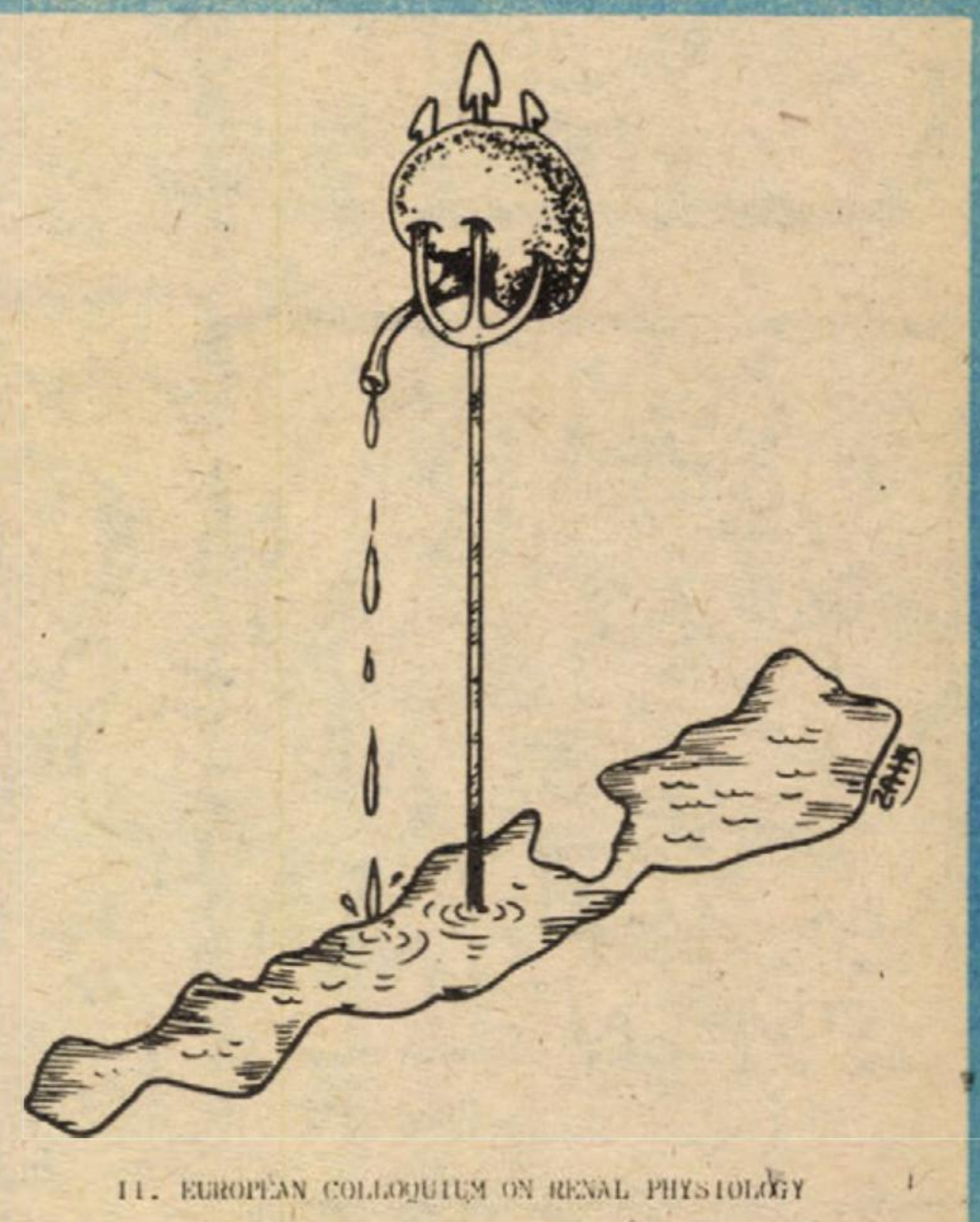
II. EUROPEAN COLLOQUIUM ON RENAL PHYSIOLOGY

Világcsúcs! Íme, minden idők legízléstelenebb címlapja. Egy veséből valami csorog a Balatonba . . . Nna . . .

(A II. Európai Veseélettani Kollokvium prospektusát beküldte Ny. S.)

tárt falmaradványok —, vélekedik a helyszínen tartózkodó egyik honfoglaláskori szakember.

A körülállók azt találgatják: milyen célt szol-

Ki lehetett az? Huba? Ond? Vagy Töhötöm?

(A Népszavából nyirta Temmel Józsefné kiskunhalasi olvasónk)

pld. BABAT VÁRUNK
(Szerzői munkaközösség) .... 37,– Ft
pld. Demeter Rózsa:

Szívből gratulálunk a szerzői munkaközösség minden egyes tagjának. Hiába, a kollektív módszerek. . .!

(A Film, Színház, Muzsika hirdetései között észlelte Blank Judit)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

HIRDETÉS HIRDETÉS

KÖNYVAJÁNLAT
A MAGYAR
ÉS A VILÁGIRODALOMBÓL

. . . pld. Békés István: NAPJAINK SZALLOIGÉI. 1–2. kötet — — 112,— Ft
. . . pld. Charlotte Brontë: SHIRLEY — — — — — 62,— Ft
. . . pld. Mihail Bulgakov: A FEHÉR GÁRDA — SZÍNHÁZI REGÉNY A világsikert aratott Mester és Margarita mellett a szerző e kötetben szereplő két műve is a huszadik századi irodalom figyelemre méltó alkotásai közé tartozik — 29,— Ft
. . . pld. Daniel Defoe: MOLL FLANDERS — 26,— Ft
. . . pld. Déry Tibor: NIKI. Három kisregény: Niki — Szemtől szembe — Képzelt riport egy amerikai pop-fesztiválról — — 27,50 Ft
. . . pld. Karinthy Frigyes: JELBESZÉD. 1–2. kötet. Elbeszélések — — 66,— Ft
. . . pld. NŐSTÉNYKENTAUR Antik prózairók sorozat — — — — — — — 49,— Ft
. . . pld. John Steinbeck: ÉRIK A GYÜMÖLCS — KÉK ÖBÖL. 1–2. kötet — — — — — — 70,— Ft
. . . pld. Konsztantyin Szimonov: ÉLŐK ÉS HOLTAK — 27,— Ft
. . . pld. Konsztantyin Szimonov: NEM SZÜLETÜNK KATONÁNAK — — — 32,— Ft
. . . pld. Konsztantyin Szimonov: AZ UTOLSÓ NYÁR Ez a méltán világsikert aratott regénytrilógia a Nagy Honvédő Háború eseményeit dolgozza fel — 36,— Ft
. . . pld. A VILÁGIRODALOM LEGSZEBB ELBESZÉLÉSEI. 1–3. kötet — 112,— Ft
. . . pld. Émile Zola: TISZTES ÚRIHÁZ — 26,— Ft
. . . pld. Stefan Zweig: ÁMOK — — — — — — — 26,— Ft

A felsorolt kötetek bármelyike megrendelhető a kitöltött, kivágott, címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán, utánvéttel szállítunk. Tekintettel a korlátozott példányszámra, a rendeléseket beérkezésük sorrendjében teljesítjük.

Címünk:
ALLAMI KONYVTERJESZTŐ
VÁLLALAT
49. SZ. KONYVESBOLTJA
1055 Budapest, Szt. István krt. 3.
Telefon: 116-431

A megrendelő neve: ....
....
Pontos címe (irányítószámmal):
....
....
....
aláírása

Keresse fel könyvesboltunkat, gazdag választékkal várjuk vásárlóinkat!

Aszongyák

hogy egy mozijegy ára az NSZK-ban átlagosan 2,08 márkáról 5,14 márkára emelkedett az elmúlt évtizedben, a mozik látogatóinak száma pedig ugyanebben az időszakban 294,8 millióról 115,1 millióra csökkent.

Nem tudom — még átlagosan sem —, hogy milyen filmeket mutogatnak ilyen felemelt áron az NSZK-beli mozik, de azt minden filmszakértelem nélkül is tudom, hogy nem valami felemelő érzés felemelt árat fizetni egy közepes film megtekintésért, a jó film sokkal több nézőt vonz, mint a magas jegyár, bizony — lehet, hogy ez a szójáték németül „nem jönne ki", de sok igazság van benne — az ár már hidakat is elsodort, de hidat legfeljebb egy évtizedben egyet-kettőt sodor el az ár, mozinézőt viszont egy évtized alatt csaknem 180 milliót sodort el az ár, a jegyár, lehet, hogy ez szójátéknak rossz, de ténynek még rosszabb, mármint az érintett mozisok számára, ezek a jegyárak lassan fölöslegessé teszik a félelmetes horrorfilmeket, mert már az előcsarnokban kifüggesztett helyárak is borzadállyal töltik el a nézőt, pedig az egyelőre, még csak nem is filmnéző, csupán helyártáblanéző, de ne vicceljünk, inkább azon töprengjünk, hogy mi volna a teendőjük az NSZK-beli filmeseknek és mozisoknak.

Talán az, hogy a jegyárak helyett a filmek nívóját emeljék.

(gergely)

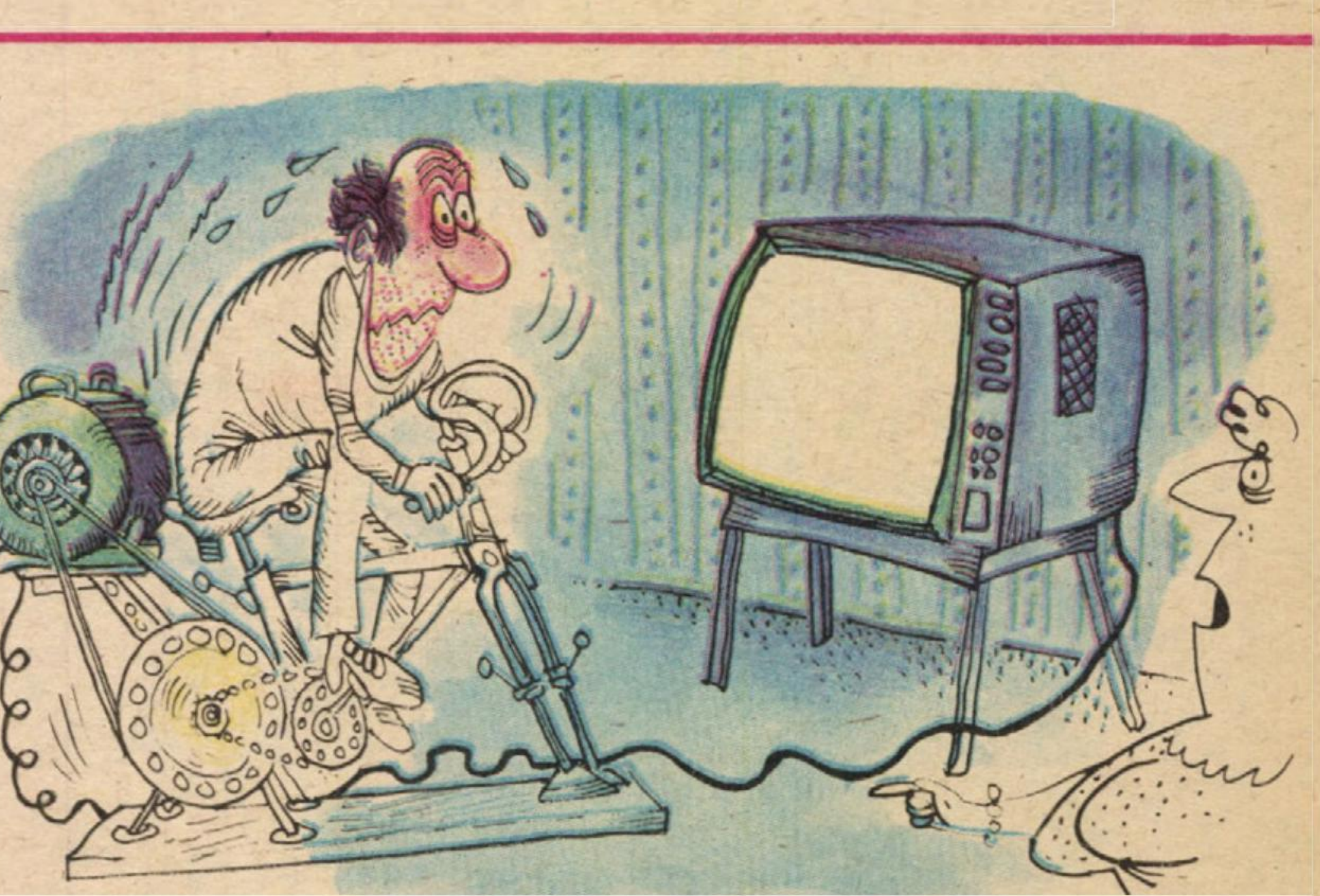

– Így legalább mozogsz egy kicsit, ha a tévét akarod nézni!

HEGEDŰS ISTVÁN:

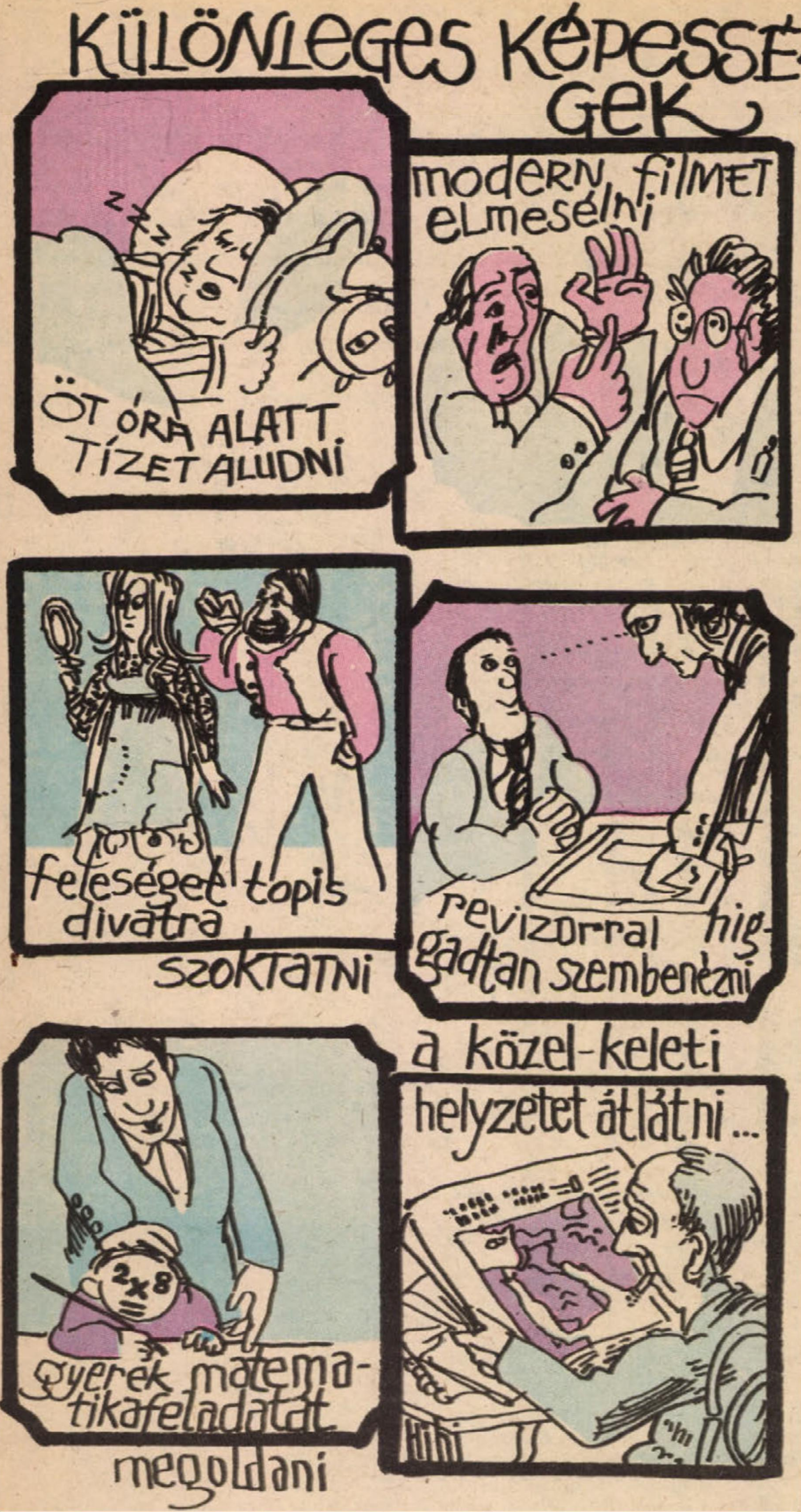
KÜLÖNLEGES KÉPESSÉGEK
ÖT ÓRA ALATT TÍZET ALUDNI
modern filmet elmesélni
feleséget topis divatra szoktatni
revizorral higgadtan szembenézni
a közel-keleti helyzetet átlátni...
2x8
gyerek matematikafeladatát megoldani

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Anyu nem beszél apuval! — meséli a hugocska, bátyjának.

— Miért?

— Azért, mert anyu egy százast kért tőle, hogy elmehesssen a kozmetikushoz szépítkezni.

— És persze, apu nem akart adni neki?

— Dehogynem! Egy ötszázast adott anyunak...

PÓTSTATISZTIKA

MENNYIT BESZÉLÜNK?

A Statisztikai Hivatal a közelmúltban igen szerteágazóan tájékoztatta a lakosságot, de a jelentésből sajnos kimaradt, hogy mennyit beszéltünk mi magyarok az elmúlt évben. Ezért gyors statisztikai felmérést végeztem, s reprezentatív adatgyűjtésemből kitűnik, hogy *környezetemben:*

1 férfi magyar állampolgár a nap 24 órájából átlagosan 14 órát fordított ébrenlétre, amelyből 6,5 órát munkahelyén, 3,5 órát szórakozóhelyen, 2,00 órát otthon és 2,00 órát egyéb helyen (autóbusz, közért, áruház stb.) töltött. A 6,5 munkahelyi órából az általam megvizsgált átlagos magyar férfi állampolgár az elmúlt évben átlagosan 0,5 órát telefonbeszélgetésre, 0,5 órát tévéműsorbírálatra, 1,00 órát munkahelyi pletykára, 1,01 órát sportvéleménycserére, és 1,03 órát közéleti találgatásra s kritikára fordított. Ugyanekkor ugyanez az átlagos ember a 3,5 szórakozóhelyi órából átlagosan 8,5 órát beszélt, míg a 2,00 otthoni órából 5,5 órát veszekedett. Az egyéb helyen töltött 2,00 órában a tavalyi év átlagos férfiai 6,00 órát beszélgettek egymással és az egy magyar férfi állampolgárra jutó nővel.

Ebből megállapítható, hogy a nap hasznos 14 órájából egy statisztikai férfi alanyon az elmúlt évben 24,4 órát leledzett a különböző beszélgetési stílusokban. (Megjegyzés: a napi munkára fordított időt ebből kell levonni!)

Az 1 nő magyar állampolgár beszélgetési adatait a következőképpen jelenthetem: 5,5 átlagos munkahelyi óra, amelyből 7,5 óra családi probléma, 1,5 óra divat, 3,00 óra pletyka és 2,5 óra terefere.

A szórakozóhelyen, az otthon és az egyéb helyen időt töltő átlagos nő viszont az átlagos férfiakkal ellentétben a rendelkezésére álló 8,00 beszélgetési órából 190,5 órát használt fel az elmúlt évben. Ebből megállapítható, hogy reprezentatív adataim országosan és átlagosan nem jellemzőek, de akkor is többet beszéltünk az elmúlt évben, mint amennyi időnk volt. Mindebből kifolyólag 1978-ra fejlődést jelzek. Különösen az Országos Tervhivatal figyelmét hívom fel arra, hogy az átlagos magyar dolgozó átlagos beszélgetési idejét kalkulálja be a következő ötéves tervbe!

HÁNY EMBER ÉL BUDAPESTEN?

Második statisztikai kimutatásom előtt meg kell jegyeznem, hogy nincs kritikus végzettségre utaló oklevelem, csak laikus szakmunkásvizsgám, mégis feltűnt nekem a következő helyzetkép:

Budapesten több mint 2 millió ember él. Munkából. Vagyis feltehetően legalább 500 ezer ember dolgozik napközben. (Az átlagos csecsemők és az átlagos munkakerülők számát levonva.) Egy forgalmas útvonalon járó autóbuszon és villamoson átlagos tömeg van viszont. Ez a 22 kerületet számítva egy átlagos déli órában (a 4-es autóbuszt és a 6-os villamost figyelembevéve) kb. 805 500 utas fő.

Az utcákon (Nagykörút, Kiskörút, Belváros) kb. 1 millió 560 ezer átlagos ember jön-megy egy átlagos hétköznapi déli órában. Közben az aluljárók, a felüljárók, az úttestek, az éttermek, az üzletek és a mozik átlagosan hemzsegnek. Ez annyi, mint kb. átlagosan 940 ezer hemzsegő. Az otthonülők és a karonülők száma ugyanebben az órában átlagosan kb. 1 millió 200 ezer otthoni. Az egyéb és ismeretlen fővárosi helyen tartózkodóak száma pedig 65 ezer fő/bejelentett tartózkodási hely és foglalkozás. Végül az átlagos idegenek és az átlagos ingázók száma 102 788 fő.

Ebből látszik, hogy Budapesten átlagosan egy nap 4 168 288 ember él meg, ami egyenértékű Uruguay, a Karácsony-szigetek, Namíbia és Mauritius lakosainak együttes lélekszámával, s ettől statisztikailag egyedülálló világváros a főváros, mert itt statisztikailag egy átlagos ember egyidejűleg átlagosan a munkahelyén, meg átlagosan máshol is tartózkodhat.

Statisztikai felmérésemből is kitűnik, hogy a mai magyar statisztika még némi problémákkal küszködik, mivel sokszor két helyen, nyolc tevékenység közben csíp fülön egy átlagos magyar embert. Ezért lesz aztán a legnépszerűbb bestseller a Statisztikai Évkönyv, mert ezt minden átlagos magyar állampolgár írja évről évre. Mivel az átlagos magyar állampolgár azokban a fejezetekben is szereti emelni az egy főre jutó statisztikai sikerélményt, ahol csak papíron van jelen.

Tormai László

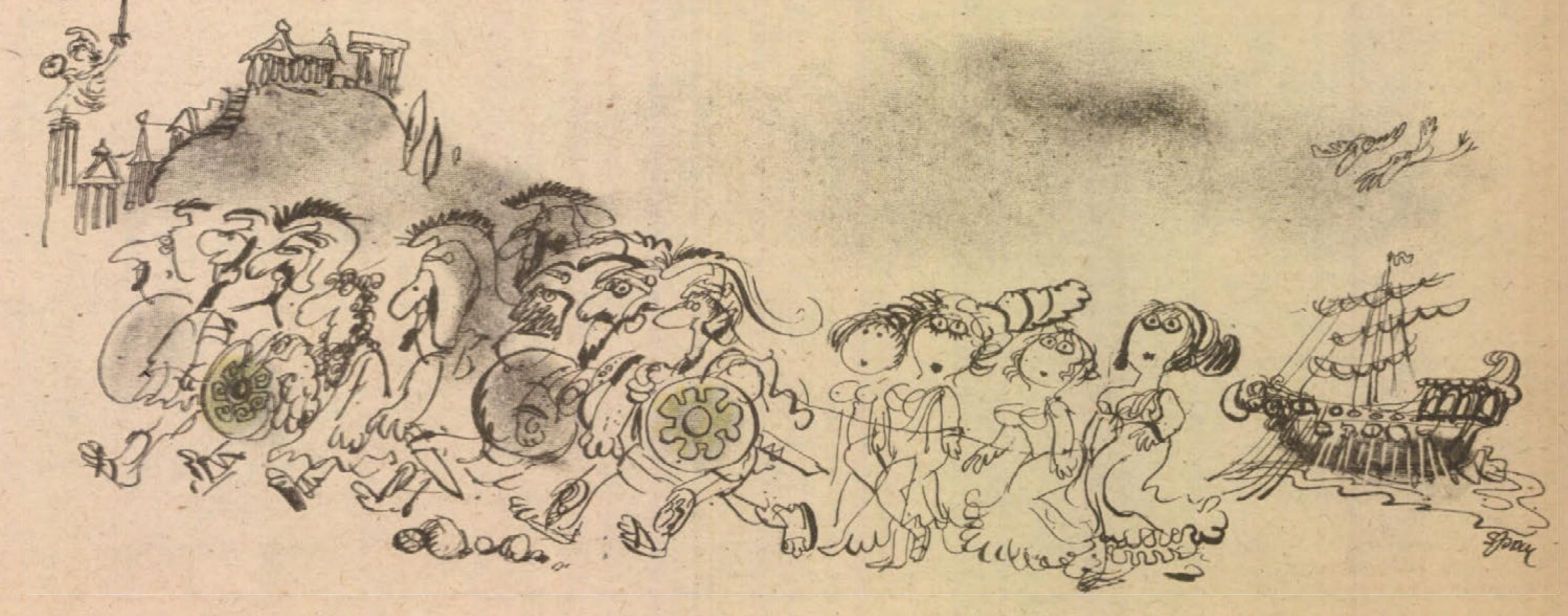

CSATA UTÁN

– Hogyan magyarázzam meg a feleségeimnek, miért nőket zsákmányoltam és nem ékszereket...?

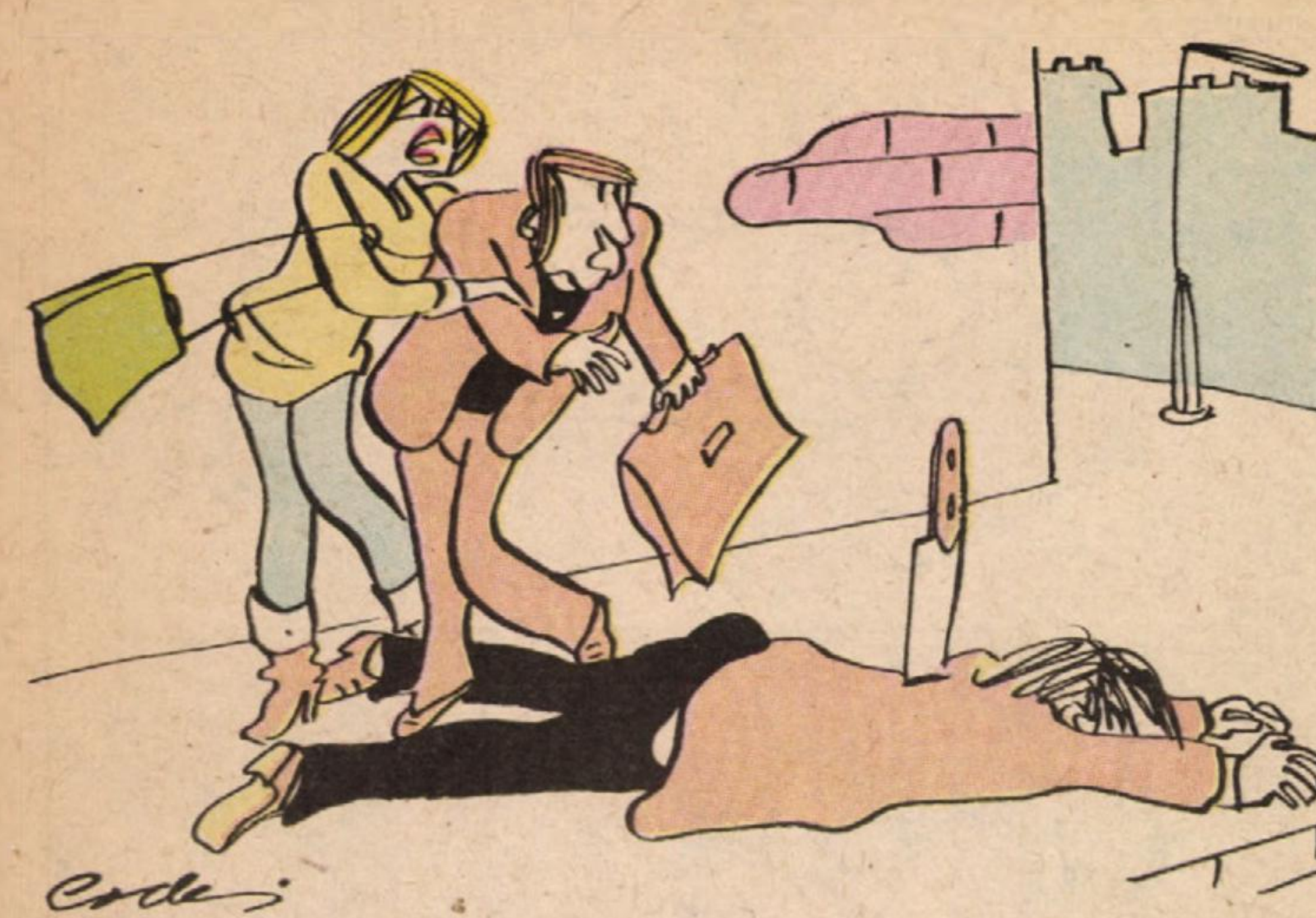

– Ne bámészkodj, még lekéssük a tévékrimit.

PÉLDÁZAT A KRITIKÁRÓL

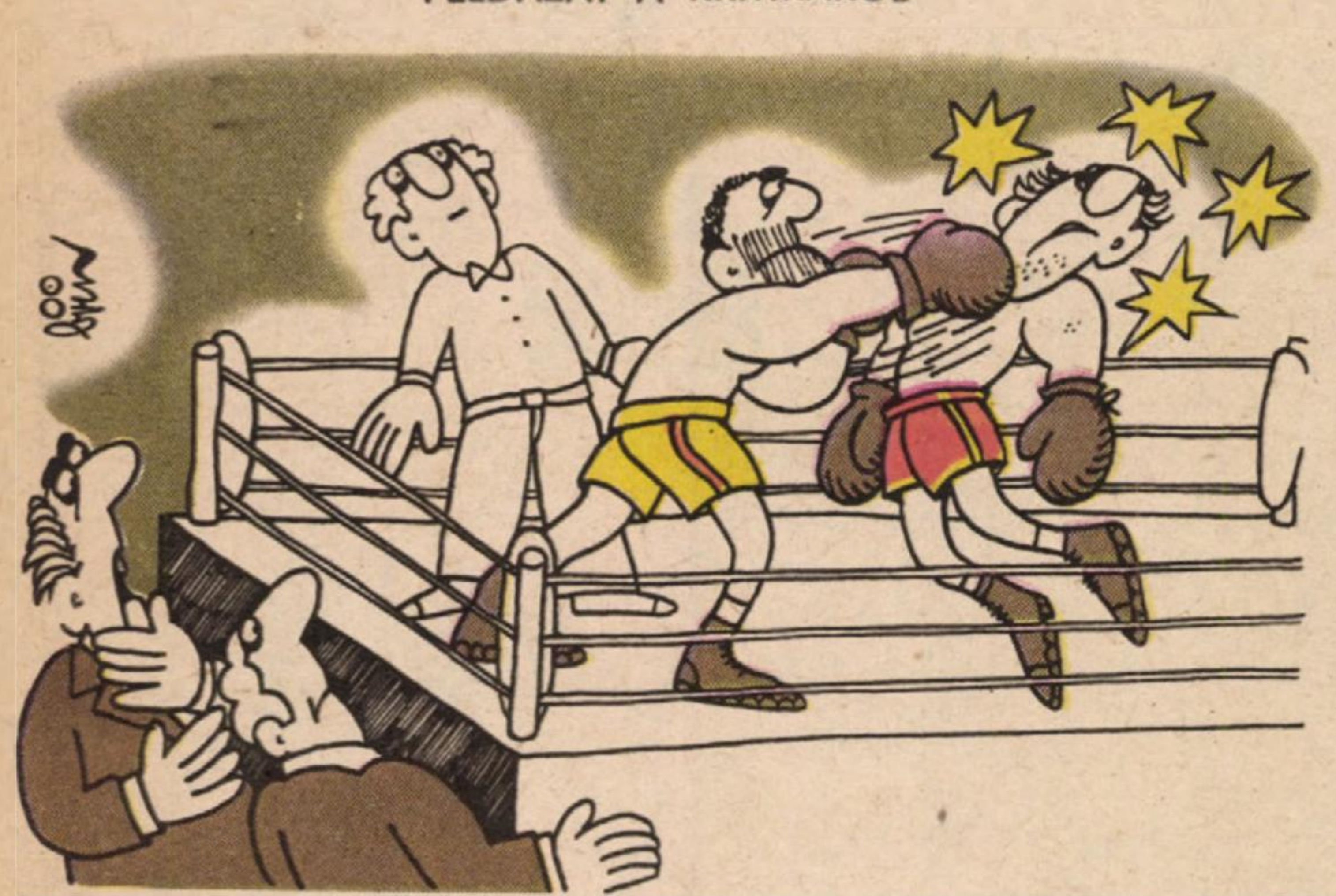

– Kár, hogy az ütéseiben nincs eszmei tartalom...

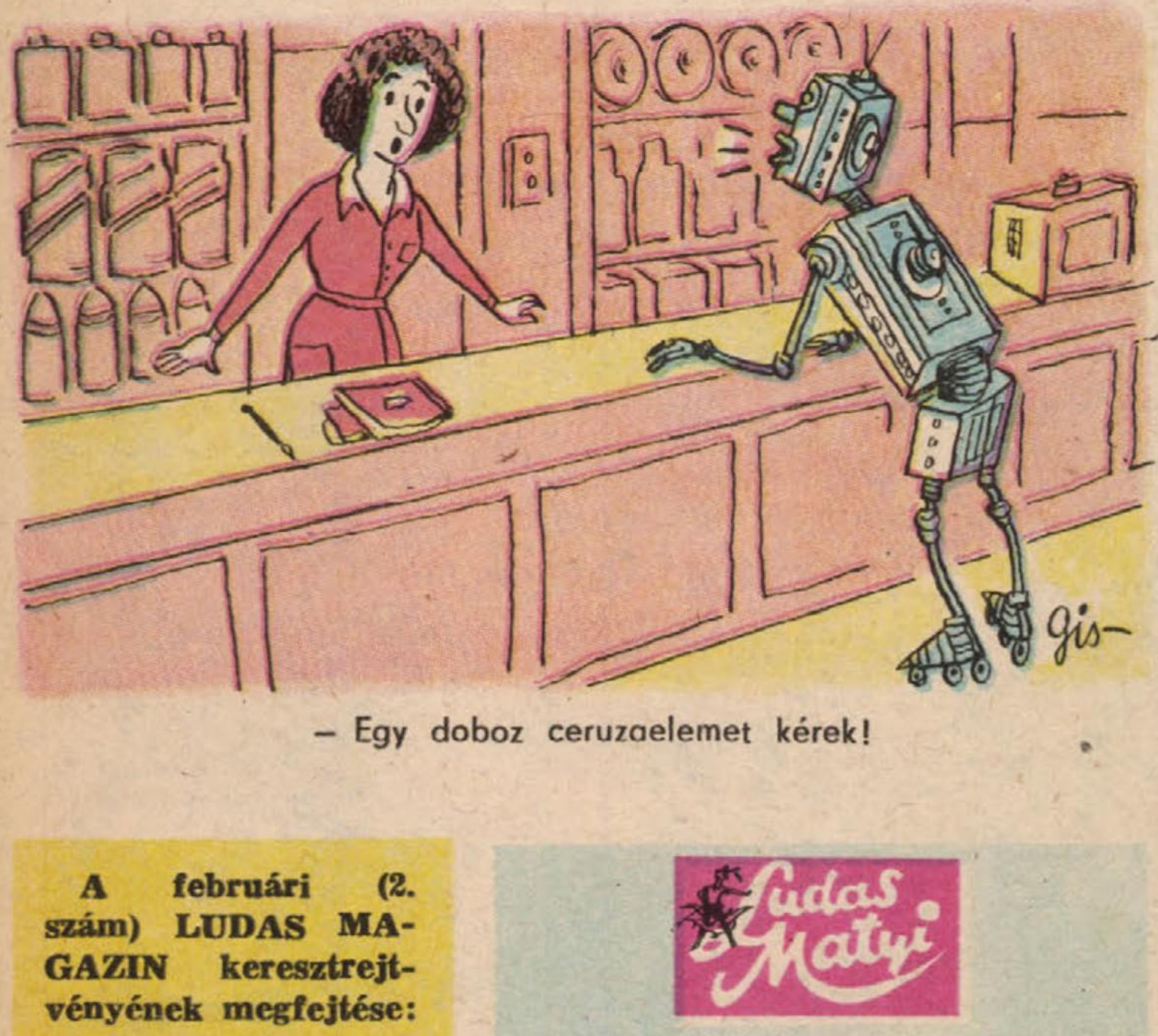

– Egy doboz ceruzaelemet kérek!

A februári (2. szám) LUDAS MAGAZIN keresztrejtvényének megfejtése:

„Fogadd őszinte elismerésemet, sok ember életét megmentetted."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Töreki Gábor, 2151 Fót, Fürst Sándor u. 27.

Kovács Irén, 6913 Csanádpalota, József A. u. 38.

M. Szalay Eszter, 1122 Budapest, Krisztina körút 29.

A nyereményeket postán elküldjük.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-10 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0134–0611

NEVETSÉGES!

Kapronait délelőtt felhívja telefonon egy ismeretlen hang: — Uram, itt egy jóakarója beszél, aki szemközt lakik önnel. Nem teszi helyesen, hogy minden délután nyitott ablaknál szerelmeskedik a feleségével! — Kapronai nagyot kacagva feleli: — Vízszintes 1 — függőleges 12. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb március 13-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Kemény hangnem
13. A régi görögök napistene
14. Z. I.
15. Fémből készül és kerek
17. Kerek szám
19. Nagy város Kaliforniában
23. Finom, könnyed báj
24. Egy nagy amerikai író (Sinclair) keresztneve
25. A razzia egyik fele
26. Török méltóság volt
27. A tantál jele
28. A Robinson Crusoe írója
30. N. G.
31. Egy hangszer tartozéka
34. ...de Janeiro
35. Néma egynemű betűi
37. Folyó, Róma alatt ömlik a tengerbe
38. Finomkodó, fontoskodó — ismert idegen szóval
40. Egy náciszervezet betűjele volt
41. Az út- és vasúttervező vállalat rövidített neve
43. Fiatalok köszönése
44. Algériai kikötőváros
46. A világháború óta szomorú emlékű csehszlovákiai község
48. A beszéd legkisebb alkotórésze
49. Karmester gyakori öltözete
51. Adriennt becézik így
52. Abból élt, hogy az embereknek valahol lakniok kell
55. Az arzén vegyjele
56. Börtönt is jelent, bontási törmeléket is
58. Kettős mássalhangzó
59. Számos alkalommal
61. Fémes elem
64. Az ő részére

FÜGGŐLEGES

2. Világrész
3. Francia hadikikötő
4. S. H.
5. Gyönyörködtetően szól, hangzik
6. ... és virul
7. Üdülőhely a Bükk hegységben
8. Iskolai osztályzat
9. Az őszi időjárás
10. Jármű
11. Olykor a falevél is, ha szél fúj
16. Kína első embere volt
18. Félig ecet
20. Azonos betűk
21. Nem hamisítvány
22. Titkos, csak beavatottak számára érthető — idegen szóval
28. A pénzegység értékének kormányzati intézkedéssel történő csökkentése
29. ... ipso
30. A világhírű autóvezető (Lauda) keresztneve
32. G. E. V.
33. Az egyik Kisfaludy monogramja
34. Ilyen az opitimista ember szemüvege
36. Elavult nézeteket vall
39. Egy régi magyar festőművész ránk maradt névbetűi (16-ik század)
42. Mellékhelyiség
45. Táncának zenéjét Grieg írta (a Peer Gynthez)
47. Zenei hang
50. Kiváló énekesnő (Magda)
53. Kiváló szovjet műkorcsolyázó
54. Használhatatlanná tesz
57. Bő
60. A ló betegsége
62. A diszprózium vegyjele
63. Személyes névmás

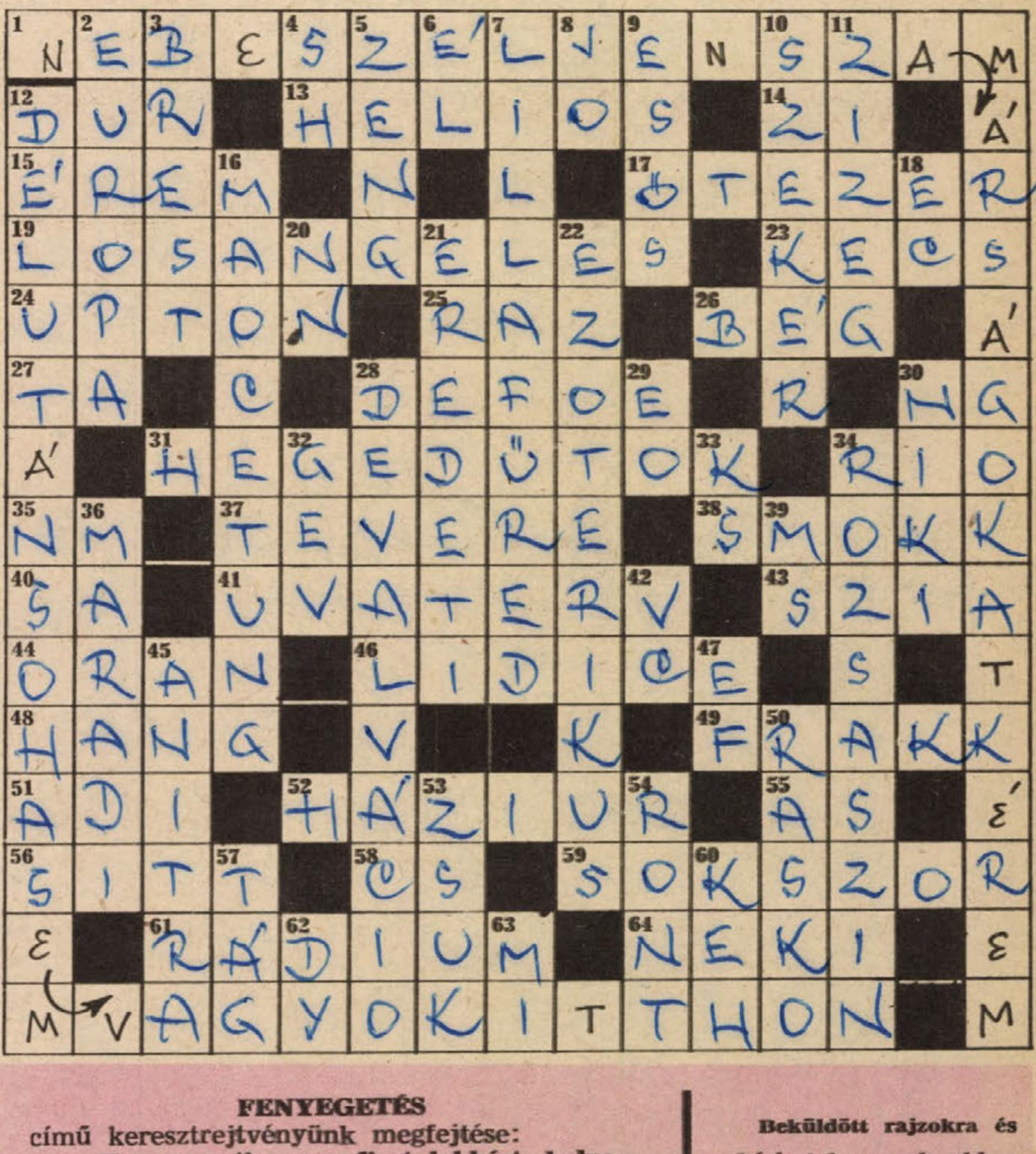

1 N	2 E	3 B	E	4 S	5 Z	6 É	7 L	8 V	9 E	N	10 S	11 Z	A	M
12 D	U	R	■	13 H	E	L	I	O	S	■	14 Z	I	■	Á
15 É	R	E	16 M	■	N	■	L	■	17 Ö	T	E	Z	18 E	R
19 L	O	S	A	20 N	G	21 E	L	22 E	S	■	23 K	E	C	S
24 U	P	T	O	N	■	25 R	A	Z	■	26 B	É	G	■	Á
27 T	A	■	C	■	28 D	E	F	O	29 E	■	R	■	30 H	G
Á	■	31 H	E	32 G	E	D	Ü	T	O	33 K	■	34 R	I	O
35 N	36 M	■	37 T	E	V	E	R	E	■	38 S	39 M	O	K	K
40 S	A	■	41 U	V	A	T	E	R	42 V	■	43 S	Z	I	A
44 O	R	45 A	N	■	46 L	I	D	I	C	47 E	■	S	■	T
48 H	A	N	G	■	V	■	■	K	■	49 F	50 R	A	K	K
51 A	D	I	■	52 H	Á	53 Z	I	U	54 R	■	55 A	S	■	É
56 S	I	T	57 T	■	58 C	S	■	59 S	O	60 K	S	Z	O	R
E	■	61 R	Á	62 D	I	U	63 M	■	64 N	E	K	I	■	E
M	V	A	G	Y	O	K	I	T	T	H	O	N	■	M

FENYEGETÉS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Ha ma estig nem fizet lakbért, holnap már suttogni fognak a népek!

200—200 forintot nyert:

Soltész Béláné, 1111 Budapest, Bercsényi u. 12.

Németh Ferenc, 7400 Kaposvár, Bajcsy-Zs. u. 32.

Kollár Krisztina, 1136 Budapest, Sallai I. u. 23/b.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

NŐNAP

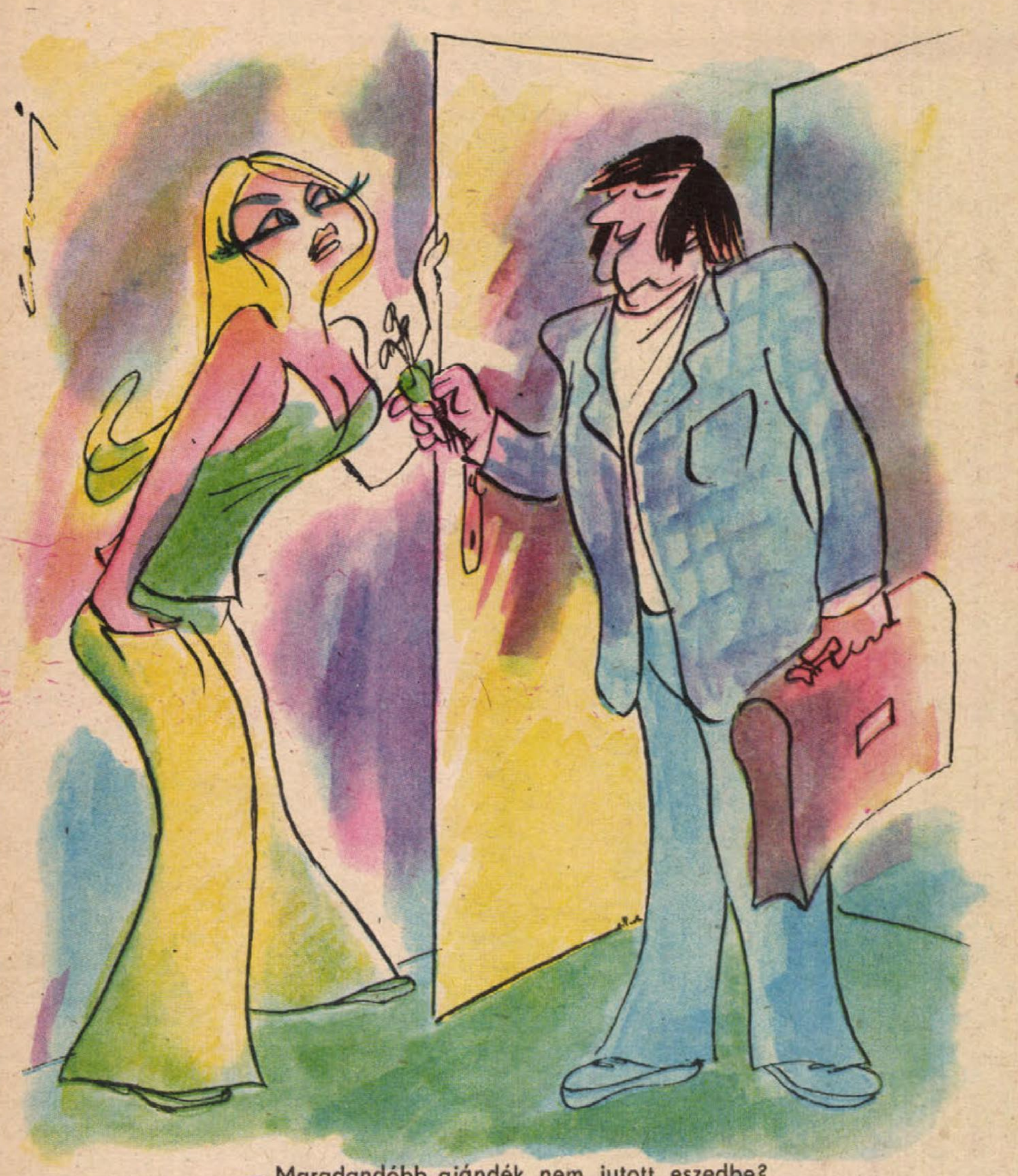

– Maradandóbb ajándék nem jutott eszedbe?
– Préseld le!

SZÁLLODAAVATÁS

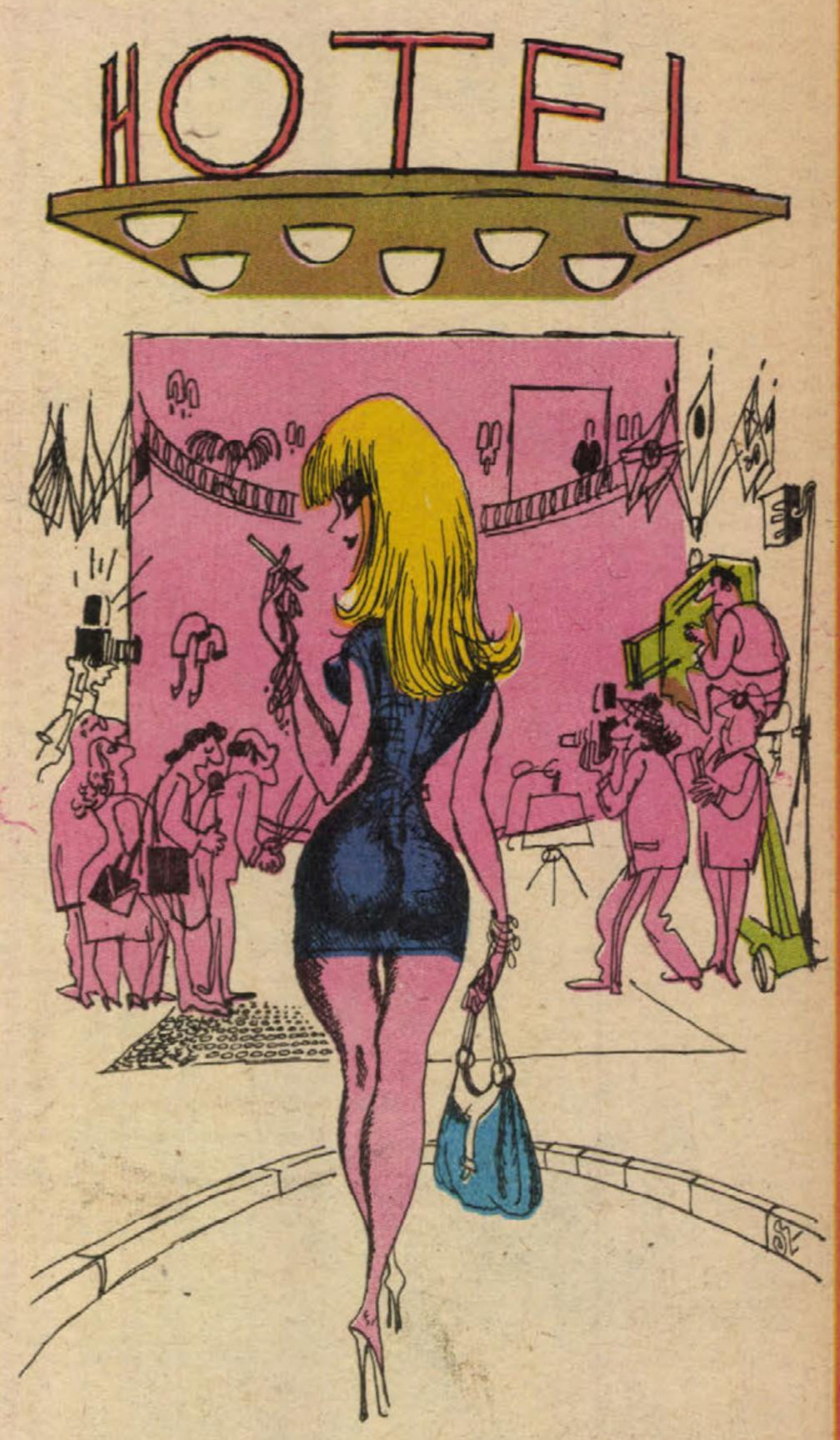

IDEÁLIS LAKÓTELEP

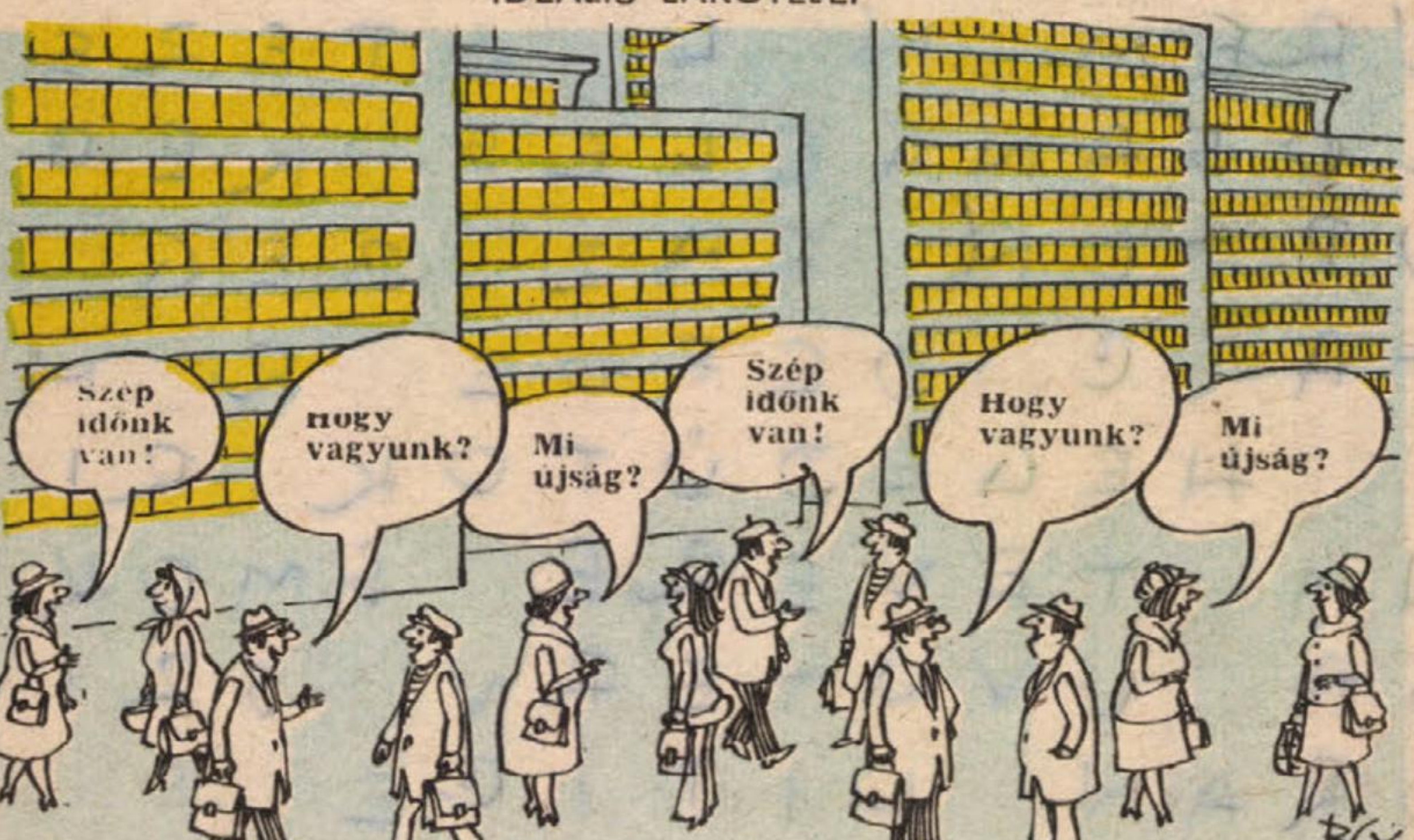
Szép időnk van!
Hogy vagyunk?
Mi újság?
Szép időnk van!
Hogy vagyunk?
Mi újság?
BGY

BÉKÉS CSALÁDI OTTHON

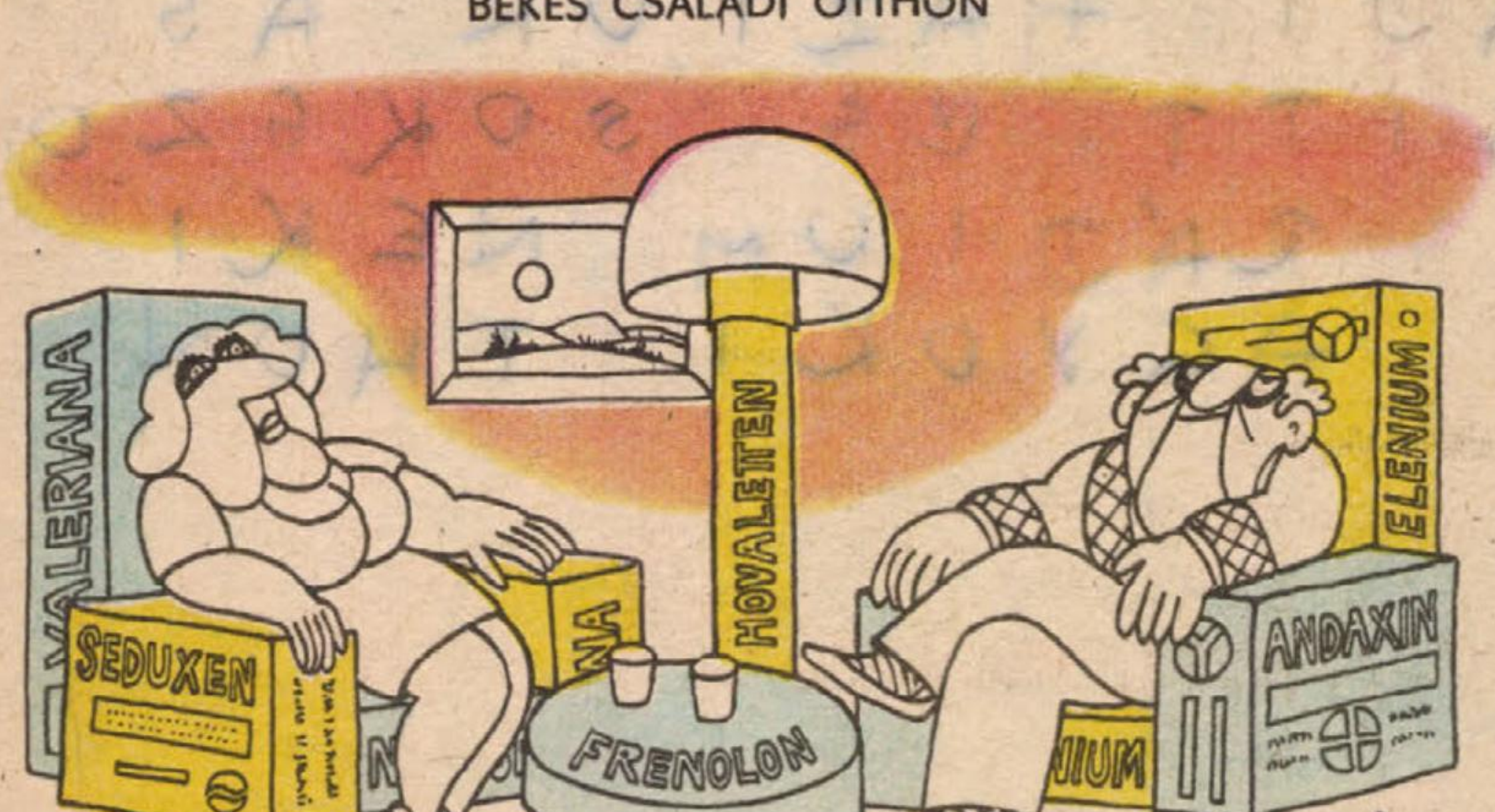
VALERIANA
SEDUXEN
NA
HOVALETEN
FRENOLON
NIUM
ELENIUM
ANDAXIN

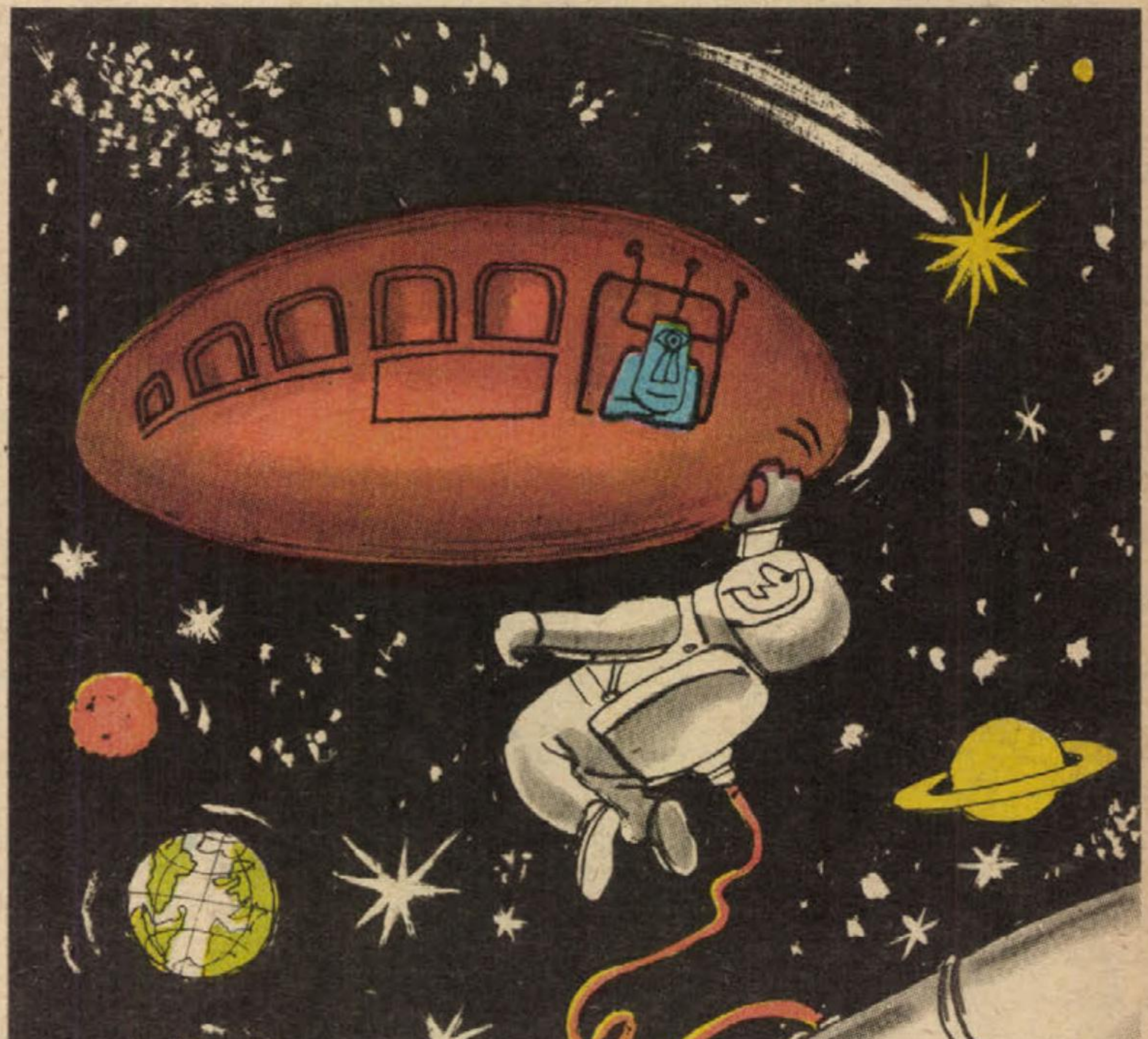

– Ön hisz az UFO-k létezésében?...